

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennytte forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Indbydelsesskrift

til

De offentlige Examiner i

Metropolitanskolen

i Juni og Juli 1857.

-
1. Geognostiske Skizzer fra Møen af Cand. mag., Adjunct C. Fogh.
 2. Skoleefterretninger af Rector, Prof. B. Borgen.
-

København.

Trykt hos Universitetsbogtrykker J. H. Schultz.

De efterfølgende Skizzer udgjøre det væsentlige Indhold af en Afhandling, som Universitetet tilkjendte sin Medaille i Året 1850. Dog er den første af dem, Nutiden, underkastet en omhyggelig Revision, ved hvilken Hr. Prof. Kall-Nasmussen har ydet mig sin værdifulde Bistand, og adskillige theoretiske Betragninger over Ruslesteensdannelsen, som jeg nu maa ansee for umodne, ere udeladte. I Året 1851 udkom Puggaards store Værk over Møen, hvorved Mæget af hvad der her er fremstillet har tabt Nyhedens Interesse; men da jeg i væsentlige Punkter afgiver fra den nævnte Forfatter, og min Afhandling dog endnu bestandig indeholder adskillige nye Bidrag til denne Des Geognosi, har jeg troet at burde modtage det Tilbud, som Skolens Rector har gjort mig om dens Optagelse i dette Års Program.

C. Fogh.

Geognostiske Skisser

fra Næren.

Af

C. Fogh,

Cand. mag., Adjunct.

M u t i d e n.

Jfolge et gammelt Sagn, siger Paludan¹⁾ i sin Møens Beskrivelse, skal Møen i det 12te Aarhundrede have bestaaet af syv Øer; men han angiver ikke, om dette blot er et Sagn, der gaaer i Folkemunde der paa Øen, eller et historisk Sagn, som han har fundet hos en eller anden gammel Forfatter. Jeg finder det naturligt, at en saadan Tro kan opstaae paa en Ø, hvor saa mange af de Mosedrag, der gjennemskjære den, naae Havet, især naar man betænker, hvor skarpt et Øie den menige Mand har for Ligheder i Naturen og med hvor stor Lyk han griber det Usædvanlige fremfor det Alminindelige. Sagn om en Forening mellem nu adskilte Lande, som mellem Møen og Falster eller mellem Møen og Sjælland eller Rygen, eller om en tidligere Adskillelse mellem hvad der nu danner Øet, eller om store ødeleggende Vandfloder, ere ham ligesaa velkomne som Sagn om Setter og Bussemænd og opbevares troligen fra Slægt til Slægt. Endnu naturligere finder jeg det, at denne Tro er blevet til Overbevisning blandt Beboerne, naar den udtales i en Bog, der er saa udbredt paa Møen som den omtalte. Da det tillige er bekjendt, at Paludan gjorde sig megen Umage for rundtom paa Øen at samle mundtlige Meddelelser til sin Beskrivelse, hvorved han ofte

¹⁾ Møen, beskrevet af Paludan. I. 50.

forsyuedes med upaalidelige Historier, kunde jeg ikke tillægge denne hans Beværkning stor Bethydning, ligesaalidet som den Omstændighed, at hver Mand, jeg traf i Moserne, baade kunde fortælle mig Saguet og vise, hvor Havet før havde gaaet.

Før nu at komme til nogenlunde Sikkerthed i dette interessante Punkt, havde jeg da baade at undersøge, hvorvidt overhovedet Høideforholdene og Jordlagenes Beskaffenhed til-lode en saadan Menings Autagelse, og tillige ved Eftergravnninger i Moserne selv at hente Beviser for eller imod den Mening, at Havet tidligere har indtaget deres Plads, samt endelig at lade de historiske Bidnesbyrd tale. Om hin Inddeling i 7 Øer har jeg imidlertid Intet funnet finde hos alle de Forfattere, der have beskrevet Møen, midtagen netop hos Paludan; derimod taler Sandvig¹⁾ om tre Øer, og næsten alle Forfattere angive, at Den før har været deelt i to Dele ved et Sund, der gif fra den nordlige Strand til den sydlige gjennem Somose, Borre Mose med Borre Sø, Nyborre Mose og Budsemark Mose forbi Landsbyen Borre, der nu ligger midt inde i Landet, og jeg vil derfor først meddele de Resultater, jeg er kommen til med Hensyn til denne Forandring i Forholdet mellem Hav og Land, før jeg berører mine Undersøgelser af de andre Moser.

Borreby ligger paa en lille Holm af Nullesteensleer eller sand midt i den Eng, der er en umiddelbar Forlængelse mod Syd af Borre Mose; den er en ringe Landsby uden Selv-eiergaarde, og dens forfaldne Huse bære intet Spor af, at den før har sett sjomere Dage.

Og dog er dette saa. Den var i Middelalderen en Kjostad, der havde sit eget Byvaaben med Overskrift: S. Civitatis Boröe og Privilegier, der blevne fornhyede og udvidede af

¹⁾ Omstændelig og tilforladelig Beskrivelse af Den Møen af Sandvig 1776. S. 7.

Christian den Ærste¹⁾, Kong Hans og Christian den Anden²⁾. I Christian den Tredies og Frederik den Andens Tid har Borre imidlertid sikkert allerede opført med at være Kjøbstad. Jacobsen³⁾ nævner den ikke i sin Liste over Kjøbstæderne i disse Kongers Tid; heller ikke findes den opført i den Fortegnelse over Kjøbstæderne i Danmark i Året 1580, der er meddeelt i Dansk Magazin, Tom. VI. 224. Bel findes i Moens Herredsbog, 1729, den bemærkning: „Borre har fordum haft Kjøbstæds Privilegier, givet af Kong Friederich III 1648“, men dette grunder sig måske kun paa⁴⁾, at Beboerne havde ansøgt derom, eller i det Høieste paa, at de havde erholdt enkelte Rettigheder eller Friheder i Lighed med Kjøbstæder, for at bode paa deres tiltagende Forarmelse. Derved skete det, at Byer ikke sjeldent i ældre Fortegnelser blevne henregnede til Kjøbstæderne uden i Virkeligheid at være det. Saaledes anfører Jacobsen⁵⁾, hvorledes Gilleleje og Brøndehøje paa Møen ere opførte som Kjøbstæder paa en Liste af Marts 1564, nogenstid aldrig have været Kjøbstæder.

Dens oprindelige Navn har været Østerborg, Østerburgh eller Øster-Borre⁶⁾, hvilket ses af Christian den Ærste's aabne Brev af 1460, hvori han kalder Beboerne „vore elskelige Borgere og Menighed af Østerburgh paa Møen“, og af en An-søgning fra Byens Indvaanere til Frederik den Tredie, hvori de benævne sig: „de fattige Borgere af Østenborg“, ligesom

¹⁾ See Paludan II. 304. Chr. I. aabne Brev 1460.

²⁾ *Wiburgii descriptio Monæ 1679.* Thottse Manuscripsamling paa det kgl. Bibliothek. Nr. 1418. 4to.

³⁾ Historisk Tidskrift 5te Bind, S. 6.

⁴⁾ See Anhang til denne Afhandling, 2, hvor Presten Bredal beretter, at han har fundet dette Ansøgningsdokument i Kirvens Sakristi.

⁵⁾ Hist. Tidskr. 5te B. S. 4. Ann.

⁶⁾ Navnene streves bengang meget forskjelligt.

der ogsaa i Herredsbogen¹⁾ findes følgende Bemærkning: „Der er seet af mig, I. Huulbech i Borre Præstegaard en „Kaaberpenge saa stor som en Sletdlr Med denne Paa- skrift: Civitatis Öster Borre omkring en Kirche midt ndi.“ Jeg antog først, at dette Navn stred sig fra, at Byen før havde bestaaet af to Dele: Østerborg og maaskee Vesterborg; det sidste Navn forekommer imidlertid ikke i Historien, men derimod Jüdeby eller Jødeby, et Navn, der gaaer igjen næsten i alle Beskrivelser af Møn og af Paludan antages at hidrøre fra en uheldig Tydning af en gammel Sudskrift paa en Steen i Borre. I Herredsbogen²⁾ findes nemlig følgende Bemærkning om denne By: „Dens Nafn siges at være St. „Judee altar og det af et skrift udhugne i Kridtsteen paa „samme Voroe Kirche Sacristiis Østre Side, da der har været een Munk til samme Kirche ved Nafn Andreas Röd: „Ordene, som findes paa steenen, ere disse: Anno Dei „MDXIII Diis: Andreas Röd natus in Boroe Minister Altarist Judæ.“ — Paludan³⁾ og Kirchheimer, døbende Præst i Borre, anstillede en noiagtig Undersøgelse af denne Steen og troede da at finde, at der stod: „Minister civitalis jude,” hvilket sidste Ord de vilde have forklaret som en Forkortelse af ejusdem, hvorved altsaa hūnt Navn skulde falde bort. Saaledes kan ejusdem imidlertid ikke skrives, og den hele Forklaring bør ansees for mislykket, thi Jüde-Byen eksisterede virkelig, og Navnet behovede ikke paa saa sindrig en Maade at bortforklares. Bendtsen kalder Byen Jetteby, hvilket idet mindste er smukkere. Maaskee den berhyltede Jode fra Uppsala, en Sorøver, der havde sit Tilhold paa Møn, har denne

¹⁾ Mœns Herredsbog 105.

²⁾ Sammesteds 115.

³⁾ Paludan I. 447.

Bye at tafke for sit forandrede Navn, thi i Reglen kaldes han
Setten fra Upsala.

Denne Deel af Byen, Sudæbyen, laa, hvor nu Norre-
og Sønder-Vestud ligge¹⁾), altsaa paa den anden Side af den
Mose, der nu omgiver Borre, og der stod tidligere baade
Kirken²⁾, Præstegaarden³⁾, hvis Gorder endnu ligge i Vestuds
Marker, og maaskee ogsaa Klosteret⁴⁾, efter hvilket nogle Mar-
ker endnu bære Navn. Kirken skal være blevet ødelagt i den
lybske Feide, men gjenopbyggedes i en meget anseelig Skit-
felse mellem Aarene 1510 og 1520 af Lybekkerne, der blevle
tvungne dertil⁵⁾. Dog findes Intet om dette Sidste i nogen
Fredslutning. Paludan⁶⁾ anfører Holberg og Bredal som
Autoriteter, men de have aldeles Intet derom. Den eneste
paalidelige Beretning om denne Krig er den, der findes hos
Jahn⁷⁾). Opbygget blev den imidlertid paa det Sted, hvor
den nu staaer, og sandsynligvis blev Præstegaarden flyttet
med det samme, og man brugte Stenene fra den nedbrændte
Sudæby til at opføre de nye Bygninger i Østerborg⁸⁾. Fra
den Tid forsvandt Navnet Sudæby, og det gamle Navn Vest-
ud optoges atter⁹⁾.

¹⁾ Danske Atlas Tom. VI. 435: „Bedsted Bye, som da kaldtes
Judæ-Bye.“

²⁾ Møens Herredsbog. Borre.

³⁾ D. Atlas l. c.

⁴⁾ D. Atlas l. c. „Der skal og i Borre have været et Kloster.“

⁵⁾ D. Atlas Tom. VI. 434—35.

⁶⁾ Paludan I. 282.

⁷⁾ Jahn: Danmarks politist-militære Historie under Unionstiden
S. 441—42.

⁸⁾ Sandvig S. 41.

⁹⁾ Navnet Vestud forekommer allerede i de rostilske Bispevers
Jordebog fra omtr. 1370. (Script. rer. dan. Tom. VII. 105.
„In parochia Østerburgh“, In villa Nørre Westhud“) ogsaa
„Wæstwth“ 1420. (Danske Mag. 5te B. 297), og er altsaa
maaskee kun en kort Tid blevet ombrytter med Navnet Sudæ-By.

Navnet „Borg“ var ogsaa almindeligt og bruges saaledes i et gammelt Skjode fra 1621, som findes astrykt hos Paludan,¹⁾ medens Byen derimod i Herredsbogen af Præsterne næsten altid kaldes „Boro“, ligesom hos Viborg²⁾ og paa det fornævnte Baaben.

Men Borre var foruden at være en Kjøbstad tillige en Søstad. I Holbergs Geographi³⁾ siges om Byen, „at den i forдум „Tid har været en nærsom Kjøbstad og havt af Kong Chri- „stian den Förste Kjøbstæds Privilegier, hvortil har været paa „den Tid skion Seilads; thi paa begge Sider udenfor Byen „er en Mose, som i forrige Tider har været en aaben Strand „og Udsæiling til Havet; men da Havet, som tilforn adskilte „Magleby Sogn fra Borre, blev efterhaanden tilstoppet der, „hvorf nu er Eng, saa gif baade Søfarten og Håndelen her „ganske under. Denne Havets Omfluktelse til tort Land „omstiftede Kjøbstaden Borre til en Bondebje“ &c.; og Bi- borg udtales sig⁴⁾ paa følgende Maade om denne För- audring i Byens Tilstand: „Boröe, quæ sic dicitur, quia „tota olim insula fuit. Nam mare illud, quod medium „Monam interfluebat, istam etiam Civitatem circumcinxit, „eamque Insulam effecit. Hoc nulli esse dubium potest, „nisi qui situm et habitum loci non perspexerit. Mani- „feste enim adhuc apparent circa universam hanc urbem „veteris maris vestigia. Tum et pali quoque aliquot „reperti sunt, ferreos circellois infixos habentes, quorum „usus erat, ut naves illis alligatae, ne aquis abreperentur, „retineri possent.“

Man har ogsaa senere i Året 1720 fundet Ærte ned-

¹⁾ Paludan l. 390.

²⁾ Viburg Cap. X,

³⁾ Holbergs Geographi T. V. 221.

⁴⁾ Viburg Cap. X.

rammede i Præstegaardens Have¹⁾), og Bredal tilfoier, at dette noksom viser, at der har været fuldkommen Seilads til Byen, ligesom man endnu kan sejonne, at Borre By har været adskilt fra Magleby Sogn, ja maaske ganske omflydt af Havet, hvilket har givet mange Anledning til at kalde Byen Boro. Endnu i Året 1697 strakte Borre Sø sig et Stykke Sonden for Alebef og Nyborre og var $\frac{1}{2}$ Miil lang og 200 Fævne bred²⁾), og i en endnu fernere Tid har den vist ogsaa adskilt Borre By fra det vestlige Møn; men Byen maa vel i sine Velmagts Dage have staact i Forbindelse med Landet paa begge Sider ved Broer, thi i Bestud laa jo, som vi have seet, endael af Byen; der var dens Losseplads³⁾), da den havde baade Handling og Seilads, som det hedder i Holbergs Geographi⁴⁾), og paa den modsatte Side, hvor nu Nyborre ligger, stod Slottet eller Ladegaarden, som endnu i Året 1685 var en Kongsgaard, men blev omdannet til en Hestestald, da Garden kom derover, og senere, da Den befriedes for denne Landejangle, nedrevet og udstykket til 7 Gaarde⁵⁾. I den lybske Krig, i Begyndelsen af det 16de Aarhundrede, var der idetmindste en saadan Forbindelse, thi da Lybekkerne vare slagne tilbage og flygtede fra Stege, forfulgte Stegerne dem, indhentede dem ved Høiby (Nyborre) og sloge dem ved det Sted, som derefter kaldtes Mandshøie⁶⁾.

¹⁾ Bredals Beretning 3, i Tillæg.

Danske Atlas Tom. VI 435 „og sees endnu Rubera af Bol-værket.“

²⁾ Møens Lands og Den Bogs Fordebog i Rentekammer-Archivet. (Pal. 2. 35).

³⁾ Danse Atlas Tom. VI. 433.

⁴⁾ Holbergs Geographi Tom. V. 222.

⁵⁾ Paludan I. 296. Sandvig 40—41.

⁶⁾ Viborg Cap. X. Danske Atlas Tom. VI. 435: et Sted ved Nyborre, hvor de Lybske 1510 bleve slagne, og der paa Marken begravne.

Der er endnu et Par Spørgsmaal af Interesse at søge besvarede, nemlig: Paa hvad Maade var Borre i Forbindelse med Havet? Var Borre Mose et Sund, der gif lige igennem Landet eller var den en Bugt, der står sig ind fra Nord eller fra Syd? og endelig: Naar omstrent ophorte denne Forbindelse med Havet? Vi ville søge Oplysning herom ved at tage Mosen selv og dens Grændse mod Havet noget nærmere i Diesyn.

Mod Nord er Borre Mose i sin hele Brede skilt fra Havet ved en Havstok, under hvilken Nullesteensleeret intetsteds træder frem ikke engang i den Indsæring lige ned til Havets Niveau, hvorigennem Borre Soes Vand har sit Afsløb til Havet. Stranden udenfor denne Havstok er ogsaa væsentlig forskjellig fra den udenfor Nordfelds og Liselunds Leerskrænter; den bestaaer heelt ud til Dybet af Sand og Smaasteen uden nogen større Blok, saa at Nordfelds Gier her lader trække Vod med Heste, medens den paa sidstnævnte Steder er saa opfylldt med store Steenblokke, at ingen Hest kan komme frem. Mod Syd er Mosen derimod begrænset af en smal Vold af Nullesteensleer, der som et Baand forener Kysterne paa begge Sider og tildeels er bedækket med Nullesteen og Sand, men afbrudt der, hvor Budsemærke So udmunder.

Det bliver heraf sandsynligt, at den nuværende Mose i tidligere Tider har været aaben i sin hele Brede mod Nord, medens den mod Syd kun har havt et smallere Udløb gjenem den mylig omtalte Vold; men naar jeg ikke destomindre antager, at Udsæilingen i den Tid, hvorom vi her nærmest handle, har været i Syd, og at Nordkysten dengang hovedsageligen har havt det samme Udsende, som nutildags, saa er denne min Mening grundet paa følgende Betragtninger.

Tegner man nemlig en Profil af denne Indsæufning fra Nordkysten af Den til Sydkysten, seer man strax, hvilken Møg-

tighed den nordlige Havstok har i Sammenligning med den sydlige, Rullesteensleervolden beregnet. Den strækker sig med en Brede af over 1000 ALEN tvers over hele Mosen, naær i den nordlige mod HAVET vendte Deel en Hoide af omtrent 10', medens den bliver lavere og lavere mod Syd og tilhøidt forsvinder under Borre Soes Niveau. Her bestaaer den kun af Sand, i den hoiere liggende Deel tiltage Stenene derimod i Mængde mod Kysten, og man iagttager her en Afleiring i parallele Bolger, der lobe $\text{MNR} - \text{DSD}$ i en straa Retning mod Kysten. Omtrent i en Afstand af 800—1000 ALEN fra denne har jeg paa fire forskjellige Steder fundet en stor Mængde Strandmuslinger i Sandet af Arterne Cardium edule og Tellina baltica, store velvedligeholdte Exemplarer uden Spor af Slid, de fleste endogsaa med begge Skaller, da jeg tog dem op. Jeg antager for afgjort, at de maae have levet paa det Sted, hvor de ere fundne, men da de findes tvers over hele Mosen og maaske endogsaa henved en Fod over dagligt Vand ved Kysten, forekommer det mig naturligst at tænke sig, at Sydsiden af den store Havstok dengang dannede en Strand, hvor Saltvandsmuslinger levede og opnaaede en betydelig Størrelse, eller med andre Ord, at HAVET maa have staet ind i Borre Mose, dengang Kystvolden mod Nord alle rede var dannet. Men ogsaa den store Mægtighed af denne Havstok i Sammenligning med den sydlige, der baade er lavere og strax forsvinder under Budsemark Mose, gjor det saare lidet sandsyntligt, at denne uhyre Steen- og Sandmasse skulde være affat i en Periode, der ligger vor Tid saa nær, som den omhandlede. I Ansøgningen fra Borre Byes Borgere til Frederik den Tredie 1648¹⁾) hedder det, at „Handelen tog mægtig av, efterdi Indlobet var saa tilstoppet, at hvor for

¹⁾ Bredals Beretning 2.

kunde gaae store Skibe, kunde da kun gaae Skude og store Baade", og dog har Viborg, der skrev 1679 og boede paa Moen, ikke et Ord om en saadan Afleiring af Steenmasser paa Nordkysten, nagtet den maatte være foregaaet netop i hans Tid, thi af Aufsogningen seer man, at Indlobet endnu i 1648 var seilbart for Skuder og store Baade.

Man vil her maa skee indvende, at Steenvolden godt kunde eksistere og Strandmønslinger leve paa dens sydlige Side, medens der dog samtidig var et Udløb gjennem den, ligesom endnu den Dag i Dag er Tilfældet, men her maa man vel bemærke, at dette Udløb maa holdes aabent af Eieren af Somose og Borre Sø, hvis ikke alle Engene skulle staae under Vand det Halve af Året, thi det tilstoppes hvert Efteraar af de stærke Nordoststorme, og man kan til enhver anden Tid end netop om Foraaret, naar Sneen toer og Vandet med Hestighed styrter ud, med Lethed baade gaae og fjore over det. Overhovedet anseer jeg enhver Udløsing gjennem en saa los Masse som en Havstok for en reen Umlighed, især naar den forlænger sig langt ud i Havet med en los Sandbund, for den naaer Dybet. Den første Nordoststorm vil tilintetgjøre den aldeles, og man indseer virkelig ikke, hvorfor dette da ikke var skeet længe for den Tid, da Borre virkelig blev affkaaret fra Havet.

Der er derimod Sandhynlighed for, at et Udløb kan have holdt sig i lang Tid paa den sydlige Side, netop fordi det var udskaret gjennem den foromtalte Leerfrænt, og altsaa havde faste Vægge, der modstode Wolgerne langt bedre end de løse Strandsteen. Da det var smalt, har Stromsætningen tillige været stærk og derved forhindret Afleiringen af Sand. Tillige findes der ikke i Hjelmøsbugt saa stædig lav Strand som paa Nordsiden, ja paa nogle Steder kan man endog seile tæt ind under Land, som f. Ex. ved Oddermosehusene, hvor

der er 6—7 Fod Vand, og henni under Mandemark, hvor der tidligere laa et Fiskerleie, som Lybekkerne seilede paa. Paa Resens Kort over Moen¹⁾ er der ogsaa aflat dybt Vand ind til Udløbet af Budsemark So.

Tilstopningen af det seilbare Dyb har nu deels haft sin Grund i, at det indgaaende havvand forte en stor Mængde Sand med sig, som det lod falde i den brede Bugt, deels i at Sandet fra Kysterne rundt omkring skyldedes ud, især der hvor de to store Rullesteenssandpartier ved Budsemark og Maabymagle nærmere sig sterktil hinanden og indknibe Mosedraget betydeligt. At Bugten forøvrigt har været dyb, kan man see deraf, at man efter Godsforvalterens Meddeelse paa Nordfjeld paa sine Steder ikke kan naae BUND i Borre So med to sammenbundne 8 Ulens Lægter.

De Forandringer, der i den historiske Tid ere foregaaede med Ulfshale Lob, frembyde en interessant Analogi med denne det gamle Borre Lobs Omdannelse til et Engdrag og bestyrke den her fremstillede Forklaring. Tidligere henyttedes dette Lob meget; Sandvig beretter, at de største Skibe kunde seile gennem det, og den midterste Deel er endnu saa dyb, at Linieskibe ville kunne flyde der, men begge Indgangene, især dog den nordlige, der kun har nogle saa Fod Vand, ere saa sterk tilsandede, at Seiladsen nu altid gaaer Vest om Ulfshale gjennem Bogestrommen.

Paludan udtrykker sig noget ubestemt saaledes²⁾: „Borre So og Engdrag, hvilket forдум seilbart fra den nordre Strand til den gamle Kjobstad Borre, rimeligvis i Syd har haft sit Udløb ved Businge So og Maabymagle Mose“ — og et andet Sted³⁾: „ved Mandemarke Strand, der hvor Indløbet var

¹⁾ Resenii Atlas danicus.

²⁾ Paludan II. 28.

³⁾ Paludan I. 213.

til Borre og Stege", saa at man neppe heraf skal faae at vide, hvad Forfatterens Mening er om dette Punkt, skjondt den synes at stemme med den, jeg her har sagt at gjøre gjeldende.

Teg troer da som Resultat af disse Undersogelser at kunne sige, at Borre Mose vel engang i sin Tid kan have været et Sund, der adskilte Møen i tvende Dele, men at det nordlige Udløb allerede forlængst var lukket, da Borre var en Søstad; at Udselingen var i Syd gennem Budsemarsk Mose, og at dette Udløb efterhaanden blev tilstoppet eller Bugten tilsandet, saa at i Aaret 1648 kun Skuder og store Baade kunde gaae igennem der, hvor for store Skibe kunde seile. Ifolge Paludan¹⁾ seiledes Lybekkerne den 30te Mai 1510 ind til Norre Vestud gennem Borre Løb og afbrændte Byen, men denne bemærkning har jeg desværre ikke fundet finde hos nogen af de danske eller hanseatiske Kronikestrivere, som ere komne mig for Øie, hvilket jeg saa meget mere maa beklage, som det ellers vilde vise, at Byen endnu i Begyndelsen af den nhere Tid var fuldkommen tilgængelig for hele Krigsflaader.

Maastræk lod sig med dette Farvands Tilstopning en Begejvrehed bringe i Forbindelse, som er foregaaet i det 17de Aarhundrede paa den sydostlige Side af Møen, netop i Nørheden af det her omhandlede Udløb. Der laa nemlig tidligere neden for Mandemark et Fiskerleie ved Stranden, der paa een eneste Rat aldeles forsvandt, hvorom Herredsbogen indeholder følgende interessante, skjondt desværre altfor korte Meddelelse af daværende Sognepræst i Magleby, Hætting, der blev Præst 1685²⁾:

„Decimantium Formindskelse udi Sognet er skeet: At „A^o 1625 den 1ste Februar om Natten for Rhindelmissé „Dag blef een ganske Bye kaldet Bryndshøye, som laae „ved Strandbredden med folch og Huusze af Hafvet bortslylt,

¹⁾ Paludan I. 281.

²⁾ Møens Herredsbog, Magleby Sogn 95.

„da det ved Vandfloed gich højt op paa Landet. Hvilchen
 „By icke siden er bleven bhgt, var och icke Sædeland til deng
 „By, men der var een Ladested for de Lybske og Hunszene af
 „Kjøbsteds Bygning, og nogle nærede sig af Fiskerier och deraf
 „gafve till Præsten, da fiskeri i de Tider var meget god for
 „Landet.

At dette saaledes er rigtig indgivet testerer iøige Sogne-
 „Præst for Magleby Menighed Hans Svendson Hetting¹⁾“.

Vi see heraf, at dette Fiskerleie ikke var saa ubetydeligt; det udgjorde en heel By, siger Paludan, som i Christian den Andens Tid havde en Adelsmand af de Povisker til Told-der²⁾, og endnu i Aaret 1550 maatte Kjøbmandsskibene, som handlede paa Den, klarere der. I Danse Atlas³⁾ kaldes Byen Brondby, og der siges at den bestod af 8 Fiskerhuse og et lidet Toldsted, som blevé ødelagte ved en Vandflod 1633, hvorved kun 6 Mennesker reddedes; men at dens virkelige Navn var Brondehoie sees af Christian den Tredies Stadsæstelse paa Anders Bildes mœnske Lehnsbrev 1541⁴⁾, hvori det hedder: „Och schall haund holle Øss oc wortt dagliige Folk mett „Stege Bye wi two netter, nar wor Wehe faller ther fram, „oc stiue wor toldner oc salter paa Brondehøffne vrij Wunderholing mett madtt, sell oc Hestefoder oe lade frede oc „weedt magtt holle tolboden iher samnestedys epther gammell „sedivonne; o. s. v.“

Ogsaa det i Herredsbogen anførte Årstatl anseer jeg for det rigtige, deels fordi Datoen er tilfojet, og deels fordi Beretningen er skrevet af en Mand paa Stedet selv, 70 Åar før Danse Atlas udkom og ikke meget over 50 Åar efter at

¹⁾ Beretningen er fra 1699.

²⁾ Paludan I. 214. Dette var i Christian den Tredies Tid.

³⁾ Danse Atlas Tom. VI. 433.

⁴⁾ Nye Danse Magazin Tom. I. 27.

Byen var bleven ødelagt. Jeg antog først, at Byen havde ligget ved Indlobet af Budsemærket Sø og været en Ladeplads for Borre, da denne var en Kjobstad, hvortil jeg forledeedes ved Paludans Bemærkning, at den laa „ved Mandemarke Strand, der hvor Indlobet var til Borre og Stege“¹⁾, men efter gamle Folks Sigende laa den længere Øst paa under Mandemærket By, hvilket ogsaa stemmer bedre med Udgrykket „ved Mandemarke Strand“, saavel som med Beliggenheden af Bryndhoisfjanch paa Resens Kort over Møen: Det er ogsaa rimeligt, at den mere har været beregnet paa det vigtige Fiskeri, som i Middelalderen dreves af Lybekkerne omkring Møen, end paa Handelen paa Borre, der dog neppe nogensinde kan have været af nogen overordentlig Vigtighed.

Hvad den Maade angaaer, hvorpaa denne By gik til Grunde, da anfører Paludan, at den var bygget paa de saakaldte Sprye eller skjulte Kilder, og han troer, at dens Ødelæggelse tildeels er bevirket derved, men skjoudt der bryder endeeel smaa Kilder frem paa den sydlige Skraaning af Kongsbjerg, ere disse dog altfor ubetydelige til at der kan være Tale om, at de skulde have knuet bevirke en heel Byes Undergang, og under alle Omstændigheder bryde de ikke frem ved Strandbredden, hvor dog Byer maa have ligget, siden den var et Fiskerleie og et Toldsted for Lybekkerne. Men det ikke er sandsynligere, at den har været bygget paa Rullesteenskrænten mellem Havet og Mosen, der ligger 4'—5' over Havet og nu tildeels er forvandlet til Agerland, men daengang kan have været en Sø eller et Noer, og at Stormfloden, der jo efter Beretningen gik langt op i Landet, har styrket sig over den c. 10' høje Krænt og kastet hele Byen ind i Mosen, hvor gamle Folk der i Egnen sige, at den nu ligger?

¹⁾ Paludan I. 213.

Maaſkee ogsaa Byen tillige har været bygget ud paa den faſtere Deel af Møſen, og at Vandet ved den voldſomme Søgang er brudt ind gennem Møſens Udløb, der nu kun er et Par Fod over Havet, og har undergravet Byen, og ſaaledes bevirket dens Sammenſtyrning.

Teg har nu tænkt mig, at den Vandſlod, der omtales her, kan have bidraget meget til den Tilslopning af Borre Udløb, ſom netop nu var i fuld Gang, men jeg har intet Andet at støtte denne Formodning paa.

Vi gaae nu over til forteligen at omtale de andre Mosedrag, gennem hvilke efters Paludan Havet i ſin Tid ſkal have gaaet.

Dersom Budſemark Møſe i tidligere Tider har været ſeibart Vand, maa ogsaa Raabymagle og Raabylille Møſer have ſtaact i Forbindelſe med Havet, thi de ere en umiddelbar Fortſættelse af den, ja have maaſkee endog haft et eget Udløb lige ned for Raabylille, der hvor nu Sluſen er anbragt og hvor Skillevæggen mellem Møſen og Havet bestaaer af Strandſteen, medens den paa den øvrige Streækning dannes af den fornævnte Leerskraent. Møſens Høide over Havet ſtiger indtil 3'. Længere mod Nord, hvor de store Rulleſteensandpartier tildeels dannet Wolde, der lobe paalangs gennem Møſen, er det vanfæliger at forfolge den, da den knibes ſaa ſterkt ind mellem disse Bakker, at den nogle Steder Kun har en Brede af en Snees Aften, men ikke destominindre er der dog en tydelig Forbindelſe mellem det sydlige Moseparti og den Dal, hvormed Moret forlænger ſig mod Øst forbi Landsled Molle. Høiden over Havet er paa dette Strog større end i den sydlige Møſe, ved Kjeldby Høie 5', ved Landsled 8', mellem de første Sandbunker 5', dernæst 10' ja indtil 12', hvorpaa Høiden atter aftager ned mod Raaby Møſe, hvor den er 2'—3' og derunder.

Paa de høieste Steder i Mosen er Torven af storst Mægtighed (10—12 Spademaal), hvorminder da ofte findes Sand, der dog mere seer ud som Rullesteenssand fra de nærliggende Bakker end som Strand sand; intetsteds har jeg fundet Saltvandsmuslinger, uagtet jeg har gjort mig megen Uimage derfor og undersøgt Bunden paa en Snees forskellige Steder, men derfor kan Havet gjerne have gaaet derigjennem. Paa mange Steder finder man Lag af Strandsteen i Torven, suart nær Overfladen, suart et Par Fod under den, hvilket jeg troede at kunne bringe i Forbindelse med den Vandfod, der odelagde Brundehoie, idet jeg antog, at Soen havde fort Steen og Sand ind over Mosen, men dette var ikke rigtigt. Mosen er nemlig sonderstykket i en stor Mængde Smaalodder, hvortil talrige Veie fore ud, der for dog at være nogenlunde fremkommelige bedækkes med Strandsteen, som Gierne hente nede ved Kysten. Deels ved egen Tyngde, deels ved Kjorselen, deels vel ogsaa ved Mosenes Opvært synke disse Steen esterhaanden dybere og dybere ned; Veien forlades, og naar man senere sjærer Torv paa dette Sted, træffer man Stenene nede i Torven, men dog naturligvis ikke i meget udstrakte Lag.

Skjondt saaledes Undersøgelerne i Mosen Intet have bevist med Hensyn til en mulig Gjennemseiling fra den sydlige Strand til Moret, saa er jeg dog ikke utilvoelig til at antage, at en saadan virkelig i den historiske Tid har været til, og det især paa Grund af den Beliggenhed, som den gamle Hæftning Gammelborg har. Denne vilde nemlig være aldeles uden Bethydning, hvis Forholdene dengang vare saaledes, som de nu ere, og det er neppé antageligt, at man har anlagt en Borg med Kamppesteensmure¹⁾, med Wolde og Grav: paa et Sted, hvor den i hine krigerske Tider ingen Nutte kunde gjøre.

¹⁾ Paludan I. 180—181.

Derimod var dens Beliggenhed udmarket, naar der var Gjennemseiling gjennem Noret, netop paa et af de høieste Punkter¹⁾ hvorfra man kunde oversee Indlobene fra begge Sider, og umiddelbart ved Sundet. Viborg er af samme Mening og udtrykker sig derom paa følgende Maade²⁾: „Et quantum mihi quidem videtur, est antiquus sinus Kielbyensis, in quo statio navium et egregius portus erat, ex his duobus locis, Hule Höi et Gammelborg defensus. Sed sinus hic nunc ne quidem rivus est. Verum totus est oppletus terrâ, seriturque nunc ibi et metitur, ubi integræ ante Classes steterant. Et miror, tam exiguo tempore potuisse sinum istum sic occludi. Nam non sunt nisi centum et triginta sex anni, ex quo Christophorus Oldenburgensis suam illic classem habuit, ut reperio in quibusdam veteribus schedis.“ Det er dog næppe rimeligt, at han har havt sin Flaaede liggende der, hvor der nu saaes og høstes, thi Gjennemseilingen var vist lukket og Gammelborgs Rolle forlængst udspillet paa den Tid, da Christian den Tredie regjerede, men det har vel snarere været inde i Kjeldbysund (saaledes kalder Saxo Noret), thi det var i tidligere Tider en Havn og Landgangsplads for Krigsskibene. Saaledes havde Venderne i Sinde under Valdemar den Store at løbe ind i Kjeldbysund med deres Flaaede, men blev forhindrede ved Absalon's Alrvaagenhed³⁾. Efter Paludan skal der ogsaa for omrent 150 Aar siden været fundet Levninger af et Skib ved Snekkerbæk ligeoversor Gammelborg, og selve dette Navn synes at vidne om, at Skibe for have funnet seile op dertil. Efter en gammel Fiskers Udsagn i Svensmark tager Vandet stærkt af i Noret, især i den østlige Deel, hvor den indgaaende

¹⁾ 40'.

²⁾ Viburg, Cap. 8.

³⁾ Saxo. P. E. Müllers Udgave, 874.

Strom standses, saa at det i hauns Levetid var paa sine Steder blevet 1—2 Fod lavere end for.

Endnu større Betydning vilde Gammelborg have haft, hvis der tillige var en Gjennemseiling fra Noret over Polle-rupmarken, Magle Mose og Gammelso Eng til Havet, men af en saadan findes der ikke Spor. Det laveste Sted mellem Magle Mose og Landsled er mellem 15 og 20 Fod høit, og det er ikke Mose- eller Engjord, men Rullesteensleer, der danner denne Ophoiving. Derimod ligger Magle Mose kun 1— $3\frac{1}{2}$ ' og Gammelso 2'—3' over Havet, hvilken Hoide dog i Havstokken stiger til 8' a 9', ja et enkelt Sted til 10'. Det er nu interessant, at Havet tidligere ikke blot har indtaget hele Gammelso, thi det seer man strax paa Strandstenene og Strand-sandet, som danner hele den nordlige Deel ligesom i Somosen Nord for Borre, men ogsaa er gaaet gjennem den smalle Kanal, som adskiller Speilsbylukket fra Riddefogedlukket, ind i Magle Mose, der altsaa har været en Bugt. Paa fire Steder har jeg i disse Moser fundet Cardium edule og Tellina baltica i stor Mengde i Sandet 2'—3' under Overfladen, og da det ene af disse Steder ligger paa den soudre Side af Riddefogedlukket inde i selve Magle Mose, er det dermed bevist, at hele Soen for har været en Deel af Havet, der dengang ikke har været afdæmmet ved den nuværende Havstok, men har skyldet op mod de Rullesteensleerpartier, hvorpaa de fornævnte Skove staae. Ligesom ud for Borre Mose finder man i Stranden heelt ud til Dybet aldrig store Steen, men disse komme først frem, hvor Rullesteensleret danner Kysten.

Hvad nu det store Frenderupiske Moseparti angaaer, da er det afgjort, at der ingen Forbindelse findes mellem det og Noret, thi de ere adskilte ved et Parti, der bestaaer deels af Kridt, deels af Rullesteensleer og Rullesteenssand, hvis Hoide paa de laveste Steder er mellem 25' og 30'. Frenderup og

Magle Mose fortsætte sig Norden om Damsholte Kirke ud i Somosen over Marienborg, hvis Udbygninger tildeles ligge paa Mosegrund og hvis store Kampsteenlade er bygget paa Pæle i selve Mosen, medens Hovedbygningen ligger paa Rullesteensleer. Grunden til denne mærkelige Maade at bygge en Herregård paa er den, at Marienborg tidligere var en Amtmandsbolig uden store Border, som hed Nygaard, men da Avlingen siden forogedes bethdeligt, byggede man de nye Udhuse ud i Mosen, for at de kunde komme til at ligge sukt for Indkjørselen, thi det Smukke har paa Marienborg altid haft Overvægten over det Hordeelagtige. Selv den nuværende Eier har for nylig ladet foretage nye Udfyldninger for at opføre en Stald, men dog opgivet det igjen. Af stor Interesse er den forskjellige Højde, som dette Mosedrag har efter den forskjellige Afstand fra Havet. Røddinge Sø ligger 1'—3' over Havet, Dyrneshave Enge 6'—7', Somosen indtil 15', Marienborg 15'—20', Magle Mose 20', Frenderup Mose indtil 29'. Det Hele faaer Udseende af en Række Bassiner, der ligge terrasseformigt det ene over det andet, og hvor lidet dette taler for, at Havet for skulde have staaet i Forbindelse med Frenderupmose, det troer jeg vil være klart. Hvad nu Mosernes Bestaffenhed selv angaaer, da bestaae de først af et Torvelag af meget forskjellig Mægtighed, men størst, hvor Mosen er smallest, som ved Sparresminde (10 Spademaal), derefter af et Tørskvandsmuslinglag, der paa sine Steder naaer 3 Alens Mægtighed, og derunder Blaaleer, som det intetsteds lykkes mig at trænge igjennem ved de Boringer, som jeg ved Hørpagterens Belvillie blev sat istaud til at udfore paa en halv Sunes forskjellige Steder. Den største Dybde under Overfladen, jeg naaede, var 6 Alen. Røddinge Sø staaer endnu i umiddelbar Forbindelse med Havet, og har sandsynligvis engang været en Hæbbugt, hvori Sorovere som Røddingekongen og

Borre Sokarl havde deres Tilhold, hvorom Paludan udbreder sig vidtløftigt i Moens Beskrivelse¹⁾. Efter Pontoppidan²⁾ synes det, at Havet selv i en langt senere Tid har staet ind i denne Mose.

Endnu misligere end med denne Forbindelse mellem Frenderup Mose over Marienborg med Havet staer det med dens Forbindelse med samme gjennem det Lavland, der adskiller Ebelsæs fra Nebelle, thi den er aldeles ikke i nogen Forbindelse med dette, men tvertimod er der en Højdeyg paa 30 til 35' at overstige, før man kommer ned i Ebelsæs Engdrag, der inderst er 25' over Havet, men dernæst aftager jevnt ned imod Overfjordens til Koster Land, hvor de saakaldte Mader, lave Sandstrækninger, der ere assatte af Havet, indtage et ikke ubetydeligt Parti. Naar man derimod vil indromme Sandhedslygheden af, at Noret har gaaet ud i Det med Maaby Mose, komme vi til det Resultat, at Moen har bestaaet af tre Øer, hvilket baade stemmer med Sandvigs Beretning og med hvad Paludan vil have fundet i gamle Archivdokumenter³⁾, idet mindste hvad Antallet af Øerne angaaer.

Wil man nu følge at frelse Sagnet om de syv Øer, kan man antage, at Nyord, Grønsund, Borren og Kosterland have været de andre fire. Nyord har indtil for saa Længe siden hort til Stege Sogn; Grønsund er kun ved en lav Sandstrækning, Maderne, forenet med det øvrige Land; til Borren gaaer og fjører man over, og Koster er ved en Bro over det lave Vand sat i Forbindelse med Øen og regnes i daglig Tale altid som en Deel af den; — men naar jeg skal være oprigtig, saa troer jeg ikke stort paa dette Sagn.

¹⁾ Paludan I. 50.

²⁾ Danske Atlas Tom. III. 158.

³⁾ Paludan I. 51.

Et interessant Parti blandt Nutidens Dannelser er Ulfs-hale, der bestaaer eue og alene af Strandsteen og Sand, som ere struede op ved stærke nordøstlige Storme; thi de forskjellige Havstokke folge noigagtigt den uiværende Kystlinie, idet de gaae i Retning af NW og først boie af der, hvor ogsaa Kysten forandrer Retning. Nærnest Havet er Havstokken 8'—9'—10' og et enkelt Sted 12', paa Midten er Hoiden 9'—10'—11', men derfra aftager den ned mod Stegestrand og er først 5', saa 3', og næaer tilsidst Havets Niveau. Midt paa denne Havstokdannelsel staar en lille Skov af Eg og Alnibog, især paa Ryggen af Bolgerne, medens Bolgedalene, hvor de brede sig lidt, give Plads for smaa Moser, der leverer en slet Tørv, men maaske gavne meget ved at holde paa Fugtigheden og saaledes sætte Træerne i stand til at finde deres fornødne Næring paa den karrige Steengrund. Denne Skov var i Mid-delalderen meget betydelig; den skænkedes tillige med Hegneden af Grev Christopher af Oldenborg til Stege By til evig Tid som Belønning for dens Trofast mod den ulykkelige Christian den Anden¹⁾. Da der i Aaret 1697 blev nedsat en Commission for at ophjælpe Moen, bestod Ulfs Hale Skov endnu af 2500 store Ege og 100 Bøge, nogenstid Dens Skove vare blevne overordentlig medtagne i den Tid, Garden laa ind-quarteret der. Saaledes var der i Tidsrummet fra 1685—97 forinden den besalede Skovhugst foeldet 26,154 Ege- og Bøgetræer²⁾. Levningerne af Skoven fredes nu med Omhun.

Teg har undersøgt Forholdet mellem Steenarterne i Havstokkene paa to Steder og fundet, at det var følgende:

Nordsfeld. Borrestrand.

Kridtf.	72.	76.
-----------------	-----	-----

¹⁾ Paludan II. 293. Stege Byes Privilegier.

²⁾ Paludan 437—38. Møens Jordbog 1697.

	Nordfeld.	Borrestrand.
Granit.....	15.	
Gneus.....	14.	
Porphyr.....	7.	8.
Obergf.....	6.	2.

Rullesteensånden.

Vi vende os nu fra Betragtningen af Nutiden til Rullesteensåndet, idet vi begynde med Rullesteensåndet.

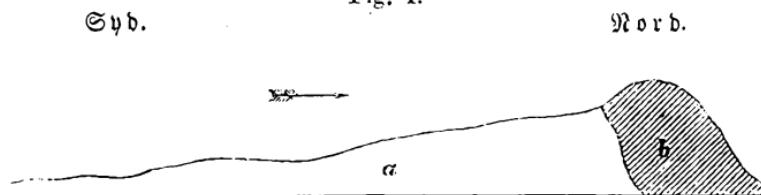
Det bestaaer af halvtrullede Brudstykker af ældre, især plutoniske Dannelser fra det mindste Sandkorn indtil Stene af et Par knyttede Hænders Størrelse. Kun sjeldent findes store Blokke og da altid hvilende paa Sandbanken, aldrig indleirede i den øvrige Masse. Sandet og Stenene ere snart blandede mellem hverandre, snart synes det første at være affat for sig selv, især i Dybden af Bunkerne. Nogle Partier bestaaer blot af Sand (f. Ex. det ved Præstens Alvsøgaard, Øst for Stege, og det ved Østermark), andre blot af Steen, der da under tiden ved Kalk ere bundne til et temmelig fast Conglomerat. I Grunsgraven ved Tovelde er det kun enkelte stærkt faldende Lag, der ere bundne paa en saadan Maade til en sammenhængende Masse.

Rullesteensåndet er for det meste tydeligt slentet, enten horizontalt eller svagt faldende til begge Sider. Det er en Hoveddannelsel og bestaaer paa Moen af en Mængde afbrudte Partier, af hvilke de vigtigste danner en Vue omkring Hjelms- bugt fra Phanefjord Kirke indtil Budinge. Denne Tilslutning til Kysterne, enten de nuværende eller de tidligere, synes at være en Hovedcharakter for Rullesteensåndet, men paa Halvoen danner det mere udstrakte, sammenhængende Sand-

sletter, medens det paa Øerne bestaaer af en Mængde af hverandre uafhængige, ved forskjellige Vandbevægelser assatte Klaser, Revledannelser ved ældre Kyster, som Klaserne mellem Næstved og Mogenstrup og en lignende i det nordlige Sjælland.

Nullesteenssandet hviler næsten overalt paa Nullesteensleer, som f. Ex. ved Nyborre, undertiden paa Kridt, som ved Lovelde. Af Vigtighed er den Maade, hvorpaa det er afleiret, fordi man derved faaer Oplysning om Bolgebevægelsens Retning¹⁾. De bekjendte Kjeldbyhoie (Fig. I.) ere assatte i Læ af en

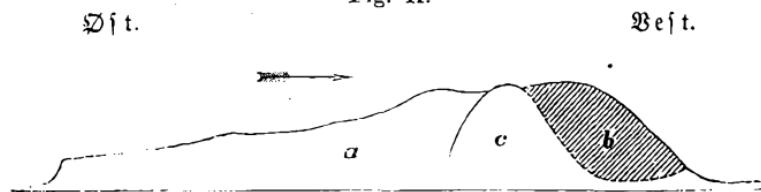
Fig. I.

Kjeldby Grusgrav.

jevnlig straanende Nullesteensleermasse, opad hvilken Bolgen har lobet. Man kan næsten staae med den ene Fod på Nullesteensleret og med den anden paa Sandet, saa hurtig er Overgangen paa Grund af denne Afleiringsmaade. Det Samme gjælder om Frenderup Grusgrave (Fig. II.) og om det Parti,

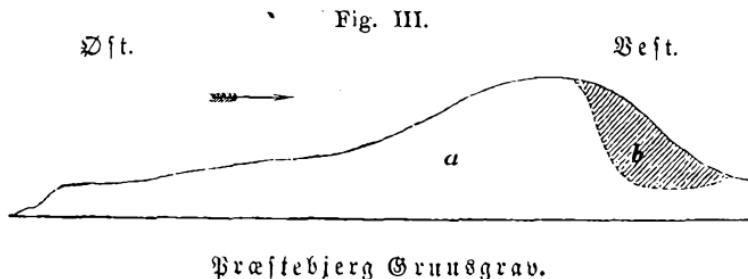
Fig. II.

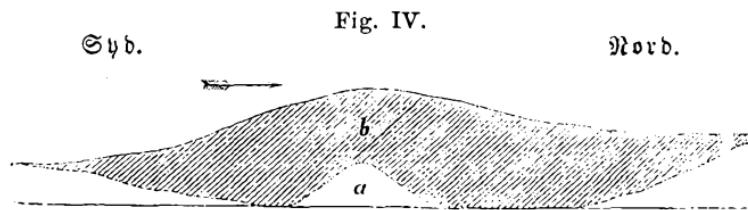
Frenderup Grusgrav.

¹⁾ Denne er paa Afbildningerne antydet ved en Piil. — Paa Fig. I—V betyder a Nullesteensleer, b Nullesteenssand og c Kridt.

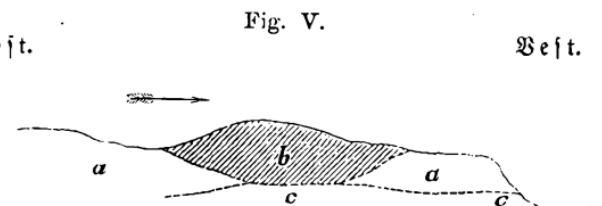
der ligger paa den vestlige Side af Præstebjerg tæt op imod Toppen. (Fig. III.)

Det store Sandparti nærmest Nyborre (Fig. IV.) er affat

omkring en Nullesteensleerhol, der rager op midt i Gruusgraven; andre derimod ere skyldede hen i Hordybningerne og bestaae da mere af Sand, hvilket især gjælder om dem, der ligge længere fra den store Bue oppe omkring Østermark, Vestud og Kjeldby. Ved Tovelde (Fig. V.) ligger Nullesteenssandet i en Hor-

dybning paa Kridt og Nullesteensleer.

De forskellige Revler ligge øste i parallele Linier, den ene bag den anden, hvilket især er snukt at see ved Budse-mæk. Ved Kjeldby (Fig. VI.) ligger en Grusbakke Nord

Fig. VI.

West.

Øst.

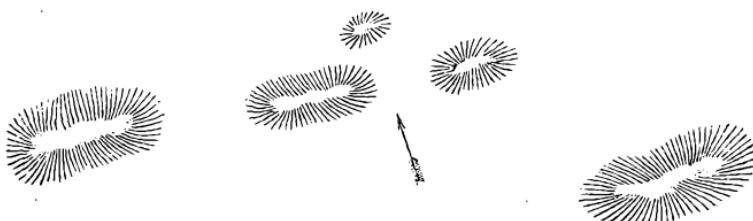
Kjeldby Høie.

for den dybe Dal, der er en Forlængelse af Noret imod Øst, lige overfor en Abning i det Syd for samme liggende Parti. Det samme gælder om de Bunker, der liggende mellem Nyborre og Magleby. (Fig. VII.)

Fig. VII.

West.

Øst.

Nyborre Høie.

Jeg troer, at den hele Retning, som denne store Nulle-stenssaas har, saavel som den nys paapegede forskellige Afle- ringsmaade af de enkelte Partier berettiger til den Paastand, at det moenske Nullesteenssand hovedsagelig skylder sin Dan-nelse til en Vandbevægelse, der har truffet Den i en Retning fra Sydøst, og at Den's Sydkyst dengang omrent har haft samme Form som nu.

Der har undersøgt Forholdet mellem Steenarterne, der sammenstætte Nullesteenssandet, paa samme Maade som ved Strandstenene og Nullesteensleret, og fundet følgende Forhold:

	Kjeldby	Søbjerg	Liselund	S. Vestub	Tostrup.
Kridt.	40.	45,5.	56.	56,2.	58,5.
Granit og Gnens.	41,5.	32.	38.	35.	29.
Eurit og Porphyr.	1.	3.		1,3.	3,5.
Grønsteen.		1.			
Glimmerskifer.	2,5.				
Leer, rødt og blaat.	2,5.				
Gibs.					1,5.
Ovrgfs.	12,5.	18,5.	6.	7,5.	7,5.
					3.

Ved Tostrup bestaaer Nullesteenssandet af et Conglomerat af Kridt og Flintstykker med noget Sand og Leer og enkelte Granitnillestene. Kridtformationens Steenarter ere, som man seer, de hyppigste (meget mere Flint end Kridt og Kalksteen), dernæst Granit og Porphyr, der dog allerede mangler paa enkelte Steder, endelig Overgangsformationens neptuniske Steenarter.

Enkelte Steenarter, der næsten ikke forekomme i større Stykker (Glimmerskifer og Leerstifer), findes derimod i Mængde som smaa Brudstykker.

Nullesteenssandet indeholder overalt Forsteninge af Overgangs- og Kridtformationen og enkelte fra den tertiaire Tid. Især ere Slegterne Eschara og Ceriopora meget hyppige, endvidere Achilleum, Lunulites, Cidaris, Pentacrinus, Apiocrinus, Asterias, Terebratula og Crania. Af Overgangsformationens Forsteninge findes Crinoidstilke, Terebratula, Turbo, Trilobites, af tertiaire Turritella.

De vigtigste Nullesteenssandpartier paa Møen findes ved Marienborg, Frenderup, Kjeldby, Nyborre og Budsemark, samt oppe omkring Liselund og Aborrebjerg.

Vi gaae nu over til det andet Led af Nullesteensformationen: Nullesteensleret.

Denne Dannelse indtager den største Deel af Den Øverflade og har aldeles de samme mineralogiske Charakterer som i det øvrige Danmark. Den bestaaer af et meer eller mindre sand- eller kalkblandet Leer, hvori findes rundkantede Nullestene af alle Størrelser, og er næsten altid uden nogen Glentning. Større Sandpartier, omgivne af en Kridstrand, ligge undertiden indesluttede i Leeret, og Brudstykker af Kridt og skarp Flint, der ere sammenkittede til en Masse ved sinere Kridtdeler, danne uregelmæssige Partier i det. (Fig. VIII, Fig. IX).

Fig. VIII.

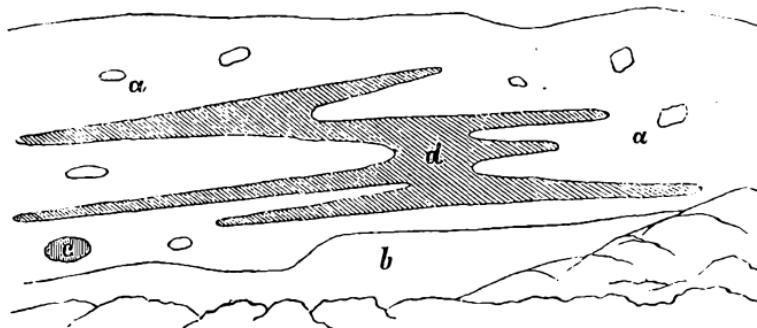
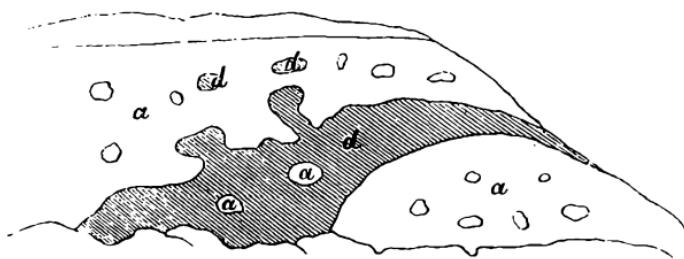

Fig. IX.

Svensmark Klint ved Noret.

a. Alm. Nullesteensleer med Steen. b. Mørkerødt Leer. c. Sand.
d. Kridt med Flintstykker.

Ijær i den Klint, som danner Morets sydlige Side, er dette Forhold let at iagttagte, og det faste Skrivekridt ligger da som oftest tæt under; men naar disse indleirede Kridtmasser blive mere nyreformige og faae en betydelig Størrelse, er det vanskeligt at skelne dem fra det faste Skrivekridt, og det er ikke umuligt, at Aldskilligt af hvad jeg har anset for fast Steen i Virkeligheden kun er en saadan stor Nyre. I Rullesteensleret i Hølstein-Lauenborg har man idet mindste fundet dem af stor Omfang, og Lyell¹⁾ anfører ligeledes: „that in the English „cliffs near Trimmingham in Norfolk large masses of „chalk are surrounded and nearly enveloped in the sands „and clays associated with the crag.“ Flinten ligger dog altid spredt, og de enkelte Kridtbrudstykker ere betydeligt haardere end det egentlige Skrivekridt.

Paa andre Steder danner Kalken tynde Lag af 1 Linies Tykkelse og derover, der ligge mange over hverandre og under-tiden kunne forfolges 20'—30' hen i Skraenten, inden de file sig ud og forsvinde; og paa samme Maade forekommer ogsaa Sandet i Leret. Det interessanteste Punkt i saa Henseende er Klinten ved Svensmark, hvor man tillige seer Rullesteensleret hvile unmiddelbart paa Kridtet, hvilket ikke er hyppigt at iagttagte.

Den ved denne Indleiring af Sand og Kridt i Leret bevirkede Afvæxling i Udsændet forøges nu ogsaa derved, at Farven af Leret selv er forskellig, snart blodrod, snart gaul, snart graalig, snart blaagraa, hvilket ikke blot hidrorer fra en Uldning af Jernet ved Atmosphærenus Indvirkning, thi Grænsen mellem de forskellige Farver ere ofte fuldkommen skarp, og de røde Leersorter ligge snart overst, snart underst, snart

¹⁾ Lyell: On the cretaceous and tertiary Strata of the islands of Seeland and Moen, 257.

som velbegrændede Indlag i det almindelige Leer. Det smukke blaagraa Leer fra Steilebjerg har aldeles ikke foran-dret sin Farve, nogensteds har ligget saa længe i Luften, og det blodrode Leer fra Mandemark Strand har samme Farve, selv om man graver ind i Skrænten. Imidlertid er det ægte dybereliggende, uforfalskede Nullesteensleer dog i Almindelig-hed langt mere eensformigt i sin Masse og indeholder færre Steen, f. Ex. ved Madses Klint, hvor det danner lodrette Skrænter af indtil 58' Hoide (under Hjelm), og i Bomlerenden.

Paa Grændsen af Nullesteenssandet kan Steenmængden tiltage i den Grad, at begge Formationer der flyde aldeles over i hinanden, hvilket er tilfældet i en Banke ved Lille Lind, hvor der er gravet baade efter Mergel og efter Gruus, indtil man tilsidst stansede, fordi man ikke vidste, hvad det var man gravede. Sandsynligvis har den Vandbevægelse, der assatte Nullesteenssandet, tillige betydeligt påvirket Nullesteensleret.

Nullesteensleret er undertiden afsbrudt ved Mellemlag af Steen og Gruus, som ved Nordfeld og Syd for Raaby-magle; men disse Lag naae aldrig en saadan Mægtighed eller gjenutage sig flere Gange, som andre Steder her i Landet. Denne tilsyneladende Slentning ved Udvaskning af enkelte Partier maa ikke forvyles med den virkelige Lagafstetting, som undertiden forekommer, og som især er smuk at see i den store Leergrav lige ud for Marienborg, hvorfra der tages Leer til Teglloven. Det er her Leer og Sand, der veksle i mange horizontale Lag, medens selv de mindste Stene aldeles mangl. En saadan Dannelsse kan være samtidig med den øvrige For-mation, men den kan ogsaa være yngre, udfyldt ved senere Vandbevægelser og assat paa roligere Steder, hvorhen den sterkere Bolgegang ikke kunde naae.

Nullesteensleret hviler normalt paa Kridtet, saaledes som

ved Sættebrinken og ved Svensmark, og bedækkes af Nullesteensgruset, naar dette findes. Det stiger op til de høieste Punkter, Den har, idet det ligger umiddelbart op til Toppen af Kongsbjerg (433), og danner overalt steile Skrænter mod Østersøen, der ved deres Fasthed og mørke Farve i Frastand ikke tage sig usig ud som bratte Klippevægge.

De mest characteristiske Punkter ere: Madses Klint, Kysten Syd for Mandemark heelt om til Sættebrinken og enkelte Partier i Stubberup Have. Det styrter paa disse Steder ofte ned, og kun derved kan man forklare sig, at de største og smukkeste Boge, som findes paa Møen, tidligere have funnet trives der, hvor nu Nugstoven aldeles er forkuet af den skarpe Østenvind, som f. Ex. ved Madsesklin. De have nemlig staet længere inde i Landet og ere først nu rykkede ud paa Randen. Som et Maal for Storrelsen af disse Nedstyrtninger kan anføres, at Frederik den Sjette i Året 1829 fjorte med 4 Heste uden om et Lysthun, der allerede for 7 til 8 Åar siden blev taget ned, fordi det truede med at falde ud i Havet.

Det er værd at lægge Mærke til, at de reneste Nullesteenspartier findes mellem Nullesteensaælen og Havet; især ere Vindebaek, Liseby, Hjelm og Budinge bekjendte for deres strenge Leermarker.

Hvorholdet mellem Nullestenene har jeg undersøgt paa følgende Steder:

	Nordfeld.			Øselund.		Duet Skov.
	1	2	3	1	2	
Kridtf.	50,5.	49.	55.	56,5.	50.	56.
Granit, Gneus.	30,5.	29,5.	30.	29,5.	25.	22.
Eurit, Porphyrt.	5,6.	15.	4.	5.	5.	4.
Glimmerskifer.	1,5.	1,5.		1.		
Gibs.						
Øvergf.	11.	5.	10.	9.	21.	17.

Dej har ved alle disse Optællinger altid valgt Stykker af en Storrelse mellem 1 og 2 kuyttede Hænder.

Kridtsformationen

er kun repræsenteret ved sin Dybvandsdannelse, Skrivekridtet, der sandsynligvis danner Grundlaget for hele Den, men kun paa enkelte Steder træder op til Overfladen. Det danner hele den østlige lodrette Klint paa Høie Møen ligefra Slots-gavlene, hvor det pludseligt træder frem af Nullesteenleret, til Zettebrinken, hvor det mere successivt forsvinder under samme Formation. Paa denne Streækning naaer det sin største Høide i Hylledals Klint (405') og Dronningestolen (403'). Endnu mere høver det sig i det stærkt gjennemstaarne Terrain, der fra Klintholm udbreder sig mod Østersøen, thi der naaer det i Kongsbjerg (433) og Aborrebjerg (450') den største Høide, hvortil Den overhovedet høver sig. Paa dette hele Stroø er det dækket med et kalk- og sandblandet Leer og beplantet eller bevoget med Skov, der gjør alle nærmere Undersogelser meget vanskelige. Smidertid kan man forfolge den Ryg, hvis østlige Pynt danner Dronningestolen, halvveis op mod Klintholm, og en lignende Kridtryg forbinder Hundevangsklint med Kongsbjerg.

Paa den vestlige Halvdeel af Møen findes Skrivekridtet kun enkelte Steder tydeligt soni faste Lag med Flinten in situ, f. Ex. ved Svensmark ligeoverfor Stege, hvor det danner en Klint paa 6—8 Alen, og i Grusgraven tæt ved, hvor det danner den faste BUND; men mange Steder bestaae Bakkerne næsten ganske af temmelig kantede Kridtstykker, som ved Bidsinge og Frenderup, hvor man da maa au age, at det

faste Kridt ligger umiddelbart under. Paludan angiver¹⁾, at i Damsholte Præstegaards Mark findes Mergel med sammenhængende Flintlag.

Paa alle de øvrige Steder danner Skrivekridtet den saakaldte Smitte, der af Bonderne benyttes til at hvidte med, efterat den er udvort i Vand eller „oplost“, som de kalde det. Massen har nemlig tabt al Sammenhæng, saa at de enkelte Dele, der før ved Tryk og Cohesion holdtes sammen, skilles fra hverandre, naar den fastes i Vand. Jeg er ikke utilvoelig til at antage, at alle disse Smittelag ere Indlag i Nullesteensleret, uagtet man flere Steder har gravet 5—6 Allen uden at komme igjennem dem, eller idet mindste, ai de overste Kridtpartier paa disse Steder maae være blevne betydeligt forandrede ved senere Vandbevægesser, thi ligesom de Flager af Kridtmasse i Nullesteensleret, som jeg tidligere har omtalt, bestaaer denne Smitte, hvor den ikke er fin Kridtdeig, af afrundede Kridtknolde i en blod Kridtdeig med Flinten nordentlig spredt gjennem den hele Massé. Hertil kommer, at den Kalksteen, som graves lige i den overste Jordskorpe paa Kongsbjerg, og som uimodsigelig er fast Skrivekridt, da den har tydelige mod Vest faldende Lag, er af en ganske anden Bestandsenhed end Smitten, uagtet de maatte antages at ligne hinanden, hvis de begge skulde udgjøre det overste Parti af det egentlige Skrivekridt. Den er nemlig fuldkommen eensformig, fast, ja endog haardere end Klintestenen, saa at man tog mig det meget fortrydeligt op, at jeg talte om det Kridt, de brændte, istedetfor at kalde det „Kalksteen“. Den affarver ikke og indeholder mange Forsteninge, medens netop det Modsatte er Tilføldet med Smitten, samt forholder sig endelig anderledes ved Brændingen end almindeligt Kridt, da den giver meget mindre

¹⁾ Paludan II. 39.

Grunns, naar den lædskes, og Arbeiderne befrie den altid onihyggeligt fra de Kridtstykker, som findes i den, forat Brændingen ikke skal fordærvés. Den danner forovrigt ikke nogen sammenhængende Masse, men er enten ved Hævningen eller ved senere Jordbevægelser kommet i Stykker af en krydset Haands Storrelse, der dog alle ere skarpkantede og ligge Side om Side hvert paa sin oprindelige Plads. Ligeledes ere Klærlagene aldeles tydelige, men de enkelte Nyrer ere knuste. Ogsaa i Mandemark i en Hoi, som hedder Tulegorkerne, findes en lignende Kalksteen.

Hvorledes det imidlertid end hænger sammen med denne den fulstre Kalks forskjellige Optreden som Smitte, som Kalkstejen eller som Kridt, saa kan det imidlertid anses for afgjort, at Skrivekridtet danner Underlaget under hele Den, thi større Partier af Kridt i Rullesteensleret antyde altid, at det faste Skrivekridt findes i Dybden.

Kridtet i selve Klinten fortjener ikke altid Navn af Skrivenkridt, thi kun naar det bestaaer af meget smaa organiske og norganiske Kalkdele, der ved Cohesion ere bundne sammen, er det i stand til at virke affarvende ved Gnidning; naar Sammenhængen bliver større, hvilket især er tilfældet i de overste Kridtpartier, eller naar det bestaaer af smaa Stumper af Bryozoaer, taber det denne Egenstab og faaer i sidste Tilfælde Lighed med Limsteen. Dette limsteenagtige Kridt træffes overalt ved Klinten i nedfaldne Brokker, og danner enten et føreget Lag, der strækker sig gennem hele Klinten, eller ogsaa smaa Partier, hvilket sidste er det rimeligste, thi man kan i Haandstykker ofte se, at Bryozoenne ere samlede om enkelte Punkter. Da de ikke leve frit i Havet, kan man antage, at de have siddet paa en Tangart, hvis organiske Væv siden er blevet ødelagt. De fine sorte Linier, man ofte seer i Kridtet, ere vist Levninger af saadanne Planter.

Det reue Skrivekridt træffes kun paa enkelte Steder, f. Ex. ved Taleren, og aldrig er det saa sunkt, som det fra Stevns.

Glentningen er kun lidet tydelig, og hvor den kan iagt-tages, betegnes den ved saadanne sorte Linier, som jeg uhylig har nævnt; derimod faaer Kridtet en eiendommelig Structur ved de charakteristiske Flintlag, der som sorte Baand snoe sig gjennem den sneehvide Klint og allerede i lang Afstand for-hunde, om nogen Hævning har fundet Sted eller ei, thi de have oprindeligen ligget horizontalt. Man kan i de bratte Skrænter tælle indtil 100 af dem, hvært med en Mægtighed af 3—4 Tommer og med en Afstand fra hverandre af et Par Fod. Flintens sorte Farve hidrorer fra en rige Mængde organiske Kuldele, men ellers bestaaer den af reen Kiselsjord og er altid overtrukken med en hvid Skorpe af samme Sammensætning, dog uden Kul, hvori der ofte ligger en Mængde smaa Bryzoer o. s. v. Hvidlig, rødlig eller gulbrun Flint er sjeldn og synes især at tilhøre det øverste Kridt.

Flintlagene bestaaer ikke som Limestone af en sammenhængende Masse, men af fladtrykte, aflange Myrer, der kunne nære en Længde af flere Fod; dog forekomme ogsaa andre tildeels forunderlige former, der synes at være betingede af organiske Wesener, f. Ex. store Ringe af en Fods Gjennemsnit, spiraldreiede Masser med Bindinger af et Quarterns Tykkelse. Da jeg ikke kunde tænke paa at tage dem med mig, opstillede jeg dem paa ionefaldende Steder ved Strandens for at Andre kunde blive dem vær.

Flinten er et organisk Produkt, udskilt af Havvandet ved Kiselsvampe og Zinssorier med Kiselskældning, og den har selv bagefter tjent til Udfyldningsmasse for mange Forsteninger, især Echiniter. Svampene have ofte udgjort det Midtpunkt, hvorom Flintdannelsen har fundet Sted, og det er

maaskee Grunden til, at man næsten aldrig finder dem frit-liggende i Kridtet paa Møen, saaledes som det derimod var tilfældet i det Brud, som i sin Tid fandtes paa Skovbakken ved Alsborg, men som nu forlængst er tilkastet. Jeg troer bestemt fra min Barndom at kunne erindre, at der i dette Brud ingen Flintlag fandtes, nogensteds det var 5—6 Aften dybt.

At endel af Kiselhyren virkelig har været oplost i Vandet, kan man se paa de Kvartskristaller, som saa ofte findes beklædende Hulhederne i Flintuyrerne, og paa et punkt Stykke Caledon fra Møen, som opbevares i Universitets-Museet.

Grunden til denne mange Gange gjentagne Afværling af saa forskjellige Mæsser som Kridt og Flint har man sogt deri, at Kridthavet afvekslende har været beboet af Organismer med Kalk- og Organismer med Kiselbeklædning, eftersom Havet inde holdt flere Kalsalte eller Kiselalte, men afseet fra, at en saadan Regel i Havvandets Bestanddele da ogsaa maatte kunne paavisés i vore nuværende Verdenshavene som et almindeligt Phænomen og ikke ganske localt, thi det kan have andre Grunde, forekommer det mig ikke sandsynligt, at disse forskjellige Perioder skulde være saa skarpt adskilte, som Kridtet og Flinten ere det.

Kalkorganismerne maae have været til, medens Kiselorganismerne levede, og først lidt efter lidt have fortrængt dem, og omvendt disse sidste kun meget langsomt have berøvet hinne deres Herredomme i Havet. Man bliver da alligevel nødt til at støtte sig til den fuldkomne Mangel paa chemisk Tiltæckning mellem Kiseljord og Kalk ved almindelig Temperatur og paa den anden Side til den sterke Molekulartiltæckning mellem de enkelte Kiseldede for sig og Kalkede for sig for at forklare dette mærkelige Forhold, og jeg troer, at disse forskjellige Tiltæckninger og Frastdomninger alene ville bevirke en saadan Adskillelse, selv om begge Mækket have levet ved Siden af hinanden og i Havet altid fundet tilstrækkeligt Stof til deres

Skaller og Skeletter. Det er desuden ganske almindeligt i de geognostiske Formationer, at forskelligartede Bestanddele udskilles i søregne Lag, især i Form af Nyrer. Saaledes danner Kalken nyreformige Masser i Overgangsstiferne, Bernstenen i Kulformationens Skifere og Myremalmen i Nutidens Danuelser. Vil man indvende, at her have Stofferne været tilstede i Oplosning, hvorved de chemiske Virkninger tillige have været større, saa kan jeg holde mig til det bekjendte Phænomen, at den findelte Kiselsjord i Porcellainspæsten ofte samler sig i nyreformige Klumper, thi der er Analogien med Flintdammen mere aabenbar.

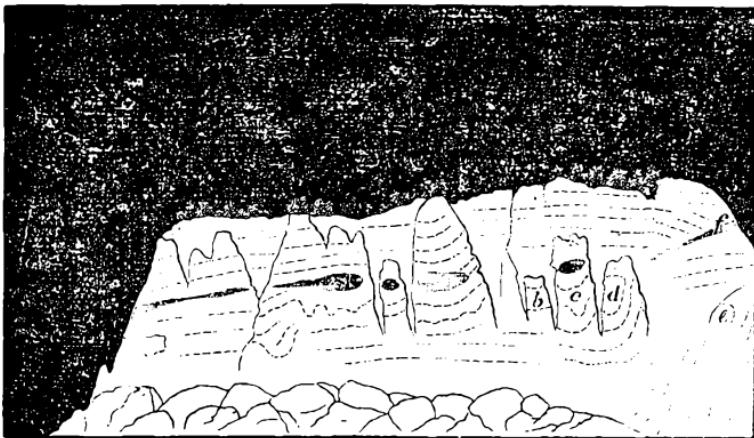
Kun paa nogle Steder ligge Flintlagerne horizontalt, f. Ex. ved Slotsgavlene og Tettebrinken; i det midterste Parti af Klinten derimod ere de hævede under alle Vinkler, undertiden overstyrtede og øste boiede i forunderlige Bindinger eller zigzag-knækkede, ja vel endog lobende ringformig tilbage i sig selv. At nu dette uregelmæssige Fald er en Folge af Hævninger og ikke kan tilskrives Nedstyrtingen af de højere liggende Partier paa de lavere, det giver sig ved en noiere Betragtning af Klinten. Mellem Graaryg og Sommerspiret kan man forfolge Flintlagerne næsten gjennem hele den lodrette Klint, snart brudte, snart buede eller bolgede, og især i den nordlige Deel tagittages meget snukt den kaabeformede Leiring af det ene Flintlager over det andet. Men denne uregelmæssige Hævning er ogsaa tydeligt udtalt i Klintens hele Form, i dens dybe Udsnit og skarpt fremspringende Pynter, og især i Beklædningen af det hele Parti af Hoie-Moen, som ligger østligere end Magleby, med dets fjedersformede Fordybninger, dets 100' dybe Soer, dets Dalstrækninger og langstrakte Kridtrygge, der paa det Tydeligste vise, at Uregelmæssigheden ikke er indskrænket til den blottede Reg, men er herskende gjennem det hele Klinteparti, og at det netop er denne Uregelmæssighed,

der giver Klintesoven og Aborrebjerg deres ganske eiendommelig romantiske Character, der kontrasterer sterk mod det trættende og eensformige Plateau, der dannes af Stevnsklintes horizontale Lag. Endelig kunne Flintlagene i Kongsbjerg Kalkbrud, der falde 20° mod NW, tjene som yderligere Bewiis for at det er en Hævning, der har bragt dem ud af den horizontale Beliggenhed.

Smidertid skal det ikke nægtes, og det vil senere blive vist, at store Nedstyrninger virkelig undertiden have forøget denne Uregelmæssighed i Klintens Leiring, men deres Virkninger ere ikke betydelige; derimod er der et Agents, der væsentligen har havt Indflydelse paa Klintens høje Form, nemlig Regnvandet, der ved sine lodrette Udsfjæringer i Klinterne tilshneladende forøger Uregelmæssigheden i Lagstillingen. Disse Udsfjæringer, der svare til de saakaldte Karrenfelder i Schweiz, kan man forfølge gjennem hele Klinten fra deres første Begyndelse af. Mogle ere først ved at dannes, andre have allerede naaet Klintens Hød, alle ere de bredere for oven, smallere for neden og undertiden mørkt farvede af Leer, som vaskes ned igjennem dem. En saadan Udsfjæring fandtes tidligere i den sydlige Deel af Klinten; den var fuldkommen tragtformig med en meget lille Nabning for neden og er Klintens tidligere Gjæster bekjendt under Navnet: „Tragten“.

Ere Flintlagene horizontale, som ved Zettebrinken, ville saadanne Erosioner ikke have nogen Indflydelse af Bethydenhed paa deres Leiring, men ere de steilt opreiste og falde enten mod eller fra Havet, faae de et tilshneladende meget uregelmæssigt Udseseende, naar Regnvandet skærer Kanaler ned igjennem dem. Et interessant Exempel i saa Henseende afgiver Klinten mellem Hylledal og Taleren (Fig. X.). Den dannes egentlig af tvende Partier, et bagerste med horizontale Flintlag og et forreste, der bestaaer af et Antal temmelig fritstaa-

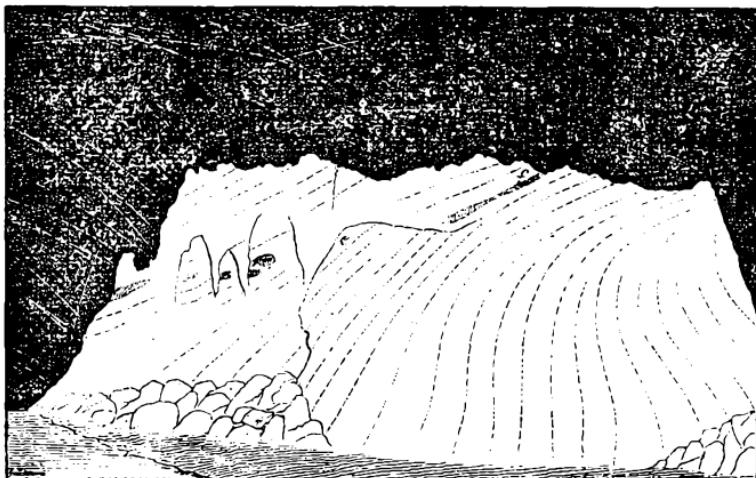
Fig. X.

Mellem Taleren og Hylledal (seet fra Søen).

ende Soiler med tildeels ringformige og meget uregelmæssige Flintlag. Da jeg første Gang saae dette Parti, var de nævnte Soiler kun fremstaaende Dele af den bagerste Væg; nu er b, c og d ganske frie og ville vel snart aldeles forsvinde. Når man nu betragter nedenstaaende Profil af denne samme Klint (Fig. XI.), seer man, at Flintlagene trods den

Fig. XI.

Samme Klint (seet fra Østen).

store Uregelmæssighed alle have et stærkt Fald mod Havet, og man forstaaer, hvorfor de, saet fra dette, maae synes horizontale i det bagerste Parti, medens de frie Soiler nodvendigen maa vise Faldbretningen paa deres indadboiede Sider, hvilket er ogsaa meget tydeligt at see. Da Flintlagene falde saa steilt, kunne de komme til at dannede Ringe, der sees paa c, d og e, af hvilke kun e er synlig paa Fig. XI, fordi de andre ere skjulte bag denne.

Til disse tragtformige Udfjæringen slutte sig nu de store Udfald; kun ere disse i de fleste Tilfælde betingede af, at der findes oprindelige Dale eller kjedelformede Fordybninger i Klinten, medens de første ere dannede ved Regnvandets Indvirking, men de gaae over i hinanden. Udfaldene ere ogsaa tragtformede med Spidsen vendt nedad, og ere oftest bedekkede med en rig Plantevækst og vandede af de gjemmem dem nedrislende Kilder. Gjennem dem strider nu, især i vaade Åar, det ovenpaahvilende Møllesteensleer og Sand ligesom Gletscherne i de høje Alper ned til Stranden, ja undertiden heelt ud i Havet, og danner derved en Afvegning af steile sneehvide Kridtklinter med friske gronne Dale, der give Klinten dens eiendommelige Skønhed og gjør den til et af de smukkeste Punkter i Danmark.

Hylledals Fald slutter sig ved sin udmarkede Tragtform til den for nævnte „Tragt“, og er tillige ved sin Dybde og sine Vægges Steilhed og Nogenhed det meest imponerende af alle Fald i Klinten. Detaabner sig ikke lige ud mod Stranden, saaledes som alle de andre gjore, men er skilt derfra ved en meget hoi Kridtklint og udunder i en sraa Retning mod NØ. Sandet synes i Haldet at ligge horizontalt paa Leret.

Bed Graaryg sees en nedskreden Masse, der bestaaer af Leer og Sand med store Kridtstykker, og man kan paa Horningen og Tuerne see, at Massen har været i en halvt flydende

Tilstand. Leerudfaldet Syd for Steilebjerg bestaaer derimod af en udmaerket smuk blaagraa Leerart med store Rullestene, der ikke ligner vort almindelige Rullesteensleer. Den oprindelige Plads er imidlertid tydelig; man seer endnu det Sted oppe i Klinten, hvorfra Nedskredet er begyndt, og man kan paa 4—5 Alen forfolge Paaleiringen af Leret paa Kridtet med skarp Grændse.

Det er imidlertid hyppigt Tilfældet, at Leret ved at skride ned sjærer sig ind under Kridtet, eller vel ogsaa undertiden, at det bedækkes af store nedstyrtede Kridtpartier, sjøndt jeg anseer dette sidste for meget sjeldent. Saaledes synes i Talerens Fald hele den steile Kridtklint at hvile paa Leret, som viser sig i Faldet, men naar man undersøger Forholdet nærmere, bliver det høist sandsynligt, at Leret kun under Nedskridningen har dannet eller udfyldt en allerede dannet Indsjæring ind under Kridtet, og at det tidligere har udfyldt Faldet indtil en større Høide, men er udvasket igjen af det Vand, som løber ned igennem det. I Analogi hermed kunne vi nu ogsaa forklare en lignende Forekomst af Leret Syd for Sommerfspiret.

At saadan nedskredne Masser indeholde større eller mindre Kridtblokke indesluttede, som deels ere løsrevne ved Lerets Bevægelse deels nedstyrtede, er saare naturligt og allerede for omtalt. En saadan Kridtmasse forekommer i et Leerfald N. for Dronningestolen.

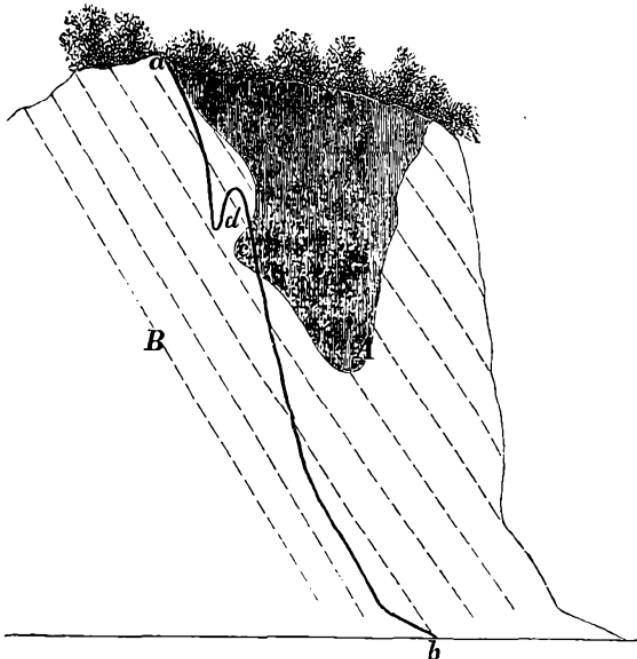
Disse hidtil nævnte Leermasser have i Almindelighed et stærkt Fald og bevæge sig udad mod Søen; dog er det allerede bemærket, at Hylledalsfaldet aabner sig straat ud mod NØ., og hvad Faladvinklen angaaer, da kan den ofte blive lidt eller ingen, naar der allerede er et stort Nedfald, henover hvilket de efterfølgende Masser kunne bevæge sig. Vi ledes derved til en mulig Forklaring af et bekjendt Leerlag i Hylledals Klint. Vel staar det ikke i nogen Forbindelse med det Fald,

som findes Sonden for det, men ved de betydelige Forandringer, Klinten undergaaer i Tidernes Lob, kan det godt være blevet adskilt fra de andre Masser, hvortil det oprindelig hørte, og er blevet ene tilbage, medens de vafsedes bort eller glede ned i Soen. Man kan ikke nægte, at der er betydelig Lighed mellem dette isolerede Parti og en horizontal Green af Talerens Leermasse, der skyder sig et Stykke mod Vest hen under Kridtet, men denne sidste sees endnu i fuldkommen Forbindelse med Hovedmassen.

Betrachte vi nu det bekjendte Lag mellem Taleren og Hylledals Klint (Fig. X og XI), da see vi, at det har en Stigning op mod s, som tillige ligger længere fra Stranden ogaabner sig mod Overfladen med en tydelig Kloft; at det ikke fortsætter sig ind i den faste Klint, som findes bagved de frie Soiler, og at det har en temmelig uregelmæssig Form. De enkelte Partier, hvoraf det bestaaer, ere nu ikke i nogen Forbindelse med hverandre, men det er tydeligt at see, at de oprindelig hore sammen, og det større Leerparti, hvoraf de ere en Levning, har ligget udenfor, men er aldeles forsvundet, saaledes som det er antydet paa et idealt Profil (Fig. XII). At det forovrigt er et Leerlag og ikke et Sandlag, sees bedst af den udadboede Form, som det har.

Maafee ogsaa en nærmere Betragtning af det saakaldte Lossehul under Dronningestolen kan hjelpe os til en rigtig Tydning af dette Leerlag. Her er det nemlig tydeligt, at det er Leret eller Sandet, der ovenfra er trængt ned i Sprækker og Klofter tillsigemed Vandet, som paa nogle Steeder har udvidet disse Klofter til større Hulheder. Den Mængde smaa Kilder, som næsten overalt risle ud af den steile Klint, viser tilfulde, at der er en saadan Passage gennem Kridtet, og inde i Klinteskoven findes en lille Hordypning, hvori Vandet oieblørlig forsvinder selv ved den stærkeste

Fig.XII.

Idealt Gjennemsnit af Partiet mellem Taleren
og Hylledal.*)

Skyldregu, og dette Vand maa nodvendigvis tage en stor
Mængde Leer og Sand med sig, som det afleirer paa for-
sfjellige Steder i Klippeklosterne.

Denne Forklaring lod sig nu maaske ogsaa anvende paa
Leerlaget mellem Hylledalen og Taleren, men vi maae antage,
at Klosten har gaaet udenfra indad og nedad, og har endt
der, hvor vi nu see det afbrudte Leerlag. Det folger af sig selv, at,
skjondt dette nærmer sig betydeligt til den horizontale Linie,
kan Klosten gjerne have været næsten lodret, f. Ex. naar den
lob omrent parallelt med Kysten. Forovrigt see vi ved Los-
schnillet, at en Kloft kan blive næsten horizontal og dog inde-
holde Leer.

*) A. Forsomiden Kridt- og Leermasse, af hvilken sidste kun er
tilbage. B. den nu staaende Klint. ab. den nuværende Bæg. d. en
af de frie Søiler. c. Leerlaget.

Lyell antager ligeledes om disse isolerede Leermasser i Kridtet, at de for have naact op til Toppen af Klinten, men at dette Parti senere er revet bort paa Søsiden¹⁾, men han troer, at de ere bragte ind i Kridtet, dengang dette hævedes. Jeg har bestrebt mig for at vise, at de mærkeligste af disse Indlag kunne tænkes tildeles at være bragte hen paa deres Plads ved de Nedskred eller Nedstyrninger, som finde Sted i Nutiden. Det er da naturligt, at de ikke vise sig slentede; jeg har idetmindste ikke fundet nogen Glentning, og naar Lyell kalder Veret i Talerens Hald „a mass of stratified sand and gravel“²⁾, saa passer denne Beskrivelse idetmindste ikke nu, thi jeg har været oppe i Haldet, uden at kunne finde Spor af Glentning.

Man kunde endnu opstille den Formodning, at disse Leermasser ere bragte ind under Kridtet ved en Nedstyrning ifke under Hævningen, men i Nutiden; men paa nogle Steder er en saadan Forklaring modvendig, f. Ex. ved Talerens Hald, paa andre Steder ikke tilstedselig, som mellem Taleren og Hylleldals Klint, hvor det stædige Hald af hele Klinten mod Hævet viser, at den ikke bestaaer af nedstyrkede Masser. Selv det foromtalte Parti af Hylledalssklin³⁾ tillader neppe at troe, at en Nedstyrning er Aarsag til den afgivende Leiring, thi man seer Flintlagene fraoven at forlænge sig ned gennem den smalle Deel af Veret, hvilket viser, at de maae have været i denne Stilling, da Leerlaget blev bragt ind. Overhovedet maa jeg bemærke, at Nedstyrning af Kridtpartier i Masse vistnok hører til Sjeldenhederne paa Møen, idetmindste har jeg aldrig oplevet nogen, og sikkert kunne de ikke maae sig med, hvad man sagtager paa Stevns, f. Ex. under Fyret.

¹⁾ Lyell. 256.

²⁾ Lyell. 253.

³⁾ See Side 42 nederst.

Dette forklares naturligt derved, at Kridtet er for blodt og derfor falder ned i mindre Stykker eller knuses, hvis det falder i større. Jeg har seet Blokke, der ved eet eneste Slag med Hammeren gik i smaa Stykker af en knyttet Haands Størrelse og derunder.

Som et Exempel paa Nedstryting af store Masser kan anføres Hylledals Klint, hvor der ved et saadant Fald er opstaet en afgivende Flintleiring, hvilket ogsaa gjælder om et Parti ved Graarg. Endelig seer man ved Hylledals Klint, at et heelt Parti er sunket c. 100' uden at være bragt ud af sin horizontale Stilling, men denne Masse bestaaer forovrigt ikke af fast Kridt, men af en Blanding af Leer og Kridtstykker.

Efterat jeg saaledes har omtalt de indelerede Masser, maa jeg berøre nogle Mineralier, der i ureformede Klumper findes i Kridtet og jævlig indeslutte Forsteninger, nemlig Svovlkis, Straalkis, Gibbs og Coelestin. I Samlingen findes en uhydelig Echinit i Svovlkis og nogle smukke Cuboocetadre af samme Mineral, endvidere nogle Stykker Coelestin, der ere tagne af en stor Blok, der laa under Steilebjerg. Dette sidste Mineral har et storbladet krystallinsk Brud og indeholder megen Kiseljord. Man har hidtil kun fundet det i de to Fald, der begrænse Steilebjerg mod Nord og Syd, og aldrig i Kridtet, sjældent man seer paa Stykkerne, at de høre hjemme i dette. Organisk Structur er tydelig især paa de Stykker, der have været utsatte for Havvandets Paavirkning, thi paa dem viser den sig med ophoiede Linier paa Grund af Kiselhyrens større Haardhed. Det er nemlig især Svampe, der findes i Coelestinen.

Skrivekridtet er meget rigt paa Forsteninger, men de ere naturligvis skrabelige og vanskelige at bevare. Den indsendte Samling indeholdt omtrent 150 Arter.

Hævninger.

Efter denne Fremstilling af de geognostiske Formationer maa jeg endnu til Slutning omtnale de forskjellige Hævninger, der have givet Den dens nuværende Form.

Da Skrivekridtets Periode begyndte, var Havet dybt, kun lidet oprørt af stærke Stromme eller Bolgebevægelser, og befolket af Millioner af Bryzoer, Sosvampe og andre Kiselorganismer og Skaldyr. Denne Øo vedvarede i en uendelig Alarrække, og de mikroskopiske Dyrskaller dannede et flere 100 Fod mægtigt Lag paa Havbunden. I Rullesteensleertiden derimod var det organiske Liv næsten aldeles udslukt, thi i et Hav, der var opfyldt af fine Leerpartikler, kunde ingen Organisme trives; paa Havets Overflade svommede talrige Fismasser, der bragte Stene af alle Størrelser ud i det dybe Leerhav, hvor de afleredes uden nogen Slentning. Men da Rullesteenssanddannelsen begyndte, var Havets BUND høvet, thi Rullesteenssandet forudsætter lavt Vand, en Ryft, der kunde tjene til Stotte for Revlerne og afgive Stof til deres Dannelse. Overensstemmelserne mellem Rullestenene i Rullesteensleret, Rullesteensgruset og de nuværende Stranddannelser taler for, at Rullesteenssandet ikke er baaret hid fra fjerne Lande, men er udvasket af Kridtet og Leret paa selve Findestedet, ligesom Strandstenene ere udvaskede af ældre Dannelser ved vore nuværende Ryfter.

Æg har tidligere sogt at viise, at Hovedretningen af Vandbevægelserne i denne Tid har været fra SØ, mod SW. Denne Mening finder endnu Bestyrkelse ved Betragtningen af de tidligere omhandlede Mosestrækninger, der alle soge hen mod eet Punkt, Raabymagle Mose, som om de tilbagestrommende Bolger havde gjennemfuret Leerufaserne. Vi finde ogsaa N.

NB. og Vest for Den betydelige Sandmasser assatte i Læ, medens Kysten mod Øst har dybt Vand tæt udenfor Sandrevlen. Denne Vandbevægelse har været voldsom, thi Rullesteenssandet danner ikke saadanne sammenhængende eensformige Revler, som nu afsættes ved almindeligt Volgeslag, men derimod en Række af Høje, der vel ofte med deres Basis flyde over i hverandre, men dog ogsaa undertiden ere adskilte ved større Mellemrum; den har tillige ikke været længe vedvarende, thi Steene ere ikke stærkt afrundede, og Kalken og Jernet vilde være skyldede aldeles bort, hvis Havet længe havde staet over dem.

Landet kan imidlertid ikke endnu i denne Tid have haft sin nuværende Høide, thi Rullestenene findes i en Høide af flere 100' over Havet, hvortil ingen tænkelig Vandbolge kan have bragt dem op. For vor Periode maa der derfor atter have fundet en Hævning Sted, hvorved Den naaede den Høide, den nu har; idetmindste findes intet Spor af, at den fortsætter sig i Nutiden. Landsbyen Borre, som for 600 Aar siden var en Kjøbstad, ligger i Borre Mose paa en lille Høi, der kun der, hvor Kirken staaer, er mellem 10' og 12' over Havet; Byen selv ligger mellem 10 og 5', og ene del af den endogsaan kun mellem 3' og 5' over det. Man vil see, at der bliver saare Lidet tilovers for en Hævning i disse 600 Aar, thi Byen har neppe funnet undvære en Tomme af sin Høide over Havet, naar man betænker, at der var aaben Sø ind til Byen, og at Vandet ved sydlige Storme nødvendigiis maatte stemmes op inde i Fjorden.

Borre Mose er 2' over Havet, Søen omtrent i Niveau med det, men dog forskelligt efter Aarstiden, den nordlige Havstok er 8'-9', paa det høieste 10', hvilket er den samme Høide, som Havstokken i Gammelso har (8'-9'-10'-11'-12'), hvor de forskellige Havstokke omtrent have samme Høide, enten

de ligge yderst eller inderst, ja den yderste og den inderste ere begge lidt højere end de midterste. Haarbolle Overdrev, der ligeledes bestaaer af Strandsteen, er mellem 5' og 10', ligeledes uden at Høiden aftager mod Havet. Vel naae Bolgerne nu sjeldent disse Havstokkes Toppe, f. Ex. ved Sømose og Gam-melso, hvor de undertiden bryde ind i Mosen indenfor, ved Ulfshale, hvor de ere bedækkede af en Ege- og Alvinbogestov, endogsaa aldrig; men Bolgernes egen Virkning medfører, at de øste afsnukke sig selv fra de Punkter og fra den Høide, de tidligere kunde naae. Naar Havet ved en voldsom Orkan har affat en meget hoi Havstok, og senere ved almindelige Storme en anden udensfor, vil denne for bestandigt kunne hindre Vandet i at naae den første Høide, og dette kan gjen-tage sig mange Gange, saaledes som paa Ulfshale. Maaskee ogsaa Isen undertiden ved at presses mod Kysterne i Tis-gang kan skrue Stenene op over deres almindelige Høide.

Paa denne Maade kan Havet spærre sig selv Veien til en Skrent, det tidligere har nedbrudt, saaledes som tildeels har været Tilfældet med Kridtklinterne i Øst, men ogsaa med flere Leerkrænter baade i Syd og i Nord (f. Ex. ved Harbolle Overdrev og ved Hegningen, paa hvilke Steder den nedbrudte Bøg nu ligger langt fra Havet, og overhovedet langs hele Nordkysten, hvor Skränten, ja endogsaa højt og her endel af Havstokken, er bevoget med Træer). Saadanne af Havet for-ladte Krænter bor derfor ingenlunde af denne Grund betragtes som hævede over den gamle Havstand. Heller ikke bor det glemmes, at vi kunne have Stormfloder, hvorved Vandet, selv i Østersoen og Sundet, kan stemmes op til den dobbelte Høide af den, det naer ved en almindelig Storm. Jeg minder her om Aaret 1843, da Havet den 8de Decbr. steg $6\frac{1}{2}$ Fod over daglig Vandet ved Durebygaard paa Lolland, og om den 2den Januar 1855, da det samme steds ikke stod meget lavere

(6') og oversvømmede Indkjørslen til Sækfjøbing By og Landingsbroen ved Øureby¹⁾.

Hvorlidet der kan være Tale om Hævninger paa Møen i de sidste Aarhundreder, viser Den Lindholmen Syd for Ulfshale, thi den havde i Aaret 1645 to Huse med to Familier²⁾, medens den nu er ubeboet, fordi den jævnlig oversvømles af Havet; ligesom ogsaa det faktum, at Ulfshale Skov var af betydelig Størrelse i Christian den Tredies Tid, nof som viser, hvorlidet denne Deel i disse 300 Aar kan have forandret Høide.

De Muslingsfæller, jeg har fundet i Gammelso og i Somosen ligge enten i Havets Niveau eller idethøiestede en Hød over det; intetsteds ere Muslinglag i større Høide fundne, og jeg troer derfor til Slutning at kunne påstaae, at der paa Møen intet sikkert Tegn findes paa, at Den endnu hæves, men at den tvertimod i lang Tid har haft sin nuværende Høide over Havets Overflade.

¹⁾ Efter velvillig Meddelelse af Baron D. Rosenørn-Lehn.

²⁾ Paludan II. 54.

Anhang.

Præsten Bredals Beretning i Borre Ministerialbog
om Boroe.

Borre Sogn.

Beliggende i Østerherred nest ved Magleby Sogn.
NB. Før har Landet været deelt i Øster og Vesterherred, og har ventelig hvert Herred da havt sin Provst, ligesom det av gamle Skrifter kan erfares, at her har været baade Øster og Vester Herrets Landsthing, som hvert for sig har haft sine egne saa kaldede Lands-Dommere, og Tingsfrivere, av hvilke sidste nogle har været Degne ved Kaldet. Kirke-Byen i sig selv har i forrige Tider været een Kjøbstæd og blev afbrændt i den lybske Feide. Anmærkning. Beviser paa at Borre før har været een Kjøbstæd ere adskillige.

1. Kong Haußes Brev, som gab Borre By Kjøbstæds Retighed lige med Nykjøbing i Falster. Same Document havde Byen enda in originali med kongelig vedhængende Seil efter gammel Skif i et Fonteral av Træ. Da Bymændene i Aarene mellem 1720—30 havde Proces med Familieforsøgter Gjorgen Lund i Stege, blev same Bemaadnings Brev leveret Bymændenes Procurator. Men kom aldrig tilbage.
2. Hørefaadt jeg i Sacristiet et Ansøgnings Document, hvor Bymændene kalde sig de fattige Borgere af Østenborg, og ansøge Kong Frederic den 3die om Confirmation paa deres Kjøbstæds Privilegier, som de nælde, har været

dem forundt av Kong Hans. De beklage sig, at Handelen tog mægtig av, efterdi Indlobet var saa tilstoppet, at hvor for kunde gaae store Skibe, kunde da kun gaae Skude og store Baade. Documentet var dateret A^o 1648, og leverede jeg samme til Højærverdige Hr. Bisshop Harboe, som lovede: at det skulde blive indrykket i danske Magazin¹⁾.

3. Da min salig Formand og Svigerfader Hr. Jens Engel lod opkaste i den Østre Fiske Park i Humle-Haven, fandtes der et heel Bulverk av nedramede Egge-Pæle med Tern-Bolte og Ringe, hvorved Skibene har ligget fortøyd, saa han fra Steege maatte lade udhendte Falger og Gier for at faa Pælene hævede. Hvilket nocksom viser, at her har været fuldkommen Seilads til Byen, og kan endnu sjones at Borre By har været adstilt fra Magleby Sogn formedelst aabent Vand, ja maafer ganske omislot, hvilket har givet mange Anledning at falde Byen Borøe.
4. Et stort Kobber-Seil, hvori stod et med Skjold og Sverd bevæbnet Fruentimer med Overskrift: S CIVITALIS BOROE. Ligeledes har Hr. Mgstr. Huulbek antegnet i Herreds-Protokollen, at han selv har seet 1 Kobberpenge, saa stor som 1 Sletdlr med dene Paaskrift omkring CIVITATIS ÖSTER BORRE, og midt udi en Kirke. Seilet blev leveret s. t. Bisshop Worm og forkom ved Ildebranden 1728. Hvor Pengen blev av vides ei.

Borre A^o 1763, d. 29de Novbr.

Bredal.

¹⁾ Finnes der ikke.

**Efterretninger
om
Metropolitanskolen
for
Skoleaaret 1856—1857.**

Af
B. Borgen,
Professor, Skolens Rector.

Examiner.

I. **Afgangsexamen.** Ved Ministeriets Skrivelse af 14de Juni blev det meddeelt, at den skriftlige Deel af denne Examens vilde være at afholde fra Mandagen den 23de til Onsdagen den 25de f. M., den mundtlige Deel for forste Afdelings Bedkommende fra den 25de Juni, for anden Afdelings fra den 26de Juni til den 2den Juli incl. — Undervisningsinspectoren, Conferentsraad, Professor Dr. Madvig var nærværende ved denne Prove, og deltog i samme som Censor i Latin, latinisk Stil og Version, Græsk og Thysk.

Som Censorer udenfor Skolens Lærerpersonale tiltraadte efter foregaaende Indbydelse: i Thysk Notarius publ. Professor Dr. Abrahams, i Fransk Cand. philos. Fries, i Religion Pastor Nybøl, i Historie Professor Dr. Allen, i Mathematik Professor Dr. Jürgensen og Professor Holten, i Naturlære Professor Holten og Cand. polytechn. Lorenz, i Geographie Stud. jur. Madvig, i Naturhistorie Dr. Ørsted og Assistent ved det zoologiske Museums Cand. magist. Lütken.

Til Afgangsexamens første Deel indstillede sig efternevnte 20 Disciple af 6te Classe: 1. L. S. G. Jensen, 2. T. P. Lund, 3. D. A. Knudhorn, 4. M. S. Gad, 5. J. Ph. A. Skrøbe, 6. A. A. M. Stub, 7. R. F. Berggreen, 8. V. T. S. Petersen, 9. C. F. C. Holm, 10. F. V. Bülow, 11. G. V. Paludan, 12. F. G.

Hansen, 13. J. E. A. Sahlerz, 14. P. L. Brebs, 15. G. C. C. Wiese, 16. C. L. Scharling, 17. F. A. Thiele, 18. G. A. Thiele, 19. J. J. B. Lund, 20. J. B. Seerup.

Til Examens anden Deel indstillede sig følgende 12 Disciple af 7de Classe, hvilke i Året 1854 havde underkastet sig sammes første Deel: 1. C. H. Gyberg, 2. P. F. E. Casse, 3. C. F. V. Prangen, 4. H. B. Halkier, 5. J. J. Mohr, 6. J. V. Johnsen, 7. C. J. Martensen, 8. H. J. V. Wick, 9. A. V. Freund, 10. C. C. Christens, 11. J. R. Thiele, 12. Conr. Martensen.

A. Skriftlig Prøve.

Mandagen den 23de Juni, Forniddag: Udarbeidelse i Mødersmaalet. Opgave: „Almindelig Charakteristik af de tropiske Landes Natur i Modsetning til de tempererede Jordbelters.“

Eftermiddag: Geometrisk Opgave: „En Trefkants tre Sider have Værdier, der dannet en Differentørække (arithmetisk Progression) paa tre Led. Dens Areal er $\frac{3}{5}$ af en ligestillet Trefkant med samme Perimeter. Hvor store ere dens Winkler?“

Tirsdagen den 24de Juni, Forniddag: Latinisk Stiil: „Da P. Dolabella som Proconsul styrrede Provindsen Afsiem, fortæede en Obinde fra Smyrna til ham, som anklagedes for ved Gift at have ombragt sin Mand og sin Son. Hun tilstod, at hun havde begaact den Forbrydelse, for hvilken hun anklagedes, men sagde, at hun havde gjort det, fordi Manden og Sonnen i Forening havde dræbt hendasen Son, en herlig Ungling, som hun havde født i sit forrige Egteskab, og bad, at man vilde frikjende hende, da hun havde taget en retfærdig Hævn over forbryderiske Mennesker. Beviserne vare tydelige og tillode ikke at tvivle om, at hun talte sandt.“

Dolabella forelagde¹ Sagen for² sit Raad; men Ingen af Raadet vovede at votere³ i en saadan Sag, og Dolabella selv vidste ikke, hvad han skulde gjøre; thi han troede ikke, at en Qvinde, der var overbevist om et dobbelt Mord, kunde fri-findes og slippe uden Straf; og paa den anden Side kunde han ikke fore det over sit Sind at fordomme og afstraffe en Moder, der næsten synes at have adlydt Naturens egen Røst. Han henviste⁴ da Sagen til Athen til Areopagiterne, for at den kunde blive paadomt af de meest ovede Dommere. Da disse havde undersøgt Sagen, bod de den anlagede Qvinde og Anklageren at vende tilbage om hundrede Aar, da vilde de affige Dommen. Saaledes befriede de i Gjerningen den, som de ikke vovede aabenlyst at frifinde. Denne Historie fortelles af Valerius Maximus og af Gessius i 12te Bog af det Værk, som han har givet Titlen „Attiske Røetter.“

1. deferō. 2. ad. 3. sententiam dico. 4. relego.“

Eftermiddag: **Tydse Stiil:** „Karl den Store knyttede Forbindelser med de mohamedanske Fyrster i Afrika og Asien for at lette de Christnes Stilling, der befandt sig under deres Herredomme. Han folte og handlede som Christenhedens første Konge og tog sig af¹ alle sine Troesbrodre i de fjerne Lande og især i den hellige Stad Jerusalem. I dette Dineud sogte han ogsaa at komme i venstabeligt Forhold med Chalifen Harun al Raschid og sendte først et Gesandtskab til ham. Men begge Gesandter dode paa Reisen uden at have naaet deres Bestemmelses Maal². Chalifen tog imidlertid Hensigten for Gjerningen. Karls Berommelse fyldte Verden formeget til ikke ogsaa at trænge igennem til Høffet i Bagdad. Chalifen tog deraf Auledning af Karls Keiserkroning til ved et eget Gesandtskab at ønske ham Lykke til hans Ophoierlse. Han sendte ham imellem andre kostbare Foræninger ogsaa en levende Elephant. De Gjenforæninger, som Karl sendte Cha-

lisen, bestode i Heste og spænde Muuldyr, i frisiske Uldkapper³ af forskjellige Farver, der, som han havde hørt, i Orienten vare meget søgte og betalte dyrt, og i nogle store Hunde, der vare afrettede til Jagt paa vilde Dyr. Gesandterne, der overbragte disse Forringer, skulde tale til Bedste for⁴ den hellige Grav i Jerusalem og for de derhen valsartende Pilgrimmes⁵ Sikkerhed, og Harun var artig nok til at skænke Karl den Store den hellige Grav som et Bewiis paa sin Aftelse.

1. sich jemandes annehmen. 2. Ziel. 3. Ein Wollenmantel.
4. sich für etwas verwenden. 5. Pilger."

Dusdagen den 25de Juni, Formiddag: Arithmetisk
Opgave: „Man skal op löse Ligningen

$+ \sqrt{x + \sqrt{2ax - a^2}} + \sqrt{x - \sqrt{2ax - a^2}} = x - \frac{a}{2}$
med Hensyn til x og prøve Rigtsigheden af det fundne, idet hver Kvadratrod tages med det i Ligningen foran samme staaende Fortegn.

Exempel 1) $a=7$; 2) $a=8$; 3) $a=9$."

Eftermiddag: Oversættelse fra Latin paa Dansk.

„(Af Senecas 73de Brev med nogle Forandringer.)

Errare mihi videntur, qui existimant, homines philosophiae fideliter deditos contumaces esse et contemptores magistratum ac regum eorumve, per quos publica administrantur. E contrario enim nulli adversus illos gratiores sunt; nec immerito; nullis enim plus præstant rerumpublicarum rectores quam quibus frui tranquillo otio licet. Itaque ii, quibus multum ad propositum bene vivendi securitas publica confert, necesse est, auctorem hujus boni ut parentem colant, multo quidem magis quam illi inquieti et in medio positi¹, qui multa principibus debent, sed multa etiam flagitant, quibus nunquam

tam plene occurrere ulla liberalitas potest, ut cupiditates eorum exsatiet; crescent enim, dum implentur. Quisquis autem de accipiendo cogitat, oblitus accepti est; nec ullum habet malum cupiditas majus quam quod ingrata est. Accedit, quod nemo eorum, qui in republica versantur, quos vincat, sed a quibus vincatur, adspicit, nec tam jucundum iis est, multos post se videre, quam grave, aliquem ante se. Nec ambitio tantum insatiabilis est, verum cupiditas omnis. At ille vir sincerus et purus, qui reliquit et curiam et forum et omnem reipublicæ administrationem, ut ad ampliora secederet, diligit eos, per quos hoc ei facere licet, solusque eis gratuitum testimonium reddit. Quemadmodum præceptores suos veneratur ac suspicunt, quorum beneficio ex inviis² exiit, sic etiam hos, sub quorum tutela positus exercet artes bonas.

1. in medio positus, som er stillet, lever midt i det offentlige Liv. 2. ex inviis, af uweisomme (ubaneude) Egne (ø: af Ullarhed og Vilbfarelse.)"

B. Mundtlig Prøve.

(Under denne Deel af Examens var både VII Classe A og VI Classe hver for sig deelt i 2 Afdelinger, α og β.)

Dinsdagen den 25de Juni, Efterm. VI Cl. α. Tysk, VI Cl. β. Fransk.

Torsdagen den 26de Juni, Efterm. VI Cl. β. Tysk, VI Cl. α. Fransk.

Fredagen den 27de Juni, Form. VII Cl. A α. Historie, VII Cl. A β. Mathematik. — Efterm. VII Cl. A α. Religion, VI Cl. α. Naturhistorie.

Lørdagen den 28de Juni, Form. VII Cl. A β. Latin, VII Cl. A α. Mathematik. — Efterm. VII Cl. A α. Græsk, VII Cl. A β. Religion, VI Cl. β. Naturhistorie.

Mandagen den 30te Juni, Form. VII Cl. A β. Historie,

VII Cl. A α. *Naturlære.* — Efterm. VI Cl. α. *Geographie.*

Tirsdagen den 1ste Juli, Form. VII Cl. A α. *Latin,*
VII Cl. A β. *Historie.* — Efterm. VII Cl. A β. *Græsk,*
VI Cl. β. *Geographie.*

Dinsdagen den 2den Juli, Efterm. VII Cl. A. *Hebraisk.*

Udfaldet af Afgangsexamen er meddeelt i Bilag I.

II. *Hovedexamen* blev (med Undtagelse af Prøven i
Mathematik for VII Cl. B, VI og V Cl.) afholdt fra Tirsdagen den 8de til Tirsdagen den 22de Juli (see Skoleefterr.
for 1855—1856 S. 63—67).

III. *Halvaarsexamen* afholdtes med VII Cl. A, den
skriftlige Deel fra Mandagen den 15de til Dinsdagen den 17de,
den mundtlige fra Fredagen den 19de til Tirsdagen den
23de Decbr.

Disciplene.

I. Af det Antal af 173 Disciple, der udgjorde Skolens Freqvents, da Efterretningerne for forrige Skoleaar bleve udgivne (see bemeldte Efterretninger S. 15—17), ere efter den tid folgende udgaaede. Under 2den Juli bleve de ovenfor S. 4 anførte Candidater efter fuldendt Afgangsexamen dimitterede til Universitetet (1—12). Endvidere udmeldtes for indeværende Skoleaars Begyndelse: af 7de Classe B: 13. Christian Emil Rør, 11te Juni 1856; — af 6te Classe: 14. Hans Anton Thiele, 15de August, 15. Joachim Beiring Seerup, 21de August. — I Lobet af dette Skoleaar udmeldtes: af 6te Classe: 16. Janus Julius Bernhard Lund, 22de Septbr.; — af 5te Classe: 17. Nicolai August Kriegsmann Schierbeck, 27de Decbr., 18. Frederik

Castberg, 10de Mai 1857; — af 4de Classe: 19. Tønnes Theodor Severin Elberg, 2den Decbr. 1856; — af 3die Classe: 20. Christian Josias Feddersen Holm, 12te April 1857; — af 1ste Classe: 21. Julius Theodor Saaborg, 9de Septbr. 1856.

En Discipel, Ludvig Gottfred Paludan, afgik ved Doden den 29de August 1856.

Derimod har Skolen i samme Tidsrum havt følgende Tilgang af Disciple, der samtlige blevne optagne ved Skole-aarets Begyndelse, den 23de August 1856, nemlig:

I VII Classe A:

1. Matthias Peter Bryndum, en Son af Overlæerer A. Bryndum. (Denne Discipel havde i Året 1855 underkastet sig Afgangsexamens første Deel ved Kolding lærde Skole, hvorfra han, efter at have samme steds tilbragt et År i 7de Classe, gik over til samme Classes overste Afdeling i denne Skole) *).

I VII Classe B:

2. Christian Krarup Ollgaard, en Son af afgangne Procurator B. K. Ollgaard paa Tanderupgaard i Ribe Stift. (Havde i forrige År underkastet sig første Deel af Afgangsexamen ved Kolding lærde Skole, hvorfra han gik over til denne Skoles 7de Classe) *).

* Den Afbigelse, som med Hensyn til Optagelsen af denne og foranførte Discipel er skeet fra den i Bekjendtgjørelsen angaaende en Undervisningsplan og Examensbestemmelser o. s. v. af 13de Mai 1850 § 3 indeholdte Regel, ifølge hvilken ingen andre Disciple kunne optages i Skolens 7de Classe end de, som have gjennemgaaet samme Skoles 6te Classe, er grundet i de Bestemmelser, der, efter foregaaende Indstilling fra Rector ved den nu nedlagte lærde Skole i Kolding, Professor Dr. Ingerslev, af Ministeriet undtagelsesvis blevne givne til Fordeel for de Disciple af bemeldte Skole, som efter dens Nedlæggelse ønskede at gaae over til andre af de lærde Skoler, blandt hvilke Bestem-

I VI Classe:

3. Valdemar Carstensen, en Son af Particulier Th. Carstensen. (Forhen Discipel i Aarhuus Kathedralskole).

I V Classe:

4. Peter Vilken Heiberg Digel, en Son af Districtslæge, Krigsassessor C. A. Dihel paa Frysenborg. (Forhen Discipel i Helsingør lærde Skole).
5. Maximilian Seligmann, en Son af Handelsagent J. Seligmann. (Forhen Discipel i Odense Kathedralskole).
6. Macdonald Wissing Gylgaard, Broder til Nr. 2.

I IV Classe:

7. James Gustav Hansen, en Son af Statsraad, Grosserer A. N. Hansen, N. af D.
8. Ove Emmerich Gustav Ingerslev, en Son af Professor Dr. C. F. Ingerslev, N. af D. (Forhen Discipel i Helsingør lærde Skole).
9. Jens Frederik Harald Jørgensen, en Son af Overlæge J. F. Jørgensen, N. af D. (Forhen Discipel i Odense Kathedralskole).
10. Hans Stovgaard, en Son af Proprietair S. H. Stovgaard. (Forhen Discipel i Helsingør lærde Skole).

møller følgende, som dette Punkt vedkommende, er meddeelt i Esterr. fra Helsingør lærde Skole for Skoleaaret 1855—1856 S. 54: „Under 21de Mai og 7de Juni f. A. bevilgedes, at en Discipel, som, efter i 1855 eller 1856 her at have bestaaet Afgangsexamens 1ste Deel, af denne Skole erklæredes moden til Oprykkelse i VII El., derved maatte have Ret til at optages i samme Classe i en hvilken som helst anden lærde Skole, samt at den, der 1856, efter her at have tilbragt et Aar i VII El., gaae over til en anden Skole, derved skal faae Ret til at optages i sammes VII Classes øverste Afdeling og efter et Aars Forløb at afgaae fra denne til Universitetet.“

I III Classe.

11. **Frederik Carl Emil Schack Brockdorff**, en Son af Kammerherre, Major A. F. S. v. Brockdorff, Eskadronshof for den fgl. Livgarde til Hest, R. af D.
12. **Conrad Valdemar Bræstrup**, en Son af Politie-direcleur, Conferentsraad C. J. C. Bræstrup, C. af D. og Dbm.
13. **Wenzelaus Iwanowitsch Paul Ludowig Knirsch**, en Son af afgangne Holzvogt W. J. Knirsch i Østenfeld.
14. **Harald Peter Nicolai Budde-Lund**, en Son af Pastor E. F. Budde-Lund, Sognepræst til Nykøbing og Norvig.
15. **Johan Julius Valdemar Prytz**, en Son af Skomagermester J. G. Prytz.
16. **Oscar Rygaard**, en Son af Kjøbmand, Consul H. P. Rygaard. (Forhen Discipel i Viborg Kathedralskole).
17. **Julius Christian Scheel**, en Son af Legationsraad H. Scheel, R. af D.

I II Classe:

18. **Christian Johan Frederik Ahlefeldt-Laurvigen**, en Son af Kammerherre F. L. V. Grev Ahlefeldt-Laurvigen til Grevskabet Langeland.
19. **William Bull**, en Son af Cancellist C. L. Bull.
20. **Charles Emilius Edward Frølich**, en Son af afgangne Consul J. Frølich.
21. **Søren Henrik Hoffmeyer Hansen**, en Son af Tobaksfabrikør A. Hansen.
22. **Jens Christian Emil Petersen**, en Son af Kammerraad N. C. Petersen, Postmeister i Korsør.
23. **Christian Frederik With**, en Son af afgangne Institsraad J. P. With, Herredøsoged i Øjerre og Hatting Herreder. (Forhen Discipel i Horsens lærde Skole).

I Classe:

24. Vilhelm Marcel Benzon Bang, en Son af Justitsraad A. K. Bang, Revisionschef under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, N. af D.
25. Christian Johannes Holm, en Son af Pastor S. J. Holm, Sognepræst til Neerslev og Bindinge i Sjælland.
26. Carl Ludvig Holm, en Son af Seil-, Flag- og Compagniagermester N. A. Holm, Oberstlutenant og Bataillonscommandeur ved Københavns borgerlige Infanterie.
27. Lauritz Nylius Conrad Holm, en Son af Handstimmermester L. Holm.
28. Heinrich August Hvidt, en Son af Assurancemægler C. J. Hvidt.
29. Peter Herman Gottlieb Trock Jansen, en Son af Professor, Tandlæge J. J. Jansen.
30. Wilhelm Johan Heinrich Jochimsen, en Son af Inspecteur ved St. Petri Pigeskole J. H. Jochimsen.
31. Gustav Henrik Andreas Budde-Lund, Broder til Nr. 14.
32. Peter Christian Julius Mads Melbye, en Son af afgangne Silke- og Klædefremmer P. Melbye.
33. Theodor Christian Johansen Münter, en Son af Justitsraad H. B. A. S. Münter, Kasserer ved Københavns Brandforsikrings Societet, N. af D.
34. Carl Wilhelm Julius Nommels, en Son af Kammerraad C. F. A. Nommels, Hovedrevisor i det Slesvigf. Ministerium.
35. Richard August Simon Pauli, en Son af Hof- og Slotspræst Dr. theol. J. H. W. Pauli, N. af D.
36. Otto Petersen, en Son af Overlærer ved Metropolitanskolen C. L. Petersen.

37. **Frederik Eftild Philipson**, en Son af Grosserer Ph. B. Philipson.
 38. **Valdemar Henrik Rothe**, en Son af Pastor Lic. theol. P. C. Rothe, anden residerende Capellan ved Frue Menighed.
 39. **Johan Frederik Simony**, en Son af Justitsminister C. F. Simony, C. af D. og Dbm.
 40. **Carl Sechmann Stage**, en Son af Instittsraad C. S. Stage, Controllør ved Finants-Hovedkassen.
 41. **Carl Peter Stæger**, en Son af Statsraad N. C. Stæger, Kasserer ved Finants-Hovedkassen, N. af D.
 42. **Carl Frederik Gustav Torst**, en Son af Cand. philos. Ph. A. Torst.
 43. **Frederik Emil Henrik Westergaard**, en Son af afgangne Oberstlieutenant W. v. Westergaard, R. af D. og Dbm.
 44. **Peter Ludvig Grandjean Ollgaard**, Broder til Nr. 2 og Nr. 6.
-

II. Efter denne Afgang og Tilgang har Skolen nu en Frequentz af 195 Disciple, hvilke i nærværende Dieblif (Mai Maaned) ere fordelede saaledes: *)

VII Classe A.

1. H. H. P. Reiersen, 2. E. H. Holmsted, 3. A. C. Bræstrup,
 4. L. F. W. Richter, 5. C. H. de Fine Skibsted, 6. H. H. P. Philipson,
 7. C. T. Bang, 8. H. L. Brorson, 9. M. P. Bryndum,
 10. C. H. Niessen, 11. W. C. C. B. Thrane, 12. H. H. Ring,
 13. J. H. V. H. H. Haase, 14. J. C. F. Wilse, 15. J. F. Scavenius, 16. P. F. J. Conradt-Eberlin, 17. V. K. Christensen.
-

*) Foruden 7de Classe har i dette Skoleaar 3die Classe været deelt i to Afdelinger.

VII Classe B.

1. C. R. Ollgaard, 2. D. A. Nughorn, 3. V. T. S. Petersen,
4. J. Ph. A. Skrife, 5. T. P. Lund, 6. G. V. Paludan, 7. C. L. Scharling, 8. C. F. C. Holm, 9. L. F. G. Jensen, 10. F. A. Thiele, 11. F. V. Bülow, 12. M. S. Gad, 13. F. G. Hansen, 14. P. L. Krebs, 15. A. A. M. Stub, 16. K. F. Berggreen.

VI Classe.

1. N. Bach, 2. H. C. C. M. Hjorth, 3. P. G. Hansen,
4. V. C. S. Topsøe, 5. P. B. Krohn, 6. G. C. C. Wiese, 7. N. C. Heerfordt, 8. J. E. A. Sahlerz, 9. H. P. C. Robke,
10. A. E. A. Nielsen, 11. C. E. Haaborg, 12. V. H. L. Bendz,
13. P. V. Bjørn, 14. H. T. J. Tholle, 15. C. G. Martensen, 16. V. Carstensen.

V Classe.

1. H. T. Andresen, 2. J. J. Krohn, 3. F. Ph. V. Abrahams,
4. C. E. Poulsen, 5. F. A. H. Balko, 6. J. A. G. Stage, 7. M. W. Ollgaard, 8. F. A. P. Frydensberg, 9. P. V. Heiberg,
10. C. E. Rothe, 11. C. T. Lund, 12. C. V. J. Birkerød,
13. M. Seligmann, 14. H. F. A. Topsøe, 15. S. A. E. Hagen,
16. P. V. H. Ditzel, 17. M. H. C. Bruhn, 18. A. F. Boje, 19. H. O. C. Mohl, 21. S. G. H. Wind, 22. F. V. Sponneck, 23. M. A. V. Andersen, 24. O. L. A. B. Dannestjold-Samsoe, 25. C. F. Tiemroth, 26. J. C. D. Richter, 27. L. A. F. Pio, 28. J. S. S. Hansen, 29. J. S. O. Richter, 30. J. H. C. Tiemroth.

IV Classe.

1. A. P. Grüner, 2. G. Höffding, 3. O. E. G. Ingerslev,
4. H. Skovgaard, 5. H. M. A. Wamberg, 6. F. L. d'Audhamp,
7. P. G. Andrae, 8. C. Reiersen, 9. J. F. Tesch, 10. S. Wedel,
11. V. C. B. Holbech, 12. G. S. Brück, 13. P. C. Philipsen,
14. C. E. Mathiesen, 15. J. G. Hansen, 16. J. A. Bang,
17. H. Petersen, 18. P. W. Jerndorff, 19. C. G. M. Larsen,
20. V. F. G. Raadh, 21. C. J. F. Tramp, 22. H. J. Moller,
23. J. Thiele, 24. C. M. Albeck, 25. C. F. Hansen, 26. J. F. H. Jørgensen, 27. F. T. Tesch, 28. J. H. S. Abrahams, 29. T. S. R. Heiberg, 30. L. C. B. Jürgensen, 31. C. C. Adriani,
32. A. F. Volle.

III Classe A.

1. T. V. Mollerup, 2. V. Brenchel, 3. A. H. Gamborg,

4. A. J. Skrike, 5. H. M. O. Rye, 6. C. Ph. V. Philipsen,
 7. G. S. Krohn, 8. J. C. Scheel, 9. V. Jensen, 10. H. P. N.
 Budde-Lund, 11. C. H. Nygaard, 12. F. C. E. S. Brockdorff,
 13. C. Munkt, 14. F. C. D. Simony, 15. J. J. V. Pryg, 16.
 A. G. H. Lütken, 17. A. C. Drebolt, 18. V. J. G. Larsen,
 19. J. V. Glensborg, 20. J. C. A. Willemann.

III Classe B.

1. A. C. Schlichtkrull, 2. J. Ipsen, 3. O. A. Røder, 4. J.
 P. Melbye, 5. J. H. G. Mangor, 6. V. N. Andræ, 7. C. V.
 E. Rjersing, 8. J. P. M. Pauli, 9. E. Ipsen, 10. W. J. P.
 E. Knirsch, 11. E. A. Gottlieb, 12. O. F. Albeck, 12. H. A. Ja-
 cobi, 14. C. V. Bræstrup, 15. E. C. N. Koch, 16. E. T. H.
 Nielsen, 17. O. Rygaard, 18. A. L. Smith.

II Classe.

1. S. H. H. Hansen, 2. A. P. Nielsen, 3. F. S. O. A. Ny-
 gaard, 4. J. C. H. A. Steenstrup, 5. C. O. V. Ring, 6. A. Klein,
 7. T. E. C. A. Jørgensen, 8. C. S. Danneskjold-Samsøe, 9.
 W. Bull, 10. C. F. Bricka, 11. V. V. C. Hansen, 12. F. Lin-
 stow, 13. C. E. E. Frölich, 14. C. J. S. J. Thaarup, 15. E. O.
 Krendel, 16. T. O. Anghorn, 17. J. F. Rickmann, 18. C. F.
 With, 19. A. T. Nielsen, 20. F. C. C. Scheel, 21. J. C. E. Peteresen,
 22. H. S. Theilade, 23. C. H. J. P. Grevenkop-Castenskjold,
 24. C. J. F. Ahlefeldt-Laurvig.

I Classe.

1. P. C. J. M. Melbye, 2. L. M. C. Holm, 3. P. H. G.
 T. Jansen, 4. F. E. Philipsen, 5. C. S. Stage, 6. A. A. S.
 Pauli, 7. O. Petersen, 8. C. P. Stæger, 9. C. W. J. Nommels,
 10. W. J. H. Jodimsen, 11. J. F. Simony, 12. H. A. Hvidt,
 13. G. H. A. Budde-Lund, 14. C. F. G. Torst, 15. V. M. B.
 Bang, 16. P. L. E. Ølsgaard, 17. V. H. Rothe, 18. F. E.
 H. Westergaard, 19. C. J. Holm, 20. S. M. F. Bang, 21.
 C. L. Holm, 22. T. C. J. Münter.

Lærerpersonalet.

Efter derom at have indgivet Andragende, og ifolge
 Ministeriets derefter meddeelte Skrivelse af 8de Juli f. A.,

fratraadte Professor Lauritz Stephan Borring ved Udgangen af forrige Skoleaar sin Stilling ved Skolen som Time-lærer i Fransæ, hvilken Undervisning han her havde besorget siden Aaret 1841. — Til samme Tid, og ligeledes i Henvold til ovennævnte Skrivelse, forlod Arkitekt Andreas Rosenberg sin herværende siden Aaret 1831 udforte Bestilling som Time-lærer i Tegning, idet Undervisningen i sidstnævnte Fag, ifolge Ministeriets Bestemmelse, herefter vilde være at meddele i Forbindelse med Undervisning i Mathematik.

Da det — hvad ogsaa allerede var udtalt i Circulair-skrivelse af 21de August 1855 (see forrige Aars Skoleesterr. S. 49—53) — var Ministeriets Hensigt saavidt muligt at bringe den hele Undervisning i Sprogene og Videnskabsfagene ind under de faste Læreres ordinære Timer, i hvilken Henseende enhver Skole efterhaanden maatte forsynes med det fornødne Antal af saadanne Lærere, og da ved denne Skole, foruden de Timer, der blev ledige ved de twende ovennævnte Timelæreres Afgang, en af dens Overlærere i Dicblifiket gav 9 ugentlige Extratimer i Mathematik, og en af dens Timelærere besorgede 17 Timer ugentlig i Dansk, Historie, Geographie og Regning, blev det ved ovenanførte Skrivelse af 8de Juli f. A. tilkendegivet, at Ministeriet vilde fra indeværende Skoleaars Begyndelse oprette en Adjunctplads i Fransæ hele Skolen igennem, saaledes at den, der ansattes, desforuden vilde have at give nogen Undervisning i Historie og Geographie i de lavere Classer, idet Ministeriet dog for andre eventuelle Combinationer af Lærefagene ved Skolen havde ved Opslaget af bemeldte Plads forbeholdt sig fortrinsvis at tage den i Betragtning, som maatte være i stand til ogsaa at undervise i andre Fag, hvori Skolen kunde afgive Beskjæftigelse, nemlig Mathematik, Regning og Tegning.

I Anledning heraf, og da uavslig forsøget paa en

Hørenning af Underviisningen i Franskt og en Deel af den matematiske Underviisning for Dieblifiket maatte opgives, indstilledes under 14de August næstefter Studios. **Henrik Sophus Smith** til som Timelærer at besorge Underviisningen i Mathematik i 3die Classe, Regning i de to nederste Classer samt Legning i 3die, 2den og 1ste Classe, hvilken Indstilling under 19de f. M. af Ministeriet blev approberet. — I den ommeldte Adjunctpost meldte Ministeriet i Skrivelse af 18de Septbr. at have under 15de næstforhen constitueret forhenværende Rector ved den nedlagte lærde Skole i Kolding, Professor Dr. C. F. Ingerslev, der, indtil et Rectorat etter maatte aabne sig for ham, havde ansøgt om midlertidig Anfættelse i forævnte Tjeneste. Professor Ingerslev overtog saaledes Underviisningen i Franskt fra 2den til 6te Classe samt i Historie i 1ste og 2den Classe.

Da Adjunct P. J. Petersen i den største Deel af December Maaned f. A. havde ved Sygdom været forhindret i at udføre sine Forretninger ved Skolen, og det var nødvendigt, at han endvidere i nogen Tid fritoges for disse, blev det under 29de Decbr. indstillet og under samme Dato af Ministeriet approberet, at der for den Tid, i hvilken han fremdeles vilde være uskifte til sin Tjeneste i Skolen, maatte antages en Hjælpelærer, eller, hvis det skulde være fornødent, twende saadanne Lærere, der imidlertid kunde overtage den han i indeboende Skolenar tildeelte Underviisning i Latin i 5te Classe samt Latin og Thysk i 3die Classe B. Til at besorge den foranførte Underviisning i Latin antoges Studios. philol. **Hans Peter Michael Rosing**, til den ligeledes anførte thyske Underviisning Studios. theor. **Frederik Rohlstedt Gwiid.** Efterat der senere, ved allerhoieste Resolution af 29de Marts d. A., var blevet forundt Adjunct Petersen, for hans Helsbrede Skyld, Fritagelse paa et Aar fra hans Embedsforretninger,

for at foretage en Reise til Udlændet, blev det derhos af Ministeriet bifaldet, at de twende sidstnævnte Lærere fremdeles i den tilbagestaaende Deel af indeværende Skoleaar maatte besørge de dem overdrague Timer.

Undervisningen.

I. **J** Fortsættelse af, hvad der tidligere (Skoleefterr. for 1854—1855 S. 20—21, for 1855—1856 S. 17—18) har været meddeelt om den af Professor Dr. Jürgensen givne særskilte Undervisning i Mathematik, bemærkes her endvidere, at det, efterat Professoren i forrige Skoleaar havde fort sit Forsøg gjennem nederste Afdeling af 7de Klasse, blev ham ved Ministeriets Skrivelse af 16de August f. A. bevilget i indeværende Skoleaar at fortsætte bemeldte Forsøg i samme Classes overste Afdeling. Denne Undervisning, til hvilken etter twende af de ugentlige matematiske Timer have været indrommede, er saaledes med dette Skoleaars Udgang afsluttet.

Fag- og Timerfordelingen har i indeværende Skoleaar været følgende:

1. Rector: Latin i VII Cl. A, Græsk i VI Cl.	15	Timer.
2. Overlærer Espersen: Historie fra III til VII Cl.....	22	—
3. Overlærer Berg: Latin i VII Cl. B, Græsk i VII Cl. A—B.....	22	—
4. Overlærer C. Petersen: Mathematik fra IV til VII Cl., Naturlære i VII Cl. A—B....	25	—
5. Overlærer Holbeck: Dansk i II Cl., Tydsk i VI, V, IV Cl. samt III Cl. A og II Cl....	20	—
6. Adjunct Jensen: Dansk i IV Cl., Religion i alle Classes	22	—

7.	Adjunct, Inspector Krebs: Latin i VI og IV El., Hebraisk i VII El. A—B	24	Timer.
8.	Adjunct Kerrn: Latin i III El. A, Græsk i V og IV El.	20	—
9.	Adjunct Sørensen: Dansk i VII El. A—B, VI, V El., III El. A og I El., Thysk i I El.	22	—
10.	Adjunct P. Petersen: Thysk i III El. B (fra Januar Maaned Studios. theolog. Zwied), Latin i V El. og III El. B (fra Januar Maaned Studios. philol. Rosing).....	20	—
11.	Adjunct Fogh: Geographie fra III til VI El., Naturhistorie fra I til VI El.....	25	—
12.	Const. Adjunct, Professor Dr. Ingerslev: Fransk fra II til VI El., Historie i II og I El.....	22	—
13.	Timelærer, Cand. theol. Rüllsgaard: Dansk i III El. B, Geographie i II og I El., Skrimning fra I til IV El.....	21	—
14.	Timelærer Studios. Smith: Mathematik i III El. A—B, Regning i II og I El., Teg- ning i III, II og I El.....	22	—
15.	Professor, Dr. Jürgensen: Mathematik i VII El. A	2	—
16.	Cand. philos., Organist Berggreen: Sang	5	—
17.	Premierlutenant v. Holmsted med Åsji- stenter: Gymnastik og Svømming.....	6	—

II. Overensstemmende med det derom indgivne Forslag
bifaldt Ministeriet under 28de August, at Thriges Lærebog
i den gamle Historie maatte indfores i de højere Classer iste-
densor den hidtil brugte Lærebog af Bohr, samt at Bruuns
thyske Grammatik maatte indfores strax i Skolens 1ste Classe

og siden successive i de følgende høiere Classer istedenfor den hidtil brugte thyske Grammatik af Trojel.

Fremdeles blev det under 2den Decbr. f. A. tilladt, at istedenfor Strøms naturhistoriske Læsebog, der foreløbig havde været benyttet som Haandbog i 1ste Classe, Lütkens „Begyndelsesgrundene af Dyrerigets Naturhistorie“ samme steds maatte lægges til Grund ved Undervisningen i Zoologic.

III. Følgende er i dette Skoleaar gjennemgaaet i de forskjellige Sprog og Videnskaber:

Dansk. I Classe: Hunchs, Røginds og Warburgs Læsebog er benyttet til Oplæsning og Analyse. Lært 15 Digte af Krossings poetiske Læsebog. Bojesens „kortfattede danske Sproglære“ er gjennemgaaet flere Gange indtil Ordstillingen (uden Anmærkninger). 2 Stile ugentlig. — II Classe: Samme Læsebog benyttet til Oplæsning og Analyse; hele Bojesens Sproglære læst og repeteret. Endel Vers ere lært udenad efter Holsts poetiske Læsebog. 2 Timer om Ugen anvendte til Stil paa Skolen, der har bestaaet deels i Gjengivelse af Fortællinger, deels i Oversættelse fra Thysk og deels i Øvelser efter Borgens „Veiledning til Udarbeidelser i Mordersmalet“; i alt 38 Stile. — III Classe B: Holsts professionelle Læsebog er benyttet til Oplæsning og Analyse, af Sammes poetiske Læsebog ere flere Digte lært udenad. Bojesens Sproglære repeteret flere Gange. 1 Stil ugentlig, i Almindelighed en lettere Skildring, undertiden Oversættelse fra Thysk eller Fransz; i alt 37 Stile. — III Classe A: Holsts professionelle Læsebog benyttet til Oplæsning og Analyse. Bojesens Sproglære repeteret. Lært en Deel Digte af Holsts poetiske Læsebog. 1 Stil hver Uge. — IV Classe: Enkelte Timer ere benyttede til Oplæsning, de øvrige til Gjennemgang og

Rettelse af danske Stile, hvoraf i Neglen er skrevet 1 ugentlig.
— V Classe: Den nordiske Mythologi efter Chr. Winthers Gudelære læst og repeteret. Nogle Stykker af den ældre Edda ere læste. Læst og fortalt om Poul M. Møller. 1 Stil ugentlig, deels beskrivende, deels fortellende, deels lette Afhandlinger (naturhistoriske, historiske o. lign.). — VI Classe: Efter en kort Oversigt over den ældre Litteratur er Litteraturhistorien begyndt fra Holberg og læst indtil Baggesen. Hver Uge skiftesvis mundtligt Foredrag eller Stil. — VII Classe B: Litteraturhistorien fra Holberg indtil dette Jahrhundrede, oplyst ved Oplæsning af de mørkeligste Forfattere. Mundtligt Foredrag eller skriftlig Udarbeidelse hver Uge. — VII Classe A: Meddeelt en Deel om Baggesen og Dohleenschläger; læst nogle af Heibergs kritiske Afhandlinger og om „Baudewillen“, nogle af P. L. Mollers kritiske Skizzer. Brudstykker af den ældre Litteratur. 2 Stile om Maanedens. Enkelte mundtlige Foredrag.

Thøfse. I Classe: Rungs thøfse Læsebog for de lavere Classer S. 1—92 (undt. S. 7—19, 23—33, 35—38). Af Bruuns thøfse Grammatik: Artiklen, Substantivernes Kjon og Boining, Adjectiverne, Hjelpeverbene og de regelmæssige Verber, Pronominerne og Præpositionerne. Af Jürs's og Rungs Materialier St. 1—5, 22—24, 31, 35—41. 1 Stil ugentlig, enten Dictat eller Oversættelse fra Materialierne. — II Classe: Samme Læsebog S. 117—152; S. 169—209. Af Jürs's og Rungs Materialier St. 39—43 og St. 46—60. Af Trojels Grammatik: Substantiverne, Adjectiverne og de uregelmæssige Verber. Talt 38 Stile. — III Classe B: Af Hjorts Læsebog (Udg. 1849): „Køgebues Reise um die Welt“ S. 49—76. Af Jürs's og Rungs Materialier St. 61—64, 67, 77—81. Enkelte Exemplarer af Præpositionerne, der styre Accusativ og Dativ. Af Trojels Grammatik

§ 23—47, § 51—63, § 65—81, § 87—88, § 90—91, § 128. 13 Stile. — III Classe A: Af Hjorts Læsebog (Udg. 1849); „Køgebunes Reise um die Welt“ S. 49—76. Af Jürs's og Rungs Materialier St. 61—64, 67, 77—82. Enkelte Exemplarer af Præpositionerne, der styrer Accusativ. Af Trojels Grammatik § 13—47, § 51—63 og § 65—81. 17 skriftlige Stile. — IV Classe: Af Hjorts Læsebog (Udg. 1840): „Aus der Geschichte des siebenjährigen Krieges“ S. 137—145; „Fragment aus meinen Knabenjahren“ S. 558—571. Af Lorenzens Stileovler: St. 2—14 (de lige Numere) og skriftligt efter de ulige Numere, ialt 16 Stile. Af Trojels Grammatik fra § 52—§ 99. — V Classe: Af Hjorts Læsebog (Udg. 1840) „Leben und Thaten Alexanders des Großen“ Cap. 11 og ud; „die Nömer des neunzehnten Jahrhunderts“ S. 337—344. Af Jürs's og Rungs poetiske Læsebog Goethes „Hermann und Dorothea“. Af Schiller forskellige Digte efter Udvælg. Af Lorenzens Stileovler mundtlig fra St. 19—29. Af Trojels Grammatik forfra til Adverbierne. Ialt 35 Stile. — VI Classe: Schiller: „Wilhelm Tell“ og Goethe: „Egmont“. Engang om Maanedens have Disciplene opgivet større Pensla af forskellige Forfattere, hvori de da ere blevne examinerede. Af Jürs's og Rungs poetiske Læsebog: Goethe S. 54 til ind i Schiller S. 92. Øvelser i at oversætte fra Dansk til Tysk efter Lorenzen og Scribes „den første Kjærlighed“. Hele Grammatiken efter Udvælg. Abrahams's Litteraturhistorie efter Udvælg. 64 skriftlige Stile.

Franck. II Classe: Øvelse i Udtale og Oplæsning. Borrings Manuel des enfants S. 1—58; af det i samme Bog tilfoiede Glosseforraad have Disciplene lært, med Forbi-gaaelse af Endel, indtil „Inventarium og Bohave“. Af Grammatiken er læst det Vigtigste indtil de regelmæssige Ver-

ber (Hjelpeverberne med); det Læste er indøvet ved mundtlig Oversættelse af Ingerslevs Materialier S. 1—22 (med Forbigaaelse af Noget). — III Classe A og B: Borrings Læsebog for Mellemklasser S. 1—52 (med Forbigaaelse af nogle Stykker), S. 74—105. Af Grammatiken er læst Alt indtil de uregelmæssige Verber, indøvet ved Ingerslevs Materialier (saaledes at næsten Alt af disse læstes). — IV Classe: Borrings Etudes littéraires S. 1—20, 105—133. Formlæren er repeteret og indøvet ved et Udvalg af Ingerslevs Materialier. — V Classe: Borrings Etudes littéraires S. 105—133 (*La Suisse sous les baillis Autrichiens*), 148—158 (*Le conseiller du parlement de Toulouse*), 384—406 (*Les voleurs en Espagne, Voyage en Afrique*). Formlæren er repeteret og indøvet ved et Udvalg af Ingerslevs Materialier. — VI Classe: Borrings Etudes littéraires S. 284—308 og Album littéraire S. 48—62, 159—174, 199—206, 237—249; endel af de poetiske Stykker. Øvelser i egtemporal Oversættelse. Af Grammatiken er repeteret Formlæren og de vigtigste Afsnit af Syntaxen; af Borrings Stiilovelser ere endel af de tilsvarende Stykker mundtlig oversatte paa Fransæ.

Latin. III Classe B: Af Bergs og Møllers latiniske Læsebog, 1ste Afdeling: forfra til S. 25 alle latinske og danske Stykker; fra S. 26 til S. 53 et Udvalg. Af Madvigs Sproglære er Formlæren læst og østere repeteret. Af Ordförningslæren ere de Regler lærte, som Læsebogen gav Anledning til, dog ikke ved Henviisning til Grammatiken. Skriftlige Øvelser ere foretagne i Reglen hver Uge. — III Classe A: Af Bergs og Møllers latiniske Læsebog er læst og repeteret 1ste Afdeling, forfra til S. 25 alle latinske og danske Stykker; fra S. 26 til S. 53 omrent de halve Exempler, latinske og danske. Af Madvigs Sproglære er det Vigtigste af Formlæren læst og østere repeteret; af Ordförningslæren ere kun de

Regler lærte ved Henviisning, som Læsebogen foranledigede. Skriftlige Øvelser ere foretagne hver Uge. — IV Classe: I den første Maaned af Skoleaaret læstes et Udvælg af Bergs og Møllers latinske Læsebog, 1ste Afdelings 2det Afsnit; derefter er læst og repeteret 20 Fabler af *Phædrus* (Møllers og Thomfens Udg. Fab. XXI—XLI), og af *Nepos* fra Epaminondas til de Regibus. Af Madvigs Sprog-lære er Formulæren repeteret og af Syntagen ere §§ 208—311 (3die Udg.) læste og repeterede. 68 skriftlige Stile. — V Classe: *Ciceronis* oratt. in *Catilinam* IV; *Sallustii* *Catilina*; *Ovidii* *Metamorph.* ed. Feldbausch, Stykkerne II—V (incl.). *Cornelius Nepos* er benyttet til cursorisk Læsning een Time ugentlig. Af Madvigs Sproglære er Formulæren og første Deel af Ordfoiningslæren repeteret, af den anden Deel er læst til § 423. 57 Stile og 7 Versioner. — VI Classe: *Livii* hist. lib. VI; *Virgilii* *Aeneid.* lib. IV; *Ciceronis* oratt. in *Catilinam* IV; *Terentii* *Andria*. Cursorisk er læst af *Sallustii Jugurtha* fra cap. 86 Bogen ud, af *Cornelius Nepos* Cato og Atticus. Af Madvigs Sproglære repeteret §§ 206—312, §§ 318—430 (2den Udg.). Af Bojesens Antiquiteter ere Stykkerne om „Magistraturen“ og „Krigsvæsenet“ læste. 57 Stile, 11 Versioner; 2 Stiletimmer anvendte til mundtlig Stil. — VII Classe B: *Livii* hist. lib. XXI; *Ciceronis* Cato major og Lælius; *Virgilii* *Aeneid.* lib. X; *Horatii* Odar. lib. II et III. I Maaneds-læsning *Livii* hist. lib. XXXI—XXXII. Af Madvigs Sproglære læst nyt §§ 411—473, repeteret §§ 218—411. 62 Stile, 12 Versioner. — VII Classe A: *Ciceronis* *disput.* *Tuscul.* lib. I; *Sallustii* *Catilina*; *Livii* hist. lib. VII; *Virgilii* *Aeneid.* lib. I; *Horatii* Odar. lib. III, *Epistol.* lib. II. med *Ars poetica*. Uden Forberedelse er læst (efter Flemmings Udvælg) *Velleii Paterculi* lib. II. c. 13—28; *Sue-*

tonii Caligula, c. 1—15, 22, 23, 27—33, 50—60; *Quintiliani lib. X*, § 1—46. Bojesens romerske Antiquiteter med Udeladelse af de Affnuit, der handle om Regjeringsformen under Keiserne, om Rets- og Finantsvæsenet samt om Bestyrelsen af udenbyes Anliggender. Tregders Litteraturhistorie med Forbigmaelse af flere Enkelheder og af den største Deel af 3die Periode. 53 Stile, 15 Versioner.

Til anden Deel af indeværende Åars Afgangsexamen opgive Candidaterne i Latin: Reiersen, Philipson og Wilse: orat. pro Sex. Roscio Amerino, oratt. in Catilinam IV; Holmsted, Bræstrup, Richter, Wissen, Haase og Thrane: oratt. in Catilinam IV, pro lege Manilia, pro rege Deiotaro, pro Archia poeta; Skibsted og Ring: oratt. pro Sex. Roscio Amerino, pro Milone, pro rege Deiotaro; Bang, Brorson, Scavenius, Eberlin og Christensen: oratt. pro Sex. Roscio Amerino, pro lege Manilia, in Catilinam I, II; Bryndum: oratt. pro Sex. Roscio Amerino, pro lege Manilia, pro Milone. Fremdeles opgive samtlige Candidater: *Ciceronis disput. Tuseul. lib. I, II, V; Sallustii Catilina* (dog ikke læst af Bryndum); *Livii hist. lib. I, VI, VII* (Bryndum II, VI, VII); *Virgilii Aeneid. lib. I, II, IX; Horatii Odar. lib. II, III, Satir. lib. I, Epistol. lib. II med Ars poetica* (Bryndum Odar. lib. III, Epistol. lib. I, II med Ars poetica).

Græsst. IV Classe: Bergs Lærebog for de første Beghyndere (2den Udg.); af Bergs Lærebog for andet Års Cursus er læst de æsopiske Fabler, undtagen den ottende og segtende Fabel. Bergs Schematil den græske Formulære er læst og repeteret, og Tregders Formulære benyttet. Af og til skriftlige Øvelser. — V Classe: Bergs Lærebog for andet Års Cursus: 5te Affnuit; *Xenophontis Anabas. lib. IV et V, capp. I—VIII*. Af Tregders Formulære er læst og repeteret til

Orddannelsesløren, dog kun hvad der vedkommer den attiske Dialect; af Madvigs Ordfoiningslære er læst § 19—107 med Forbigaaelse af flere Paragrapher og næsten alle Anmærkninger. — VI Classe: *Homeri* Odyss. lib. I et II; *Xenophontis* Memorab. Soer. lib. I. Tregders Formlære, saaledes at dog flere Partier eller Enkelheder ikke ere lært lectieviis. Til Madvigs Ordfoiningslære er stadig henvisst under Læsningen af Forfatterne. — VII Classe B: *Herodoti* lib. III; *Plutarchi* Agis et Cleomenes; *Homeri* Iliad. lib. XXII; Stolls Anthologie 1ste Deel (af Theognis kun indtil Nr. 20; af Epigrammerne indtil Meleagros). Madvigs græske Skntag §§ 107—185, som ere indovede ved umundtlig Oversættelse fra Dansk til Græsk efter Bergs Exempelsamling. I Maanedslæsning Homers Iliade efter Wilster. — VII Classe A: Stolls Anthologie, 2den Deel; Aristophanes's Fugle; Platons Apologi for Socrates; repeteret *Homeri* Iliad. lib. XIX, Odyss. lib. IV, V, VI; *Herodoti* hist. lib. IX, *Plutarchi* Themistocles et Pericles; desuden det i denne Classe Læste. Tregders Mythologic og Litteraturhistorie, Bojesens attiske Antiquiteter læste i Udvalg.

Til anden Deel af indeværende Aars Afgangsexamen opgive Candidaterne i Græsk: *Herodoti* hist. lib. IX; *Plutarchi* Themistocles et Pericles; *Platonis* Apolog. Soer.; *Homeri* Iliad. lib. XIX; Odyss. lib. IV, V, VI; *Aristophanis* Aves; Stolls Anthologie, 2den Deel, indtil Pindar. Brorson opgiver af Homer: Odyss. lib. I, II, V; Iliad. lib. XIX. Bryndum opgiver: *Xenophontis* Anabasis lib. VI et VII; *Herodoti* hist. lib. IX; *Xenophontis* Memor. Soer. lib. I; *Platonis* Apologia Soer., ejusd. Crito et Eutyphro; *Homeri* Iliad. lib. I, VI, XII, Odyss. lib. II et III; Stolls Anthologie, 2den Deel; de Brudstykker af Tragoedier, som findes i Tregders Anthologie, med Undtagelse af det sidste Stykke.

Hebraist. VII Classe B: Whittes Formlære læst og repeteret; af Genesis de 16 første Capitler læste og repe-
rede. — VII Classe A: Genesis fra Cap. 17 og Bogen ud;
ved Halvaarsexamens afvaldte sig imidlertid alle de tre Di-
sciple, som hidtil havde deltaget i den hebraiske Undervisning.

Religion. I Classe: Balslevs Bibelhistorie, Jen-
sens Samling af Bibelsprog og nogle udvalgte Psalmer af
Hjorts Psalmebog. — II Classe: Balles Lærebog Cap. 1,
2, 8 og 6; af Herslebs større Bibelhistorie Oversigt over
Indholdet af det gamle Testamente Skrifter og af disses spe-
ciellere Indhold fra Skabelsens Historie til 4de Periode; des-
uden et Udtog af den bibelske Geographie. — III Classe:
Balles Lærebog Cap. 3, 4, 5 og 7; af Herslebs Bibelhi-
storie fra 4de Periode i det gamle Testamente Fortællinger
til Jerusalems Ødelæggelse af Titus; desuden et Udtog af
bibelsk Geographie. — IV Classe: Krog Meyers Lærebog
fra § 1 til § 44; af Herslebs Bibelhistorie Oversigt over
Indholdet af det nye Testamente Boger, Anhaugen om Hed-
ningernes Religion, og af Evangeliernes speciellere Indhold
fra Christi Fodsel til hans Fremtræden i Jerusalem ved Pu-
rimfesten. — V Classe: Krog Meyers Lærebog fra § 44
til § 70 og fra § 153 til § 164; af Herslebs Bibelhistorie
fra Jesu Fremtræden i Jerusalem ved Purimfesten til Pauli
Fængsslab i Rom. — VI Classe: Krog Meyers Lærebog
fra § 83 til § 145 (Affnittet fra § 98 til § 109 er forbi-
gaaet); af Herslebs Bibelhistorie hele det gamle Testamente.
— VII Classe B: Krog Meyers Lærebog fra § 145 til
§ 153 og fra § 1 til Pligtlæren; af det græske Testamente de
12 første Capitler af Lucas's Evangelium. — VII Classe A:
Krog Meyers Lærebog repeteret; af Lucas's Evangelium de
13 sidste Capitler og af Ralfars Kirkehistorie fra § 50 til
Slutningen.

Historie. I Classe: Rosfods Udtog af Danmarks Historie. — II Classe: Oldtiden's Historie efter Bohr, med Forbigaaelse af det Meste af det Cursus (det, der er trykt med mindre Skrift). — III Classe: De vigtigste Begivenheder i Middelalderen. Kirkesforbedringen og Catholicismen mod Kirkesforbedringen. Efter Bohrs Lærebøger. — IV Classe: Oldtiden's Historie efter Rosod (udg. af Thrigé); enkelte Begivenheder, som tidligere ere lærtes efter Bohrs gamle Historie, ere repeterede ved Siden deraf. — V Classe: Folkevandringen. Hølgende Landes Historie indtil den revolutionære Tidsalder: Frankrig, England, Tyskland (Helvetien, Bohmen), Italien, Spanien, Portugal, Nederlandene. Alt efter Bohrs Lærebog. — VI Classe: Danmark, Norge og Sverrig indtil vores Dage. Rusland, Polen (indtil dets Undergang), Preussen, Ungarn, indtil den revolutionære Tidsalder; det græske Keiserdomme. Araberne og de andre mohammedanske Folk (den osmanniske Stat indtil den revolutionære Tidsalder). Perser, Mongoler, Chineser. Efter Allens, Bohrs og Rosods Lærebøger. — VII Classe B: Repetition efter udvidet Maalestof af Oldtiden's Historie (efter Langbergs Udgave af Rosods gamle Historie); historiske Oversigter over Staternes Udvikling; større eller mindre Partier af Statsforsatningernes eller Statsforvaltingernes specielle Historie ere gjennemgaaede efter Bojesens Antiquiteter. Den gamle Geographie efter Rosnigfeldt. Det Vigtigste af Middelalderen efter Bohr. — VII Classe A: Repetitionscursus efter udvidet Maalestof af Middelalderens og den nyere Historie. Den revolutionære Tidsalder er udførlig gjennemgaaet indtil Wienercongressens Slutning; de øvrige Begivenheder indtil vor Tid ere samlede under en almindeligere Oversigt.

Geographie. I Classe: Ingerslevs „Kort Lærebog i Geographien“: den almindelige Indledning og Europa. —

II Classe: Samme Lærebog heelt gjennemgaet. — **III Classe:** Velschows Lærebog: fra Danmark til den pyrenæiske Halvo. — **IV Classe:** Samme Lærebog: fra den pyrenæiske Halvo til Asien. — **V Classe:** Samme Lærebog: Asien, Afrika, Amerika, Australien. — **VI Classe:** Samme Lærebog: samtlige Verdensdele.

Arithmetik. **I Classe:** Mundts Regnebog forfra til § 134. — **II Classe:** Samme Regnebog fra § 53 til § 218 med Forbigaaelse af § 134—§ 168. — **III Classe:** Steens „Elementair Arithmetik“ med Undtagelse af Ussnittet om Proportioner og Unhanget om Quadrat og Quadratrod. Det Løste er tillige indovet ved skriftlige Opgaver. — **IV Classe:** Steens „Ren Matematik“ forfra til S. 101 med Forbigaaelse af Ussnittet om Permutationer og Combinationer samt Kjedebrof. — **V Classe:** Samme Lærebog S. 101—134 og Kjedebrof S. 65—75. — **VI Classe:** Samme Lærebog S. 134—196 og Ligninger af første Grad med flere Ubekjendte. — **VII Classe B:** Samme Lærebog: Ligninger af første Grad med flere Ubekjendte, Logarithmer samt Repetition forfra til S. 196. — **VII Classe A:** Samme Lærebog: Repetition af hele Arithmetiken.

Geometrie. **IV Classe:** Ramus's „Elementair Geometrie“ forfra til S. 53 § 65. — **V Classe:** Samme Lærebog S. 61—112, § 76—117 med Forbigaaelse af S. 74—84. — **VI Classe:** Samme Lærebog S. 112—182 samt Repetition forfra til S. 137. — **VII Classe B:** Samme Lærebog S. 188—213 og Plantrigonometrie efter Ramus's Lærebog samt Repetition af Stereometrien S. 143—213. — **VII Classe A:** Repetition af Geometrien og Stereometrien samt Astronomie efter Mundts Lærebog. — Under Profes. for Jürgensen. Det i Indbydelseskriptet for forrige Aar S. 18 og 29 omtalte Provecursus sluttet. I afgigte Aar er efter

den der anførte Lærebog („Kortfattet Lærebog i Geometrien“ 1854) gjennemgaaet: de første Begreber af Integralregningen med nogle geometriske Anvendelser, samt af Mechaniken et Punkts Ligevægt og Bevægelse i tomt Rum med Anvendelse paa Faldet, Kastebewægelsen og Bevægelsen af en Planet om Solen. Desuden Repetition foretagen.

Naturlære. VII Classe B: Ørsteds „Naturlæreens mechaniske Deel“ forfra til „Bolgebevægelsen“. — VII Classe A: Samme Lærebog, fra „Stodet“ samt Repetition fra „Draa-beslydende Legemers Ligevægt“ til „Stodet“, og „Naturlæreens chemiske Deel“, oversat af Petersen, hele Bogen.

Naturhistorie. I Classe: Lütvens „Begyndelses-grundene af Dyrerigets Naturhistorie“: Pattedyrene og fuglene. — II Classe: Lütvens „Dyreriget“: Mennesket, Patte-dyrene og fuglene. — III Classe: Samme Lærebog: Fiske, Krybdyr og Padder. Vaupells „Planterigets Naturhistorie“ S. 1—72. — IV Classe: Vaupells „Planterigets Naturhistorie“: Det naturlige Plantesystem. — V Classe: Samme Lærebog: Planteanatomic, Plantephysiologie og Plantogeographie. Lütvens „Dyreriget“: Bloddyr og Leddyr. — VI Classe: Lütvens „Dyreriget“: den hele Zoologie. Vaupells „Planterigets Naturhistorie“: den hele Botanik (tildeels dog ogsaa efter Petits Lærebog).

Tegning. I Classe: Høsteds Tegneboger, 1ste og 2det Heste. — II Classe: Geometrisk Tegning efter Schjellerups Lærebog indtil omfrevne Poliggoner. — III Classe: Schjellerups Lærebog i geometrisk Tegning indtil Ovaler.

I **Skrivning** ligesom ogsaa i **Tang**, **Gymnastik** og **Svømning** har Undervisningen været fremit som hidtil.

Videnskabelige Samlinger.

I. Skolebibliotheket.

Siden Afslutningen af den i forrige Aars Beretning meddelede Fortegnelse har Skolebibliotheket modtaget følgende Tilvært:

Aeschylus Agamemnon. Erklært von F. W. Schneidewin. Berlin 1856. 8.

Afsbildninger til Brug ved Undervisningen i Zoologie i de lærde Skoler og Realskolerne. Udførte efter Universitetets zoologiske Museums Forelæsningstegninger, tegnede og lithographede af Chr. Thornam. 1 H.

H. L. Ahrens, De græcæ linguae dialectis. Gottingæ 1839—1843. 8.

C. I. Andersson, Sjön Ngami. Forskningar och upptäckter under syra års vandringer i sydvestra Afrika. Från Engelskan af G. Thomée. 1—2 D. Stockholm 1856. 8.

Aristophanes, Fuglene, Komedie af. Oversat og oplyst af F. L. Vibe. Christiania 1856. 8.

Athenæi Deipnosophistarum libri quindecim, ed. Jo. Schweighaeuser. V Voll. — Animadversiones in Athenæi Deipnosophistas, conscripsit Jo. Schw. IX Voll. Argentorati 1801—1807. 8.

B. S. Becker, Verdenshistorie. 16 Bd. 9. H. (De sidste fyretteårs Historie af Eduard Arnd. Supplement til alle Udgaver). Kbhavn 1856. 8.

W. A. Becker, (u. J. Marquardt), Handbuch der Römischen Alterthümer nach den Quellen bearbeitet. 4 Th. Leipzig 1856. 8.

A. P. Berggreen, Tillæg til „Aandelige Sange med Melodier“ (see Skoleesterr. 1854 S. 33). Kbhavn 1856. Tversol.

Biblen, eller den Christne Kirkes Hellige Skrift, oversat af Grundtexten o. s. v. af Jac. Chr. Lindberg. 10 H. (Det nye Testamente). Kbhavn 1856.

A. Boeckhii corpus inscriptionum Græcarum. Adornavit et elaboravit Jo. Franzius, edidit Ern. Curtius. Voll. IV fascie. I. Berolini 1856. Fol.

J. G. Bohr, Et Indlæg i Forhandlingerne om Anordningen og Begrundningen af den lærde Skoles Undervisningsstof. Kbhavn 1857. 8.

- C. J. Brandt*, Gammeldansk Læsebog. En Håndbog i vor ældre Literatur på Modersmålet. I. Kbhavn 1857. 8.
- J. Casar*, Zeitschrift für die Alterthumswissenschaft. 14 Jahrg. 1—6 II. Wetzlar 1856—1857. 4.
- C. Julius Cæsar's commentarii de bello Gallico*. Erklärt von F. Kraner. Berlin 1855. 8.
- C. Julius Cæsar's commentarii de bello civili*. Erklärt von F. Kraner. Berlin 1856. 8.
- A. de Candolle*, Géographie botanique raisonnée. T. I—II. Paris et Genève 1855. 8.
- G. & S. de Castres*, Etymologik oder Theorie der Wortbildung der französischen Sprache. Leipzig 1851. 8.
- Chateaubriand*, Atala—René—Les Natchez. Paris 1851. 8.
- Choix des poésies françaises. Stuttgart 1856. 8.
- Ciceros ausgewählte Reden*. Erklärt von K. Halm. 1, 4, 6 Bdch. Berlin (Leipzig) 1853—1856. 8.
- M. Tullii Ciceronis de officiis ad Marcum filium libri tres*. Erklärt von G. Fr. Unger. Leipzig 1852. 8.
- S. & N. Clausen*, Nyt Tidsskrift for udenlandsk theologisk Litteratur. 2—4 H. 1856, 1 H. 1857. Kbhavn. 8.
- C. G. la Cour*, Kortfattet Lærebog i den evangelist-christelige Religion (tilsælgs efter Valles). 2den omarbejdede Udg. Kbhavn 1856. 8.
- N. G. la Cour*, Lærebog i Gymnastik for Borger- og Almueskolerne i Danmark. Kbhavn 1856. 8.
- Diplomatarium Christiani Primi. Samling af Aktstykker, Diplomer og Breve, henhørende til Kong Christjern den Førstes Historie. Ved Registrator Hans Knudsen. Ester allerhøjeste Befaling udgivet af F. Wegener. Kbhavn 1856. 4.
- A. Dumas*, Voyage en orient. Stuttgart 1856. 8.
- St. Endlicher*, Enchiridion botanicum exhibens classes et ordines plantarum &c. Lipsiae et Viennæ 1841. 8.
- E. Erslev*, Den danske Stat, en geographisk Skildring for Folket. 2—25 H. Kbhavn 1856—1857. Imp. 8.
- Euripides*, ausgewählte Tragoedien des. Erklärt von F. G. Schöne. 2 Bdch. Leipzig 1853. 8.
- B. J. Fog*, Cartesius, den nyere Philosophies Faber. Kbhavn 1856. 8. (Disp. for den philosophiske Doctorgrad).
- C. Fogh*, Chr. Lütken og Chr. Vaupell, Tidsskrift for populaire Fremstillinger af Naturvidenskaben. 3 Bd. 2—6 H., 4 Bd. 1—2 H. Kbhavn 1856—1857. 8.
- G. Forchhammer*, Oversigt over det Kongelige danske Videnskabernes

- Selskabs Forhandlinger og dets Medlemmers Arbeider i Aaret 1855 (No. 5—8), i Aaret 1856 (No. 1—3). Kbhavn. 8.
- F. T. Friedemann**, Paränesen für studirende Jünglinge auf deutschen Gymnasien und Universitäten. Gesammelt und mit Anmerkungen begleitet. 1—6 Bd. Braunschweig 1836—1837. 8.
- A. Fryxell**, Berättelser ur Svenska Historien. 21—24 D. Stockholm 1856—1857. 8.
- T. E. Gumprecht**, Zeitschrift für allgemeine Erdkunde. 6 Bd. 5—6 H. Berlin 1856. 8. (See nedenfor under K. Neumann).
- Henckell og Bull**, Kort over Skandinavien.
- R. J. F. Henrichsen**, Opgaver til Oversættelse fra Latin paa Dansk. 2den forøgede Udgave. Kbhavn 1857. 8.
- Herodotos**, Erklärt von H. Stein. 1 Bd. Buch 1 u. 2. Berlin 1856. 8.
- HPOΔΟΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΗΣ ΑΠΟΔΕΞΙΣ**. Mit erklärenden Anmerkungen von K. W. Krüger. 1—4 II. Berlin 1855—1856. 8.
- C. Holten**, Læren om Naturens almindelige Love. Kbhavn 1857. 8.
- Homers Iliade**. Erklärt von J. U. Faesi. 2 Bd. Berlin 1855. 8.
- Q. Horatius Flaccus**. Ad codices sæculi noni decimique exactum, commentario critico et exegetico illustratum edidit *Franciscus Ritter*. Vol. I—II. Lipsia: 1856—1857. 8.
- C. H. Ralkær**, Livsbillede af Guds Riges Historie. Kbhavn 1856. 8.
- F. Klee**, De almeenculturhistoriske Principer for de europæiske Sprogs Dannelses. Kbhavn 1857. 8.
- K. Kloß**, Handwörterbuch der lateinischen Sprache. 14—16 Liefl. Braunschweig 1856—1857. 8.
- K. Knudsen**, Haandbog i dansk-norsk Sproglære. Kristiania 1856. 8.
- C. P. J. Krebs**, De ni første Capitler af Salomons Ordsprog, bearbeidede som Prøve til Skolebrug. Kbhavn 1856. 8.
- Krig**, Civilisationens, Humanitetens, Næfærdighedens, Fornuftens, Christendommens, Frihedens Hjende. Kbhavn 1849. 8. (6 Ekpl., forærede af Forfatteren).
- A. Krönig**, Die Fortschritte der Physik im Jahre 1853. Dargestellt von der physikalischen Gesellschaft zu Berlin. IX Jahrg. Berlin 1856. — im Jahre 1854. X Jahrg. Berlin 1857. 8.
- Napoléon Landais**, Dictionnaire général et grammatical des dictionnaires français, extrait et complément de tous les dictionnaires anciens et modernes les plus célèbres. T. I—II. Paris 1851. Fol. — Complément du grand dictionnaire des dictionnaires français de Napoléon Landais, Par une société de savants, de

grammairens et d'écrivains sous la direction de MM. *D. Chésurrolles* et *L. Barré*. Paris 1853. Fol.

S. Lange, Skolen og Livet. Pædagogiske Betragtninger. 2den Halvdeel. Kbhavn 1856. 8.

L. Lange, Römische Alterthümer. 1 Bd. Berlin 1856. 8.

C. Levinseñ, Verbal-Concordants eller Bibel-Ordbog til det Nye Testamente i den autorisereade danske Oversættelse. Kbhavn 1856. Imp. 8.

C. E. Levy, Christian Johan Berger, en litterær-historisk Skizze. Kbhavn 1856. 4. (Universitetsprogram).

A. C. P. Linde, Meddelelser angaaende Kjøbenhavns Universitet, den polytechniske Læreanstalt, Sørs Academie og de lærde Skoler med dertil hørende Realunderviisning i Kongeriget Danmark for Aarene 1849—1856. 1ste Hefte. Universitetet. Kbhavn (1857). Imp. 8.

Titi Livii ab urbe condita libri. Erklärt von *W. Weissenborn*. 1—5 Bd. Leipzig 1853—1856. 8.

Lucian, ausgewählte Schriften des. Erklärt von *J. Sommerbrodt*. 2 Bdch. Leipzig 1853. 8.

Charles Lyell, Principles of geology. London 1853. 8.

J. N. Madvig, Om de grammatiske Betegnelseres Tilblivelse og Væsen, første Stylke. Kbhavn 1856. 4. (Universitetsprogram).

J. N. Meier, Almindelig Hovedregning. Kbhavn 1856. 8.

Méry, Une histoire de famille. Paris 1856. 8.

S. A. Milo og **S. Schneefloth**, Skolens Reform. Et Tidsskrift. 7 Aarg. April—Decbr. 1856. Kbhavn 8.

C. Molbedch, Dansk Ordbog. 2den, forøgede og forbedrede Udgave. 5—6 H. Kbhavn. Imp. 8.

C. Molbedch, Blanbebe Skrifter, anden Samling, udvalgt, gjennemset og udgivet af Forfatteren. 4 Bd. Kbhavn 1856. 8.

Th. Molt, Darstellung des Thier- und Pflanzenlebens in den verschiedenen Regionen. Auf einer ... colorirten Karte mit erläuterndem Text. Schw. Hall und Leipzig.

Th. Mommsen, Römische Geschichte. 1 Bd. 1856. 8. (2 Hester).

Mosaïque contenant 1. Le dernier des Abencérages par *Châteaubriand*, 2. Les prisonniers de Caucase par *Xavier de Maistre*, 3. La grenadière par *de Balzac*, 4. Mémoires d'un écu de cinq francs par une vieille femme. Stuttgart 1856. 8.

Henry Murger, Le dernier rendez-vous. Paris 1856. 8.

Henry Murger, Scènes de campagne. Paris 1856. 8.

- W. J. C. Mütsell*, Zeitschrift für das Gymnasialwesen. 10. Jahrg.
6—12. H., 11. Jahrg. 1—5 H. Berlin 1856—1857. 8.
- J. P. Mynster*, Blandede Skrifter, 6 Bd. 1—3 H. Kbhavn 1856
—1857. 8.
- Cornelius Nepos*. Udgivet til Skolebrug af *C. Kerrn* og *C. P. J. Krebs*.
Kbhavn 1856. 8.
- K. Neumann*, Zeitschrift für allgemeine Erdkunde. Neue Folge.
1 Bd. 1—3 H. Berlin 1856. 8. (Fortsættelse af „Gumprecht
Zeitschr. f. allg. Erdt.“)
- Charles Nodier*, Romans. Paris 1850. 8.
- M. Noël og Chapsal*, Lærebog i den græs-romerske Mythologie til
Oplysning af classiske Forfattere, Digttere og Kunstmønstere. Med
enkelte Forandringer oversat af *H. Roosen*. Christiania 1856. 8.
- Th. Overbeck*, Den danske Skueplads, i dens Historie, fra de første
Spor af danske Skuespil indtil vor Tid. 2 D. Kbhavn
1856. 8.
- P. Ovidius Naso*, die Metamorphosen des. Erklärt von *M. Haupt*.
1 Bd. Leipzig 1853. 8.
- N. M. Petersen*, Bidrag til den danske Literaturs Historie. III.
Det lærde Tidsrum 1560—1710. 2 H. Udg. af den danske
historiske Forening. Kbhavn 1856. 8.
- Phaedrus*, ausgewählte Fabeln des. Erklärt von *F. E. Raschig*.
Leipzig 1853. 8.
- Pindar's*, Werke. Griechisch mit metrischer Uebersetzung und prü-
fenden unb erläuternden Anmerkungen von *J. A. Hartung*. Leipzig
1855—1856. 8.
- Plutarchi vitae inter se comparatæ*. Ed. *Imm. Becker*. Vol I—III.
Lipzicæ 1855—1856. 8.
- Plutark's Levnetsbeskrivelser*. Oversatte af det Græske og forsynede
med Anmærkninger ved *Stephan Tetens*. 1—4 D. Kbhavn
1800—1811. 8.
- Max Radiguet*, Souvenirs de l'Amérique Espagnole. Paris 1856. 8.
- N. E. Ravn*, Om Svangerskabstidens Grændser. Afhandling for
den medicinske Doctorgrad. Kbhavn 1856. 8.
- Louis Reybaud*, Le dernier des commis-voyageurs. Paris 1856. 8.
- C. Sallustii Crispī Catilina et Jugurtha*. Bearbeidede til Skolebrug
af *C. Müller*. Christiania 1856. 8.
- George Sand*, La petite sadiette. Paris 1855. 8.
- F. Schiern*, Historiske Studier. 1—2 D. Kbhavn 1856—1857. 8.
- A. Schnizlein*, Iconographia familiarum naturalium regni vegetabilis.
XI II. Bonn. 4.

- G. F. Schoemann's opuscula academica.* Vol. I. Berolini 1856. 8.
- C. J. Schwartzkopff,* Kongelige Rescripter og Resolutioner, Love og Expeditioner, Geistligheden i Danmark vedkommende. (Ny Række). 1 Bd. 1846—1847. — 2 Bd. 1848—1849. Kbhavn 1855—1856. 8.
- A. Schweigler,* Philosophiens Historie i sammentrængt Fremstilling. Oversat af F. C. B. Dahl. 2 Halvdeel. Kbhavn 1856. 8.
- Eugène Scribe, Théâtre. — Comédies.* I—III. Paris 1856. 8.
- Sophokles.* Erklært von F. W. Schneidewin. 5—6 Bde. Berlin 1854—1855. 8.
- Émil Souvestre, Les clairières.* Paris 1856. 8.
- Émil Souvestre, Chroniques de la mer.* Paris 1856. 8.
- Me de Stael, De l'Allemagne.* Stuttgart 1856. 8.
- M. G. Steenstrup,* Dansk Maanedsskrift, 4 Bd. og 5 Bd. 1—6 H. Kbhavn 1856—1857. 8.
- E. v. Sydow, Wand-Atlas: Nord- und Süd-Amerika, nach politischer Eintheilung colorirt, zehn Sectionen nebst Begleitworten.* Gotha 1856.
- E. v. Sydow, Wandkarte von Australien.*
- Tabelværk, statistisk. 12 Bd. 1 Afd. Kbhavn 1856. 4.
- Cornelius Tacitus.* Erklært von K. Nipperdey. 2 Bd. Leipzig 1852. 8.
- J. Thiers, Consulatets og Keiserdommets Historie, 129—143 Leve-ring.* Kbhavn 1856—1857. 8.
- J. Thomsen, Vandringer paa Naturvidenskabens Gebeat.* 2 Halvdeel. Kbhavn 1856. 8.
- J. P. Trap, Statistisk-topographisk Beskrivelse af Kongeriget Danmark.* 2—4 H. Kbhavn 1856—1857. 8.
- J. P. Trap, Kongelig Dansk Hof- og Statskalender, Statshaandbog for det danske Monarchie for Året 1857.* Kbhavn 1857. 8.
- F. H. Troschel, Archiv für Naturgeschichte.* 21 Jahrg. 4—6 II., 22 Jahrg. 1—3 II. Berlin 1856.8.
- Rodolphe Töpffer, Nouvelles Génevoises.* Paris 1855. 8.
- Udsigt, kort, over det philologisk-historiske Samfunds Virksomhed i Aarene 1854—1855, 1855—1856. 2 Hefter. 8. (Foræret af Overlærer Berg).
- M. Uhlemann, Drei Tage in Memphis.* Ein Beitrag zur Kenntniß des Volks- und Familienlebens der alten Aegypter. Göttingen 1856. 8.
- Universitets-Tidsskrift, nordisk.* 2 Aarg. 2 II., utgivet af G. Ljunggren. Lund 1856; 3 II., udgivet af G. A. Krohg. Christiania

1856; 4 H., utgivet af *A. Uppström*. Uppsala 1856; 3 Aarg 1 H., udgivet af *A. Ingerslev*. Kbhavn 1857. 8.

J. L. Ussing, Attiske Studier. Kbhavn 1856. 4.

G. Valentin, Grundrids af det menneskelige Legemes Physiologie. Bearbeidet paa Dansk efter Originalens fjerde Udgave af *A. Hannover*. 4 Hefter. Kbhavn 1856—1857. 8.

K. Weinhold, Altnordisches Leben. Berlin 1856. 8.

L. Weisser, Bilder-Atlas zum Studium der Weltgeschichte in hundert grossen Tafeln. Nach berühmten Kunstwerken alter und neuer Zeit gezeichnet und herausgegeben. Mit erläuterndem Text von *H. Merz*. 2 Lief. Schw. Hall.

V. Guil. W. iehe, De vestigiis et reliquiis synonymicæ artis Græcorum. Haantæ 1856. 8. (Disp. for den philosophiske Doctorgrad).

P. Virgilii Maronis Aeneis. Til Skolebrug bearbeidet af *G. F. W. Lund*. Kbhavn 1856. 8.

P. Virgilii Maronis Æneis. Til Skolebrug bearbeidet af *O. Fibiger*. 2 H. (V—VIII Bog). Kbhavn 1856. 8.

Vergils Gedichte. Erklärt von *Th. Ladewig*. 3 Bdch. Berlin 1855. 8.

Xenophons Memoiren. Erklärt von *L. Breitenbach*. Leipzig 1854. 8.

Xenophons Cyropädie. Erklärt von *F. K. Hertlein*. 1—2 Bdch. Leipzig 1853. 8.

A. S. Ørsted, Af mit Livs og min Tids Historie. 4 Bd. 1—2 H. Kbhavn 1856—1857. 8.

Fortegnelse over de Stuberende, der i 1856 have tilenbragt Afgangsexamen ved de lærde Skoler eller Afgangsexamen ved Universitetet; Universitetets Anmeldelser af Forelesninger; forskellige gjenem Kirke- og Undervisningsministeriet udførelige Bekjendtgjørelser o. s. v.

Skoleprogrammer.

1 Fra Kongeriget Danmark for 1856:

Aarhuus Kathedralskole: *N. C. N. Lassen*, Fortegnelse over Skolens Bibliothek (II Afb.).

Borgerdydskolen paa Christianshavn: *M. Hammerich*, I. Svenske Vers af Bellman, Tegnér og Runeberg. II. Om Afgangsprøven ved de lærde Skoler. (Uddrag og Aftryk af en Afskrift „Om vort Examensvæsen“ i Nordisk Universitetstidsskrift, 1856. Kjøbenhavn.)

Frederiksborg lærde Skole: *H. M. Flemmer*, *Undet Tillæg til det i 1852 trykte Realcatalog over Skolens Bibliothek.*

Helsingörs høiere Realstole: *W. Lassen*, *Plan for Helsingörs høiere Realskole.*

Kolding lærde Skole: *C. S. Ingwersen*, „*Gorbemærkninger*“ til en dansk-latinist Ordbog.

Metropolitanskolen: *C. P. J. Krebs*, *De ni første Capitler af Salomons Ordsprog, bearbeidede som Prøve til Skolebrug.*

Nykjøbing Kathedralskole: *G. Lund*, *2 litteraturhistoriske Tabeller:*
1. Udsigt over den græske Litteraturs og Kunsts Historie,
2. Udsigt over den latinske Litteraturs Historie.

Ødense Kathedralskole: *R. J. F. Benrichsen*, *Deposits og Pennalisme, eller Om de Ceremonier og Gjenvordigheder, som forbundne forbundne med Indtrædelsen paa den academiske Bane.*

Ronne høiere Realstole: *H. K. Whittle*, *Scener af Terentes Eunuchus i Originalens Versemaal.*

Sors Academies Skole: *E. Bojesen*, *Sagnet om de Saliges Øer.*

Det von Westenste Institut: *G. G. Bohr*, *Fortsættelse af Sagen om Realstolen og dens Afgangsexamen.*

Viborg Kathedralskole: *Fortegnelse over Bøger og Skrifter i Viborg Kathedralskoles Bibliothek.*

Fra Aalborg Kathedralskole og Borgerdydkolen i Kjøbenhavn, Hørulfsholms, Horsens og Randers lærde Skoler, Ribe og Næsbyhovede Kathedralskoler ere alene Skoleesterretninger udgivne.

Til Høitideligheden i Anledning af Nibe nye Skolebygnings Indvielse den 5te September 1856 udgav Rector C. G. A. Bendtsen et Indbydelseskrift „*Om Nibe Kathedralskoles Bygninger* forbund og nu.“ —

2. Fra Island.

Reykjavík lærde Skole (1855): *B. Jónsen*, *Skoleesterretninger.*

Pastoralseminariet i Reykjavík (1856): *P. Pjetursson*, *Esterretninger om Seminariet.*

3. Fra Hertugdømmet Slesvig før 1856:

Flensborg lærde og Realstole: *C. T. Schumacher*, *Der Lehrer-Beruf in seinen Antinomien.*

Haderslev lærde Skole: *E. Lembecke*, *Udvalgte Oder af Horats, oversatte.*

Slesvig Domstole: *C. Johansen*, *Ueber Anschauungsunterricht. Ein Beitrag zur Schulkunde.*

4. Fra Hertugdømmet Holsteen for 1856:

Altona Gymnasium: M. J. F. Lucht, Nachrichten über die Bibliothek
und die Stipendien des Gymnasiums nebst Jahresbericht.

Glückstadt lærde Skole: E. Vollbehr, De Oedipi regis Sophocleæ
oeconomia scenica.

Kiels lærde Skole: J. S. Horn, Ueber die allgemeine Bedeutung des
Optativs und Conjunctivs der griechischen Syntax. Als Beilage:
eine Schulrede.

Meldorf lærde Skole: O. Kallßen, Eine Uebersetzung des „Cid“ von
Corneille (Act. I—III), mit einem Nachwort.

Pöns lærde Skole: Clausen, Der heilige Ostermorgen nach der
Schrist, oder Harmonie der evangelischen Berichte über die
Ereignisse am Grabe des Herrn und deren Meldung,

Rendsborg Real-Gymnasium: Vedtmann, Die Divisionsaufgabe
m: (a ± b) in methodischer Beziehung.

5. Fra Hertugdømmet Lauenborg for 1856:

Kægeborg lærde Skole: C. L. E. Jander, An bedeutungen zur Ge-
schichte des Römischen Kriegswesens. Vierte Fortsetzung.

6. Fra Preussen for 1855:

Programmerne fra de derværende Gymnasier og andre høiere
Dannelsesanstalter.

II. Discipelbibliotheket

er blevet forøget med følgende Bøger:

S. C. Andersen, Samlede Værker, 23de Bd.: At være eller
ikke være. — Carl Bernhard, Samlede Noveller og Fortællinger,
1ste Bd.: Et Aar i København, 2det Bd.: Dagbogen. Declaratio-
nen, 3die Bd.: Commissionnaire. Numer Syv. Børneballet, 4de Bd.:
Tante Francisca. Marie. Skjødesynderne. Et Ordsprog, 5te Bd.:
Lykvens Indling, 6te Bd.: Et Kvote. En Familie paa Landet, 7de
og 8de Bd.: Gamle Minder, 9de og 10de Bd.: Krøniker fra Chri-
stian den Andens Tid, 11te Bd.: To Venner. Det gyldne Skind.
Beg Assistentshuset. Hr. Kraft. — St. St. Blidher, Noveller 1—4
Bd. — G. Freytag, Debet og Credit, 1—3 Bd. — Ch. Dickens,
Skisser. — Chamier, Ben Brace. — G. Sand, Leverino. Valen-
tine. Familien Dutertre. — Bulwer, Falkland. — Efter det En-
gelske, Poul Ferroll.

III. Den naturhistoriske Samling

er blevet forøget med følgende Gjenstande:

a. Forærede:

- Adjunct Jensen: Nautilus Pompilius (Skål).
- Adjunct Kærn: En Muldvarp til Udstilling.
- Adjunct Fogh: Et Kronhjortegevier; Hornplader af Chelonia midas; en fort Rotte.
- Discipel S. Petersen (4de Cl.): Et Daahjortegevier med Hud.
- Discipel Adrian (4de Cl.): Tubipora sp.; et Stykke Sukkror.
- Discipel G. Bricka (4de Cl.): Menneskefostre; en Scolopendra med udpræpareret Nervesystem (alle i Spiritus).
- Discipel Brockdorff (3die Cl.): Et Par Gemsehorn.
- Discipel Lütken (3die Cl.): En Træslange i Spiritus; en Snog med Eg i do.
- Discipel C. Bricka (2den Cl.); En Gecko i Spiritus.
- Discipel S. Danneskjold (2den Cl.): En Raadhyropsats.
- Discipel Jansen (1ste Cl.): En Raadhyrsod; Hinglefodder.
- Discipel Stæger (1ste Cl.): Et udstoppet Egern.

b. Tilføjte:

1. Fra Universitetets zoologiske Museum:

Myrmecophaga tamandra. Bradypus torquatus.

2. Fra Naturalichandler Holm:

Cranier af *Cavia Cobaya*, *Sus scropha* (Han), *Mus stela vulgaris*, *Cebus monachus*, *Chelonia midas*. — En Hestekjøbe med Hjørnetänder. — *Triton cristatus*, *T. punctatus*, *T. Larve* (i Spiritus). — *Anthophyllum fasciculare* (Østindien); *Terebella* sp.; *Spongia* sp.; Kjæbecapparat af *Cidaris*.

3. Fra Conservator Conradsen:

To Lænدهvirvler af *Equus caballus*; Cranie af Hy-

pudæus agrestis (i Glas); Cranie af Mus musculus; Mu-stela foina. Acanthias vulgaris (udstoppet); Medusa sp. (i Spiritus); Lernæopoda elongata; Cephalopod-Kjæber. Ørnhalshvirvler. — Et Stykke af en Haikjæbe. — Gjen-nemsavede Conchylier.

c. Udstoppede eller reparerede:

Bradypus torquatus; Myrmecophaga tamandra; Dipus jaculus; Cricetus vulgaris; Yunx torquilla; Cuculus ca-pensis; Caprimulgus sp.; Tanagra tatao; Bombycilla gar-rula; Crotophaga ani.

IV. Den physiske Samling

er blevet forøget med 1. et Sæt Tridser med 12 Lodder, 2. et Stereoskop med 20 Billeder.

Regnskabsvæsenet.

I. A. Skolekassens Regnskab.

1. Indtægt.

	Rd.	β
1. Beholdning efter Regnskabet for 1855—1856.....	2,494.	93.
2. Renter af Skolens Capitalformue	487.	16.
3. a. Jordebogs-Indtægter for Året 1856 4,189 Rd. 69/3		
b. Indtægter af Kirker og Præstekald 1,513 — 12 -		
	5.702.	81.
4. Samtlige Skolecontingenter:		
a. Skolepenge..... 6,100 Rd. 40 β		
Deraf udbetalt $\Sigma \text{ø}$ =		
ernes Andeel 1,410 — 62 -		
	4,689 Rd. 74/3	
b. Lyse- og Brændepenge 1,119 — = -		
c. Indbetrivningspenge 180 — = -		
d. For Testimonier 80 — = -		
	6,068.	74.
Lateris..	14,753.	72.

	Rb.	β
Transport..	14,753.	72.
5. Vibrag fra Universitetet	30.	=
6. Jord-, Sang- og Copulationspenge	2,297.	8.
7. Tilsud fra den almindelige Skolefond	6,000.	=
8. Refunderede Forskud til Livsforsikringspræmier m.v. (cfr. Udgift 11)	1,776.	68.
Summa Indtægt..	24,857.	52.

2. Udgift.

1. Faste Gager til Lærerne	12,150 Rb. = β	
Lønningstilleg ifølge Lov af 28de Februar 1856	3,072 — = -	
	15,222.	=
2. For Timeundervisning.....	1,783.	70.
3. Pensioner.....	400.	=
4. a. Bibliotheket, foruden Renten 43 Rb. af den samme tilhørende Capital, stor 1,075 Rb. 316 Rb. 89 β		
b. Den naturhistoriske Samling....	50 — = -	
c. Den physiske Samling.....	50 — = -	
	416.	89.
5. Bygningers og Inventariums Vedligeholdelse	1,524.	72.
6. Brændsels- og Belysningsforbrugsheder.....	698.	52.
7. Slatter og Afgifter	163.	90.
8. Regnskabsføringen, or- dinaire 350 Rb. = β		
Lønningstilleg ifølge Lov af 28de Fe- bruar 1856 83 — 67 -	433.	67.
9. Afgift til 4 Kirkesøler for Sangvariering.....	480.	=
10. Forskjellige løbende Udgifter: a. Skoleopvarming... 150 Rb. = β		
Lønningstilleg ifølge Lov af 28de Fe- bruar 1856 84 — = -	234 Rb. = β	
b. Reengjøring	169 — 40 -	-
	Lateris..	403 Rb. 40 β 21,123. 56.

	Rb.	β
Transport..	403 Rb. 40 β	21,123. 56.
c. Porto, Protokoller, Strivemate- rialier og Afskrivning.....	234 —	—
d. Programmer og Skolehøitidelig- heber	208 —	37 —
e. Andre Udgifter	57 —	88 —
	903. 69.	
11. Forskud til Livsforsikringspræmier m. v. (cfr. Ind- tægt 8)	1,713. 80.	
	Summa Udgift..	23,741. 13.
	Beholdning..	1,116. 39.
	Balance..	24,857. 52.

3. Balance-Conto den 31te Marts 1857.

Activa:

1. Skolens rentebærende Capital	12,179. 24.	
2. Bibliothekets do.	1,075. =	
3. Contant Beholdning	1,116. 39.	
	Summa..	14,370. 63.

Passiva:

1. Beholdning til Dækning af Livsforsikringspræmier m. v. for Skolens Embedsmænd i næste Regnskabs- aar	494. 70.	
Saldo: Capitalformuen den 31te Marts 1857	13,875. 89.	
	Balance..	14,370. 63.

B. Stipendiesondens Regnskab.

1. Indtægt.

1. Fonden eiede efter Regnskabet til 31te Marts 1856: a. en af Københavns Magistrat administreret Ca- pital	13,500 Rb.	
b. Indstribningsbeviiß for.....	3,450 —	
c. Do. (Meyers Legat) for	2,500 —	
d. 4 kongl. Obligationer paa	650 —	
	20,100. =	
2. Renter af denne Capital for Året til 11te Decbr. 1856	804. =	
	Lateris..	20,904. =

	Rd.	β
Transport..	20,904.	=
3. Renten af Legatum Bartholini for samme Åar		4. 12.
4. Fra Kolding nedslagte Skole modtaget Oplagspenge for en til Metropolitan-skolen overgaet Discipel.....	70.	=
Summa Indtægt..	20,978.	12.

2. Udgift.

1. Underbalance efter Regnskabet til 31te Marts 1856	258. 58.
2. Deels udbetalte, deels i den almindelige Skolefond indsatte Oplagspenge	563. =
Summa Udgift..	821. 58.
3. Saldo til 1857—1858:	
a. Den af Kjøbenhavns Magistrat administrerede Capital.....	13,500 Rd.
b. Indskrivningsbeviis for	3,450 —
c. Do. (Meyers Legat) for	2,500 —
d. 4 kongl. Obligationer paa	650 —
	—————
	20,100. =
e. Contant Beholdning	56. 50.
Balance..	20,978. 12.

Nota. Under Stipendiefondens Formue er indbefattet det academiske Oplag for 30 Skolen freqventerende Disciple, stort 1,861 Rd.

II. Efter det af Rector under 15de October f. A. indsendte Forslag approberede Ministeriet under 3die November næstefter følgende Fordeling af Skolens Beneficier for indeværende Skoleaar:

A. Høieste Stipendium, 50 Rd., tillagdes Disciplen M. P. Bryndum (i Henvold til Lov af 10de April 1855 § 3 angaaende Nedlæggelse af den lærde Skole i Kolding — see Skoleesterr. for 1855—1856 S. 56 —).

B. Mellomste Stipendium, 35 Rd., tillagdes Disciplene 1. E. A. Holmsted, 2. L. F. W. Richter, 3. D.

A. Tughorn, 4. P. L. Krebs, 5. C. Bache, 6. P. Krohn, 7. G. C. M. Hjorth, 8. G. P. C. Røbke, 9. V. C. S. Topsøe, 10. C. Heerfordt.

C. Laveste Stipendium, 20 Rd., tillagdes Disciplene
 1. C. T. Bang, 2. C. A. Nielsen, 3. G. H. Ring, 4. P. F. J. Conradt-Eberlin, 5. J. C. V. A. Haase, 6. J. C. F. Wilse, 7. C. F. C. Holm, 8. R. F. Berggreen, 9. F. V. Bülow, 10. A. H. M. Stub, 11. F. G. Hansen, 12. G. C. C. Wiese, 13. J. E. A. Sahlerz, 14. P. V. Kjær, 15. G. T. Andresen, 16. P. V. Seiberg, 17. M. Seligmann, 18. A. P. Grüner.

D. Fri Undervisning bevilgedes Disciplene
 1. V. T. S. Petersen, 2. A. E. A. Nielsen, 3. C. E. Saaborg, 4. J. J. Krohn, 5. F. A. P. Frydensberg, 6. G. F. A. Topsøe, 7. A. F. Boje, 8. C. V. J. Birkerod, 9. M. G. C. Bruhn, 10. M. A. V. Andersen, 11. J. S. O. Richter, 12. F. Castberg, 13. G. M. C. Wamberg, 14. P. W. Jerndorff, 15. G. J. Möller, 16. J. F. G. Jørgensen, 17. J. A. Bang, 18. C. G. M. Larsen, 19. V. C. B. Holbech, 20. A. F. Bolle, 21. T. T. S. Elberg, 22. A. G. Gamborg, 23. J. Ipsen, 24. J. P. Melbye, 25. E. Ipsen, 26. E. C. C. Koch, 27. L. C. G. Nielsen, 28. C. P. Nielsen, 29. F. Linstow, 30. T. L. C. A. Jørgensen, samt, som extraordinaire Gratisfører, 31. C. R. Ollgaard, 32. M. V. Ollgaard, 33. O. E. G. Ingerslev. (De tre sidstnævnte Disciple erholdt dette Beneficium ifølge ovenanførte Lov af 10de April 1855).

Endvidere blev, efter foregaaende Indstilling af resp. 14de Februar, 18de og 25de Marts d. A., ved Ministeriets Resolution af resp. 27de Februar, 30te Marts og 3de April, Beneficium af fri Undervisning tilstået Disciplen C. J. S. J.

Thaarup fra Begyndelsen af Januar Qvartal samt Disciplene R. T. Nielsen og C. F. G. Torst fra 1ste April d. A.

I videre Overeensstemmelse med Lov af 10de April 1855 bleve ved Ministeriets Resolution af 24de Januar d. A. førstelte Understøttelsesportioner for Skoleaaret 1856—1857 bevilgede tre af de Disciple, der fra Kolding Skole vare gaaede over hertil, nemlig M. P. Bryndum, C. R. Ollgaard og O. E. G. Ingerslev, saaledes at der tillagdes den Forstnevnte 60 Rd., de to Sidstnævnte hver 30 Rd.

I det Klarpølse Stipendium, 16 Rd. aarlig for hver Stipendiatur, vare efter forrige Aars Dimission 2 Pladser ledige. Blandt de Disciple, som Rector i Skrivelse af 8de Decbr. havde foreslaaet til at indtræde i de vacante Pladser, tilkjende-gav Directionen for de Klarpølse Stiftelser under 12te næst efter at have valgt H. C. C. M. Hjorth og P. V. Kjær, begge af 6te Classe, hvilke Disciple saaledes tilligemed de fire tidligere Stipendiater E. A. Holmsted, L. F. W. Richter, P. L. Krebs og C. Baché have nydt dette Stipendium i de to sidste Qvartaler af 1856 og de to første Qvartaler af 1857.

Det Bornemann-Lassoniske Legat, 10 Rd. aarlig, er for indebærende Aar af Legatets Ephorus, Kammerherre, Baron Juel-Rysensteen, overeensstemmende med Rectors For-slag af 10de Junii, under 11te næstefter tillagt Discipel i VII Cl. A. E. A. Holmsted.

Forskjellige Bestemmelser, meddeelte i Skrivelser fra Ministeriet.

Circulaire fra Ministeriet af 30te Juni 1856:
 „Efterat der ved Ministeriets Circulairskrivelse af 21de August
 1855 blev til sagt og senere ved Finantsloven for 18^{56/57} er bleven
 bevilget de lærde Skolers faste Lærere, men ogsaa alene disse,
 en forhøjet Betaling af 21 Rd. aarlig for hver ugentlig Time,
 de give over 24 Timer ugentlig i Sprogene og Videns-
 kabfsfagene, er der deels fra enkelte faste Lærere ved nogle
 Skoler, der give Extratimer i de ikke videnskabelige Fag (Skriv-
 ning, Tegning, Sang og Gymnastik) indkommet Andragender
 til Ministeriet om at erholde samme Betaling for Timerne i
 disse Fag, som ved hjaen Circulairskrivelse er bestemt for deres
 Extratimer i Videnskabsfagene, deels fra forskjellige Timelærere
 Begjøringer om at tilstaaes forhøjet Betaling for deres Time-
 underviisning. Ogsaa have enkelte Timelærere fremsendt An-
 dragender om at faae Loven af 28de Februar d. A. om Rd.
 betalingen af Embeds- og Besfillingsmændenes Lomninger i
 indeværende Finantsaar anvendt paa den dem tillagte Time-
 godtgjorelse af de lærde Skolers Kasser. Det Sidste er efter
 Brevbeværling med Kirke- og Underviisnings-Ministeriet afflaaet
 al Indenrigsministeriet.

Som Forholdene nu stille sig, da Pengegodtgjorelsen for
 Timerunderviisningen ved de stegne Priser paa alle Livets
 forste Hornodenheder er sjunken i Bærdie, medens paa den
 anden Side de egentlige Timelærere ere udelukkede fra den
 ved Loven af 28de Februar tilsigtede Lomningsforbedring, kan
 Ministeriet ikke Andet end finde det billigt og paasende, at
 der for alle de Timer, der ved de lærde Skoler nu betales
 ringere end med den ved Ministeriets Circulaire af 21de Aug.

1855 fastsatte Betaling af 21 Rd. aarlig for hver ugentlig Time, fra indeværende Finantsaars Begyndelse at regne gives samme Betaling som for de faste Læreres Extratimer i Sprøgene og Videnskabsfagene, hvilken Betaling ogsaa, da der ved den er taget Hensyn til hvad der for Tiden kan anses for Gennemsnitsbetalingen for Timerne i Hovedstadens større private enten lærde eller Realskoler, er det Yderste, hvortil Ministeriet ved en Foranstaltung til Forbedring af Timelærernes Vilkaar i det Hele kan gaae. Ministeriet er derfor sindet at søge det fornødne Belob til Uddelelsen af denne forhoiede Betaling for Extratimerne udvirket ved en Tillægsbevilling til Finantsloven for indeværende Finantsaar og ved Finantsloven for 1857/58.

Hvilket herved tjenstligen meldes Hr. Professoren til egen Efterretning og til Bekjendtgjorelse for vedkommende Lærere, med Tilsoiende, at det er en Selvfølge, at den forhoiede Godtgjorelse efter Foranstaende ikke for indeværende Finantsaar kan udbetales til de Paagjeldende, forend den fornødne Finantsbevilling dertil er erholdt."

(Til at udrede den i foranstaende Skrivelse omhandlede forhoiede Timebetaling blev ved Finantsloven af 4de Marts for Finantsaaret 1857—1858 samt Tillægsbevillingen af samme Datum de fornødne Belob bevilgede).

Skrivelse fra Ministeriet af 6te Mai 1857:
„I Henshold til Ministeriets Circulairskrivelse af 30te Juni f. A. og Bevillingen ved Finantsloven for 1857/58 vil der fra indeværende Finantsaars Begyndelse tilkomme samtlige ved de lærde Skoler samt Nonne høiere Realskole antagne Timelærere i de ikke videnskabelige Fag (Regning, Skrivning, Tegning, Sang og Gymnastik) samme Betaling for Timerne som Skolernes faste Lærere for Extratimer, nemlig 42 $\frac{1}{2}$, uden Hensyn

til Ærter eller Fridage, men saaledes, at hver Maaned beregnes til 4 Uger og Året altsaa til 48 Uger, eller 1 Måd. 72 d. maanedlig og 21 Måd. aarlig for hver ugentlig Time. Dog gjælder denne Regel ikke, forsaaavidt der særlig er tillagt nogen Timelerer en fast aarlig Godtgjørelse, der i Forhold til det Antal Timer, han giver, er større end den Betaling, som efter den almindelige Regel vilde udkomme.

Med Hensyn til Beregningen af Timebetalingen bliver Tiden, for hvilken den udbetales, efter de alt vedtagne Regler, at beregne ganske efter Skoleaaret, altsaa, da en dobbelt Beregning skal opgjøres hvert Finantsaar paa Grund af at Skoleaaret overstjøres ved Finantsaarets Begyndelse, Tiden fra 1ste April til Skoleaarets Udgang for $4\frac{3}{4}$ Maaned og Tiden fra 23de August til 31te Marts for $7\frac{1}{4}$ Maaned.

Hvilket tjenstlig meldes Hr. Professoren til behagelig Efterretning."

Skrivelse fra Ministeriet af 11te Mai 1857:
 „I Anledning af hidtilværende Kassecontrolleur i Universitetsqvæsturens Contoir Kammerassessor Schmidts Entledigelse er der foretaget en Omordning af Forretningerne i bemeldte Contoir, der for Metropolitanstolen Vedkommende har hidfort den Forandring, deels at den Kassecontrol ved Metropolitanstolen, som til den Tid har været overdraget Assistent i bemeldte Contoir Gede, for Fremtiden er henlagt til Kassecontrolleur Embedet i Universitetscontoiret, deels at Afslæggelsen af Metropolitanstolen Regnskab, der hidtil ligeledes har været en Forretning for Assistenten, nu er overgaaet til Bogholderen i Qvæsturcontoiret.

Herom skulde Ministeriet ikke undlade at underrette Hr. Professoren.”

Bilag I.

Afgangsexamens 1ste Deel.

Nr.	Candidaterne.	Tysk.	Fransf.	Geographie.	Naturhistorie.
1.	C. H. Gyberg.....	Mg.	Mg.	Mg.	Mg.
2.	P. F. E. Cæsse.....	Mg.	Mg.	Ug.	Mg
3.	C. F. B. Prængau	Ug.	Ug.	Ug.	Mg.
4.	H. B. Halkier	Mg.	Ug.	Mg.	G.
5.	J. J. Mohr	Mg.	G.	Mg	G.
6.	J. B. Johnsen	Mg.	Mg.	Mg.	Mg.
7.	C. J. Martensen	G.	G.	G.	Mg.
8.	H. J. B. Wick	Mg.	G	Mg.	G.
9.	A. B. Freund	Mg.	G.	Mg.	Mg.
10.	C. C. Christens	Mg.	G.	Ug.	Mg.
11.	J. R. Thiele	Mg.	Mg.	Mg.	Mg.
12.	C. Martensen	G.	Tg.	Mg.	G.

Afgangseramens 2den Deel.

Danf.	Latin (skriftlig).	Latin (mundtlig).	Graf.	Religion.	Østflorie.	Rithmetif.	Geometrie.	Naturlære.	Hoved- charakteer.	Pointa.	Øverbalif.
G.	G.	Mg.	Ug.	Ug.	Mg.	Ug.	Mg.	Mg.	Første Char.	90	Ug.
Mg.	G.	Mg.	Mg.	Mg.	Ug.	Mg.	G.	Ug.	Første Char.	90	—
G.	Mg.	Mg.	Mg.	Mg.	Ug.	Mg.	G.	G.	Første Char.	89	—
Mg.	Mg.	Mg.	Mg.	Mg.	Mg.	Mg.	Mg.	Mg.	Første Char.	90	—
Mg.	Mg.	Mg.	Mg.	Mg.	G.	Mg.	Tg.	Mg.	Første Char.	79	Mg.
G.	G.	Ug.	Mg.	G.	Mg.	Mg.	Mg.	Mg.	Første Char.	86	G.
Tg.	G.	Mg.	Mg.	G.	G.	Mg.	Mg.	Mg.	Anden Char.	73	—
Mg.	G.	Mg.	G.	Mg.	G.	Tg.	Tg.	Tg.	Anden Char.	63	--
G.	G.	G.	G.	G.	Mg.	Tg.	Mdl.	G.	Anden Char.	57	—
Mg.	G.	G.	G.	G.	Tg.	Ug.	G.	Mg.	Anden Char.	75	—
Mg.	Mg.	Mg.	Mg.	Mg.	G.	Mg.	Tg.	G.	Første Char.	81	—
G.	G.	G.	G.	Mg.	Mg.	Ug.	G.	G.	Anden Char.	70	—

Bilag II.

(Til Side 19.)

S h e m a
**over Examinationens Gang ved de offentlige
 Examiner i Metropolitan-skolen 1857.**

A. Afgangsexamen.

(Fra 23de til 25de Juni og fra 1ste til 6te Juli.)

VII Classe A. og VI Classe ere under den mundtlige Gramen ansatte til Examination, den førstnævnte i tre, den sidstnævnte i to forskjellige Afdelinger.

VII Cl. A. α : bestaaer af Candidaterne: 1. Neiersen, 2. Richter, 3. Bang, 4. Nissen, 5. Haase, 6. Eberlin.

VII Cl. A. β : 1. Holmsted, 2. Skibsted, 3. Brorson, 4. Thrane, 5. Wilse, 6. Christensen.

VII Cl. A. γ : 1. Brøstrup, 2. Philipson, 3. Bryndum, 4. Ring, 5. Scavenius.

VI Cl. α : 1. Badhe, 2. Krohn, 3. Wiese, 4. Topsoe, 5. Geerfordt, 6. Bendz, 7. Saaborg, 8. Martensen, 9. Privatisten Danneskjold-Samsøe.

VI Cl. β : 1. Hansen, 2. Hjorth, 3. Købke, 4. Nielsen, 5. Sahlerup, 6. Rør, 7. Tholle, 8. Privatisten Aller.

I. Skriftlig Gramen.

Tirsdagen den 23de, Onsdagen den 24de, Torsdagen den 25de Juni.

II. Mundtlig Gramen.

Onsdagen den 1ste Juli.

IV Classes Læfestue. Kl. 9. VII Cl. A. α . Latin. Rector.	II Classes Læfestue. Kl. 9. VII Cl. A. γ . tilligemed overste Halvdeel af α . Historie. Overlærer Espersen.
	Kl. 5. VI Cl. α . Thøjsk. Overlærer Holbech.

V Classestue.

Kl. 9. VII Cl. A. β. Mathematik. Overlærer Petersen og Professor Jürgensen.

Kl. 5. VI Cl. β. Naturhistorie. Adjunct Fogh.

Torsdagen den 2de Juli.

IV Classestue.

Kl. 9. VII Cl. A. β. Latin.
Rector.

Kl. 5. VI Cl. α. Frans. Professor Ingerslev.

II Classestue.

Kl. 5. VI Cl. β. Geographie.
Adjunct Fogh.

V Classestue.

Kl. 9. VII Cl. A. γ. Mathematik. Overlærer Petersen og Professor Jürgensen.

Fredagen den 3die Juli.

IV Classestue.

Kl. 9. VII Cl. A. γ. Latin.
Rector.

Kl. 5. VII Cl. A. γ. tilligemed
overste Halvdeel af α. Religion.
Adjunct Jensen.

II Classestue.

Kl. 9. VII Cl. A. β. tilligemed
nederste Halvdeel af α. Historie.
Overlærer Espersen.

Kl. 5. VI Cl. α. Naturhistorie.
Adjunct Fogh.

V Classestue.

Kl. 9. VII Cl. A. α. Mathematik. Overlærer Petersen og Professor Jürgensen (nederste Halvdeel først).

Lørdagen den 4de Juli.

IV Classestue.

Kl. 9. VII Cl. A. γ. tilligemed
nederste Halvdeel af β.
Greest. Overlærer Berg.

Kl. 5. VI Cl. β. Frans. Professor Ingerslev.

II Classestue.

Kl. 9. VI Cl. β. Tydk. Overlærer Holbech.

Kl. 5. VI Cl. α. Geographie.
Adjunct Fogh.

V Classes Læfestue.

Kl. 9. VII Cl. A. α . tilligemed overste Halvdeel af β . Natur-turlære. Overlærer Petersen.

Mandagen den 6te Juli.

IV Classes Læfestue.

Kl. 9. VII Cl. A. α . tillige-med overste Halvdeel af β . Græss. Overlærer Berg.

Kl. 5. VII Cl. A. β . tillige-med nederste Halvdeel af α . Religion. Adjunct Jensen.

V Classes Læfestue.

Kl. 9. VII Cl. A. γ . tillige-med nederste Halvdeel af β . Naturlære. Overlærer Petersen.

B. Hovedexamen.

(Fra 7de til 22de Juli.)

VII Cl. B., VI Cl., V Cl., IV Cl. og II Cl. ere under den mundtlige Examen i de fleste Fag, hver for sig, ansatte til Examination i to forskellige Afdelinger.

VII Cl. B. α : bestaaer af Disciplene: 1. Ollgaard, 2. Petersen, 3. Lund, 4. Skrife, 5. Holm, 6. Paludan, 7. Berggreen, 8. Stub.

VII Cl. B. β : 1. Aughorn, 2. Krebs, 3. Scharling, 4. Jensen, 5. Gad, 6. Thiele, 7. Bülow, 8. Hansen.

VI Cl. α : 1. Bach, 2. Krohn, 3. Wiese, 4. Topsøe, 5. Heerfordt, 6. Bendz, 7. Faaborg, 8. Martensen.

VI Cl. β : 1. Hansen, 2. Hjorth, 3. Købke, 4. Nielsen, 5. Sahlerz, 6. Røer, 7. Tholle, 8. Carstensen.

V Cl. α : 1. Andresen, 2. Falto, 3. Poulsen, 4. Heiberg, 5. Stage, 6. Abrahams, 7. Topsøe, 8. Rothe, 9. Birkerod, 10. Bruhn, 11. Lund, 12. J. C. Richter, 13. Pio, 14. S. Richter, 15. Hansen.

V Cl. β : 1. Krohn, 2. Dannestjold, 3. Frydensberg, 4. Ollgaard, 5. Ditzel, 6. Seligmann, 7. Boje, 8. Christensen, 9. Hagen, 10. Wind, 11. Sponneck, 12. Andersen, 13. Möhl, 14. Carl Tiemroth, 15. Chr. Tiemroth.

IV Cl. α: 1. Grüner, 2. Ingerslev, 3. Andræ, 4. Reiersen, 5. Wedel, 6. G. Tesch, 7. Mathiesen, 8. Jerndorff, 9. Møller, 10. G. Jørgensen, 11. Tramp, 12. G. Hansen, 13. Raach, 14. Larsen, 15. Abrahams, 16. Holbedt.

IV Cl. β: 1. Høffding, 2. Skovgaard, 3. d'Auchamp, 4. Wamberg, 5. Bricka, 6. Philipsen, 7. Thiele, 8. Petersen, 9. C. Hansen, 10. C. Jürgensen, 11. Bang, 12. T. Tesch, 13. Heiberg, 14. Albeck, 15. Adrian, 16. Holle.

II Cl. α: 1. G. Hansen, 2. Nyegaard, 3. Ring, 4. Bricka, 5. V. Hansen, 6. Bull, 7. Linstow, 8. Rickmann, 9. With, 10. Skeel, 11. Petersen, 12. Ahlefeldt.

II Cl. β: 1. Steensrød, 2. Klein, 3. P. Nielsen, 4. Thaarup, 5. Frølich, 6. Krenckel, 7. Jørgensen, 8. Dannevig, 9. Castenvig, 10. Theilade, 11. Nørzhorn, 12. R. Nielsen.

I. Skriftlig Examens.

Tirsdagen den 7de Juli.

9-12. Dansk Stiil VII Cl. B, VI, V, IV, III Cl. A og B.
II og I Cl.

4½-7½. Thydsk Stiil VI og V Cl.

Onsdagen den 8de Juli.

9-12. Latinisk Stiil VII Cl. B, VI, V og IV Cl.

12-2. Regning II og I Cl.

4½-7½. Latinisk Version VII Cl. B, VI og V Cl.

II. Mundtlig Examens.

Fredagen den 10de Juli.

IV Classes Læfestue.	II Classes Læfestue.
9-12. V Cl. α. Latin. Stud. philol. Rosing.	9-11½. IV Cl. β. Historie. Overlærer Espersen.
12-2. V Cl. β. Religion. Adjunct Jensen.	11½-2. III Cl. A. Geogra- phie. Adjunct Fogh.
5-7½. I Cl. Thydsk. Adjunct Sørensen.	5-7½. III Cl. B. Naturhi- storie. Adjunct Fogh.

V Classes Læsestue.

- 9-12. VII Cl. B. Naturlære. Overlærer Petersen.
 12-2 $\frac{1}{2}$. II Cl. Fransf. Professor Ingerslev.
 4-7 $\frac{1}{2}$. IV Cl. a. Mathematik. Overlærer Petersen.

Løverdagen den 11te Juli.

IV Classes Læsestue.	II Classes Læsestue.
9-11 $\frac{1}{2}$. V Cl. a + VI Cl. Tydss. Overlærer Holbech.	9-12. IV Cl. a. Latin. Adjunct Krebs.
11 $\frac{1}{2}$ -2. V Cl. β. Geographie. Adjunct Fogh.	12-3. III Cl. A. Latin. Adjunct Berrn.
4-7. III Cl. B. Tydss. Stud. theolog. Hviid.	5-7 $\frac{1}{2}$. I Cl. Naturhistorie. Adjunct Fogh.

V Classes Læsestue.

- 9-11. II Cl. Historie. Professor Ingerslev.
 11 $\frac{1}{2}$ -2. VII Cl. B. Religion. Adjunct Jensen.
 4-7 $\frac{1}{2}$. IV Cl. β. Mathematik. Overlærer Petersen.

Mandagen den 13de Juli.

IV Classes Læsestue.	II Classes Læsestue.
9-12. IV Cl. β. Latin. Adjunct Krebs.	9-11 $\frac{1}{2}$. V Cl. β. Historie. Overlærer Espersen.
12-2. IV Cl. a. Fransf. Professor Ingerslev.	11 $\frac{1}{2}$ -2. V Cl. a. + VI Cl. Geographie. Adjunct Fogh.
4 $\frac{1}{2}$ -7. VII Cl. B. a. Græss. Overlærer Berg.	5-7 $\frac{1}{2}$. I Cl. Dansk. Adjunct Sørensen.

V Classes Læsestue.

- 9-12 $\frac{1}{2}$. VI Cl. Mathematik. Overlærer Petersen.
 1-3 $\frac{1}{2}$. II Cl. Religion. Adjunct Jensen.
 4-7. III Cl. A. Mathematik. Studiosus Smith.

Tirsdagen den 14de Juli.

IV Classes Læsestue.	II Classes Læsestue.
9-11. V Cl. β. Fransf. Professor Ingerslev.	9-11½. V Cl. α. Historie. Overlærer Espersen.
11-2. III Cl. A. Thdſt. Overlærer Holbech.	11½-2. IV Cl. α. Geographie. Adjunct Fogh.
5-7. II Cl. α. Dansk. Overlærer Holbech.	5-7½. V Cl. α. + VI Cl. Naturhistorie. Adjunct Fogh.

V Classes Læsestue.

9-1. VII Cl. B. Mathematik. Overlærer Petersen.
1-3. IV Cl. β. Religion. Adjunct Jensen.
4-7. III Cl. B. Mathematik. Studiosus Smith.

Onsdagen den 15de Juli.

IV Classes Læsestue.	II Classes Læsestue.
9-11. VI Cl. α. Græſſt. Rector.	9-11½. IV Cl. α. Historie. Overlærer Espersen.
11½-2. V Cl. β. Græſſt. Adjunct Kørrn.	11½-2. III Cl. A. Naturhistorie. Adjunct Fogh.
5½-8. VII Cl. B. β. Græſſt. Overlærer Berg.	5-7. III Cl. A. Dansk. Adjunct Sørensen.

V Classes Læsestue.

9-11. II Cl. β. Thdſt. Overlærer Holbech.
11½-2. III Cl. B. Fransf. Professor Ingerslev.
5-7½. IV Cl. β. Naturhistorie. Adjunct Fogh.

Torsdagen den 16de Juli.

IV Classes Læsestue.	II Classes Læsestue.
9-11. VI Cl. β. Græſſt. Rector.	9-11. III Cl. B. Historie. Overlærer Espersen.
11½-2. V Cl. α. Græſſt. Adjunct Kørrn.	11-1. I Cl. Historie. Professor Ingerslev.
4-7. III Cl. B. Latin. Stud. philol. Rosing.	1-3. II Cl. α. Thdſt. Overlærer Holbech.

V Classes Læsestue.

- 9-11. II Cl. β. Dansk. Overlærer Holbech.
 11-1½. IV Cl. α. Naturhistorie. Adjunct Fogh.
 4-7½. V Cl. β. Mathematik. Overlærer Petersen.

Fredagen den 17de Juli.

IV Classes Læsestue.	II Classes Læsestue.
9-11. IV Cl. β. Fransk. Professor Ingerslev.	9-12. VI Cl. Historie. Overlærer Espersen.
11-1. III Cl. B. Dansk. Candidat Kiilsgaard.	12½-2½. IV Cl. α. Religion. Adjunct Jensen.
5-7. IV Cl. β. Tydsk. Overlærer Holbech.	4-7. V Cl. β. Latin. Stud. philol. Rosing.

V Classes Læsestue.

- 9-11½. I Cl. Religion. Adjunct Jensen.
 11½-2. II Cl. Naturhistorie. Adjunct Fogh.
 4-7½. V Cl. α. Mathematik. Overlærer Petersen.

Lørdagen den 18de Juli.

- 5-6. Sang. Organist Berggreen.
 6-8. Gymnastik. Premierlieutenant v. Holmsted.

Mandagen den 20de Juli.

IV Classes Læsestue.	II Classes Læsestue.
9-11½. VII Cl. B. α. Latin. Overlærer Berg.	9-11. III Cl. A. Historie. Overlærer Espersen.
11½-2. VI Cl. β. Latin. Adjunct Krebs.	11-1. IV Cl. α. Tydsk. Overlærer Holbech.
5-7. IV Cl. β. Græsk. Adjunct Kerrn.	1-3½. III Cl. B. Geographie. Adjunct Fogh.

V Clæsses Læfestue.

- 9-11½. V Cl. β. Naturhistorie. Adjunct Fogh.
 11½-2. V Cl. α. Religion. Adjunct Jensen.
 5-7½. III Cl. A. Religion. Adjunct Jensen.

Tirsdagen den 21de Juli.

IV Clæsses Læfestue.	II Clæsses Læfestue.
9-11. IV Cl. α. Græst. Adjunct Berrn.	9-12. VII Cl. B. β. og α. Historie. Overlærer Espersen.
12-2½. VII Cl. B. β. Latin. Overlærer Berg.	12-2½. III Cl. B. Religion. Adjunct Jensen.
5-7½. VI Cl. α. Latin. Adjunct Krebs.	5-7½. II Cl. Geographie. Candidat Riisgaard.

V Clæsses Læfestue.

- 9-11½. V Cl. β. Tysk. Overlærer Holbech.
 11½-1½. I Cl. Geographie. Candidat Riisgaard.
 2-4. V Cl. α. + VI Cl. Fransk. Professor Ingerslev.

Onsdagen den 22de Juli.

IV Clæsses Læfestue.	II Clæsses Læfestue.
8-9. VII Cl. B. Hebraisk. Adjunct Krebs.	9-11½. VI Cl. Religion. Adjunct Jensen.
9-11½. IV Cl. β. Geographie. Adjunct Fogh.	

V Clæsses Læfestue.

- 9-11½. III Cl. A. Fransk. Professor Ingerslev.

Løverdagen den 18de Juli, kl. 8 Forniddag, prøves de til Optagelse i Skolen anmeldte nye Disciple.

Onsdagen den 22de Juli, Kl. 1, afholdes Lærerforsamling i Anledning af Censuren. Derefter indtræder Sommerferien, som ender Løverdagen den 22de August incl. Translocationen foretages Mandagen den 24de August, Kl. 11 Formiddag.

Til at overvære den mundtlige Deel af ovenmeldte Examiner, Sang- og Gymnastikproben samt Translocationen indbydes herved Disciplenes Forældre og Foresatte samt andre Skolens og Videnskaberne Velhyndere.

Metropolitanskolen i Juni 1857.

B. Borgen.

Rettelse til Skoleesterr. S. 14.

Under V Classe ere Disciplenes Navne fra 18—20 saaledes at anfore: 18. E. F. Christensen, 19. A. F. Boje, 20. G. O. C. Møhl.
